

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 123 / Fascicle 5

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 20 de desembre del 2006, a les 15.28 hores

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. Debat del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, del Projecte de llei RGE núm. 8954/06, de mesures tributàries i administratives. Fascicle 1

II. Debat del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, del Projecte de llei RGE núm. 8953/06, de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per al 2007. Fascicle 1

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, continuem el plenari.

Passam al debat número 18, de totalitat, secció 23, Conselleria de Presidència i Esports. En primer lloc, passam a la defensa conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds.

Té la paraula ...

Sí?

LA SRA. GARCÍA I QUEROL:

Sr. President, havíem quedat que començàvem amb Treball.

EL SR. PRESIDENT:

No, havíem quedat, ho tornaré repetir, perquè tot en aquesta vida es pot solucionar ...

LA SRA. GARCÍA I QUEROL:

Ah, val, val, idò repeteixi.

EL SR. PRESIDENT:

Que el debat número 15 es passaria a celebrar després del debat número 18.

(Remor de veus)

Ara feim el número 18 i després farem el 15. El 18 és de Conselleria de Presidència, però si tots hi estan d'acord i hi ha els interessats, podem passar al debat número 15. El que vostès trobin.

Va bé en el debat número 15?

(Pausa per deliberacions i converses inaudibles)

Passam idò, senyores i senyors diputats, al debat número 15, de totalitat i globalitat, secció 19, Conselleria de Treball i Formació, i a la secció 76, Servei d'Ocupació de les Illes Balears.

Passam a la defensa conjunta de totes les esmenes del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds i té la paraula el Sr. Miquel Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Presentam en aquest debat de la secció corresponent a Treball una esmena a la totalitat i determinades esmenes parcials.

Hem presentat una esmena a la totalitat en funció de la discrepància amb determinats aspectes que nosaltres consideram que, des de la Conselleria de Treball, es prioritzen en aquests pressuposts i es prioritzen dins la seva línia política i nosaltres creim que no és exactament el que nosaltres pensam

ni la idea que tenim de quina hauria de ser la prioritat de l'activitat política d'aquesta conselleria.

Vull fer notar inicialment que, bé, consideram que és absolutament desproporcionat en el capítol d'ingressos, apareix una partida de 6 milions d'euros de recaptació de sancions per salut laboral, que tothom sap que és absolutament inabastable i absolutament desproporcionada. Sense anar més enfora, el que es va recaptar l'any 2005 per aquesta mateixa partida eren 995.289,95 euros, com surt registrat a la pàgina 366 de la memòria del CES. Per tant, posar aquesta partida en aquests pressuposts no té altre objectiu senzillament que inflar la partida d'ingressos per fer quadrar els pressuposts, però tothom sap que és impossible complir-la.

Evidentment, ens trobam davant uns pressuposts que han crescut en relació amb l'any passat, no molt, però han crescut un poc i que, sense cap dubte, han anat creixent durant tota aquesta legislatura i de forma significativa, no solament perquè s'han incrementat fons de tot tipus sinó perquè, a més, s'han incorporat de forma important un tema que crec de gran importància, que és la formació contínua.

Però a part d'això, el que vull fer notar és que, a diferència d'aquest fet, a mesura que creix el pressupost el percentatge de fons propis que surten de la comunitat autònoma va decreixent. L'any 2003 hi havia 32 milions, aproximadament, de fons externs i 32 milions de fons propis, entenen per externs del Govern central i d'Europa, això suposava un 49,96%. Això va baixant progressivament i a l'any 2007 hi ha 53 milions de fons externs i 40 milions de fons propis, un 42,8%; això senzillament vol dir que l'esforç financer de la comunitat autònoma decreix durant aquesta legislatura progressivament en relació amb el creixement que es produeix per part de l'Estat i de la Comunitat Europea.

S'ha de reconèixer, és important en aquest pressupost, una partida per ..., és important, és necessari, una partida per a la millora de l'edifici i la possible instal·lació de totes les competències que en aquest moment recauen damunt la conselleria, una quantitat de 4,5 milions d'euros.

Ens trobam però amb un pressupost que, com he dit, incrementa la seva despesa, però que representa una política absolutament continuista durant tota aquesta legislatura. Les característiques d'aquesta política continuista són les que ens fan discrepar d'aquest pressupost i desconfiar d'aquest; és a dir, amb molts doblers es poden fer moltes coses o menys coses i fins i tot amb menys doblers es poden fer més coses. Per tant, si analitzam el que signifiquen les polítiques que s'estan fent és el que ens du a aquesta votació en contra.

En primer lloc, un element que no puc deixar de treure perquè ha estat emblemàtic per a aquesta conselleria i per al propi president del Govern des de l'inici de la legislatura, ja en el discurs d'investidura del Sr. Matas, des d'aquesta mateixa tribuna, va plantejar dins els temes que es consideraven fonamentals, que ell considerava fonamentals dur endavant dins aquesta legislatura, la reedició d'un pacte per l'ocupació i l'economia productiva. En el debat de la comunitat autònoma d'aquell mateix any es va tornar repetir aquesta promesa. A les distintes compareixences del conseller de Treball que hi va

haver a l'inici d'aquesta legislatura, el Sr. Olives, crec que es deia, i a les compareixences del conseller Huguet, es va mantenir aquest mateix compromís. A les memòries dels pressuposts dels tres anys fins aquesta darrera es manté la necessitat del compromís.

Jo estic d'acord amb aquesta necessitat, crec que era imprescindible, per què? Perquè ens trobam dins un mercat laboral que té tota una sèrie de deficiències, tota una sèrie de problemes, tota una sèrie de contradiccions en el si dels que componen aquest mercat laboral, és a dir, treballadors i empresaris, que difícilment, sense concertació, sense diàleg social es pot sortir endavant. La precarietat és un fet indiscutible; l'estacionalitat no disminueix sinó que es manté o fins i tot s'incrementa; la pèrdua de mà d'obra en el sector industrial és un fet obvi; la problemàtica dels fixos-discontinus, a pesar que ha millorat respecte de determinats aspectes a nivell estatal, continua essent un problema; la sinistralitat laboral continua essent greu; en definitiva, ens trobam davant una manca de qualitat del treball que requereix un debat en profunditat i solucions importants, sobretot en temes tan importants com per exemple la discussió entre la conversió d'hotels en possibles apartaments, etcètera, qualsevol d'aquestes mesures és pràcticament impossible treure-les endavant sense una concertació social.

El fet és que a hores d'ara podem dir que el pacte per l'ocupació ja ha mort dins aquesta legislatura, no tndrem pacte per l'ocupació dins aquesta legislatura, però no només no tndrem pacte per l'ocupació sinó que haurà acabat aquesta legislatura sense cap tipus de concertació. Concertació que és fonamental per a aquesta comunitat autònoma, però que és l'abecé de les polítiques laborals a nivell europeu. No hi ha hagut pacte per l'ocupació; no hi ha hagut Mesa del Turisme, s'ha acabat sense cap tipus d'acord, no hi ha hagut acord en general; per dir-ho d'alguna forma, aquest govern sí que ha tengut concertació, ha tengut concertació amb sectors, per exemple, de l'alcohol, els quals han aconseguit que no hi hagi llei d'alcoholisme en aquesta comunitat autònoma, sigui l'única de tota Espanya; doncs, amb propietaris de cotxes de lloguer, els quals han aconseguit que no tenguin un impost; per als propietaris de finques rústiques, per a aquests sectors sí que hi ha hagut concertació, però el que s'entén per concertació, en general, no.

Ens trobam també davant una situació on la sinistralitat laboral ha crescut de forma important, concretament un 4,86% en el 2006. Es produeix una baixada des de l'any 2001, de 2,47%; 2002, 8,29%; 2003, 10,78%; 2004, 5,28%; 2005, 4,03, i el 2006 ja es produeix una pujada del 4,86%. I es produeix una pujada de la sinistralitat laboral, segons la meua modesta opinió, perquè les polítiques que es feien de lluita contra la sinistralitat laboral, que les he repetit moltes vegades i que avui, vist que se m'ha encès el llum, ja no les tornaré repetir, no solament no s'han aplicat sinó que s'han llevat d'enmig durant tota aquesta legislatura.

La reducció de fons destinats a desenvolupar projectes i programes en aquest sentit; la supressió de fons destinats a la formació de delegats de prevenció; els convenis de col·laboració amb corporacions locals; els convenis de col·laboració amb la Inspecció de Treball; els convenis entre

organitzacions sindicals i Conselleria de Treball i Obres Públiques per al control de l'obra pública i tot un llarg etcètera.

Mirin, els posaré només un exemple: fa un any es va aprovar a nivell central una llei per la qual els tècnics de salut laboral de les distintes conselleries podien passar a desenvolupar tasques d'inspecció, és a dir, quan anaven a veure una obra, una empresa, podien aixecar un informe i aquest informe es presentava a la Inspecció de Treball i la Inspecció de Treball senzillament el signava. Abans el que feia falta era: hi anava el tècnic, aixeca, diu que hi ha una irregularitat, avisa la Inspecció de Treball i després hi va la Inspecció de Treball, quan arriba la Inspecció de Treball han passat tres, quatre, deu, quinze dies i òbviament, si l'empresari no és un poc curt, ha corregit totes les dificultats que hi havia en aquell moment. Per això nosaltres vàrem posar en pràctica també un sistema que consistia en les visites conjuntes entre el tècnic de salut laboral i l'inspector de treball. També es va llevar aquesta pràctica.

Bé, doncs aquest decret, aquesta fórmula que, per exemple a Andalusia s'ha posat en marxa per la forma d'un decret i a tota una sèrie de comunitats autònomes, aquí no s'ha posat en marxa. Es diu des de la conselleria que és per manca de pressupost. Bé, com quedam? Si tenim pressupost que ens sobra, si l'únic que li he de reconèixer clarament al Sr. Conseller és que me fa una enveja terrible amb els pressuposts que maneja, per tant aquesta excusa no és adequada, jo crec que és manca de voluntat política.

En definitiva, crec que ni s'han aplicat polítiques de concertació ni s'han aplicat polítiques innovadores de formació. No me dona temps, però tota la tasca que es va iniciar també per a la coordinació dels tres subsectors de formació està absolutament paralizada i es continua fent, una vegada més, una formació, i acab, Sr. President, una formació pràcticament burocratitzada i el que demanen les cúpules de les organitzacions social i el que més o menys es demana sense entrar a fons a situar que un dels problemes més greus que té la nostra economia és la manca de formació laboral, la manca de formació en el món laboral, és de les comunitats autònomes d'Espanya amb un nivell de formació més baixa.

I senzillament, i acab, amb el reconeixement que després de quatre anys la setmana passada s'aprova un Pla director d'economia social, s'aproven uns pressuposts que incorporen millores en aquest sentit, quan ja s'acaba la legislatura. No sé molt bé per què s'ha hagut d'esperar aquesta data i no s'han fet les coses quan s'havien de fer. Vostès me permetran que me faci una mica d'olor d'electoralisme.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Seguidament passam a la defensa conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista a les seccions incloses en el debat, per la qual cosa té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats, o els que hi ha. El nostre grup parlamentari, el PSM-Entesa Nacionalista ha decidit presentar esmena a la totalitat de la secció 19, després d'analitzar a fons, tot el fons que hem pogut, els pressuposts que s'han presentat. He de dir, abans de res, que no a tots els exercicis hem presentat esmena a la totalitat a aquesta conselleria i tampoc ho hem fet enguany a totes les seccions i empreses públiques. Dic açò perquè aquesta esmena no s'ha de considerar el compliment d'un ritual anual ni tampoc un caprici inesperat, és la constatació que pel nostre grup parlamentari els pressuposts de Treball i Formació no donen resposta a les necessitats reals del món laboral així com les entenem nosaltres almanco.

Intentaré llavors, demostrar aquesta afirmació, començaré per una valoració global i per una constatació: és ben cert que el conjunt dels pressuposts de Treball i Formació per al 2007 s'incrementen en 5.236,37 euros, açò és un fet, la Conselleria de Treball i Formació. Però després d'haver fet aquesta constatació, també hem d'afirmar que la gran majoria d'aquest increment no es dedica als programes d'actuació de la conselleria, sinó que gairebé íntegrament es destina a la construcció de dos nous edificis, concretament a la construcció d'un bloc annex a l'edifici principal de la conselleria, a fi de poder ubicar dues direccions generals, tal com diu la memòria, i també la construcció del nou edifici, tal com ens va explicar el Sr. Conseller a la compareixença, el nou edifici per al Centre Nacional de Formació Ocupacional del Mar a Menorca.

Que quedi ben clar, sense cap mena de dubte o cap mala interpretació que es pogués fer, que el nostre grup parlamentari no s'oposa en absolut a la construcció d'aquests dos nous edificis, no ens hi oposam, el contrari; no és aquest el motiu, llavors, de la nostra esmena a la totalitat, el motiu és precisament que no acceptam que la resta d'actuacions, les polítiques actives en definitiva, no creixin en la mateixa mesura en què ho fa el pressupost per obres. O bé minven o bé s'estanquen i aquí és la nostra màxima discordança.

Passem llavors molt ràpidament a exemplificar aquest procés d'estancament en els pressuposts de les polítiques actives de Treball i Formació.

Programa de salut i prevenció de riscos laborals, només augmenta 155.000 euros.

Programa de gestió i les relacions laborals, disminueix en 156.000 euros.

Pla integral de formació per a l'ocupació, disminueix ni més ni manco que 768.606 euros.

Això dibuixa un panorama al nostre entendre poc esperançador, un panorama, com l'ha definit molt bé el Sr. Rosselló abans que jo, de continuisme de la situació, un intentar mantenir així com es pugui la situació i una absència de propostes agosarades.

En concret, em permetran que em detingui, breument, en un aspecte que també per a nosaltres és cabdal de les tasques

d'aquesta conselleria: la prevenció de la sinistralitat laboral. Coincidirem tots, en açò crec que coincidirem, en què els alts índexs que pateixen les nostres illes en aquest aspecte i que açò fa necessari actuar decididament per millorar la situació. I jo em deman: com es pot fer açò amb uns pressuposts que en aquest camp només s'incrementen, si descomptam les despeses de personal, en 14.000 euros? Ens sembla del tot insuficient.

Així és clar que, llavors mesures eficaces que va posar en marxa l'anterior govern, hagin estat eliminades. No les enumeraré, les tenia aquí, però ja ho ha fet el Sr. Rosselló i per a què, simplement donar constància que nosaltres també ens sumam que creim que aquesta eliminació no té raó de ser i que ha empitjorat la situació.

Però bé, si passam a un altre camp de l'actuació, el que fa referència a l'ocupació i inserció laboral, podem assenyalar la renúncia, també s'ha fet i ho repetiré, explícita ja en aquest pressuposts a signar un pacte per l'ocupació. Observem, llavors, com ha anat variant al llarg dels anys els objectius d'aquesta conselleria, mentre, passa a passa, s'anava abandonant aquest objectiu. Així, a la memòria dels pressuposts per al 2005, eren taxatius, quan afirmaven textualment: "L'any 2005 serà l'any d'un nou pacte per l'ocupació, la cohesió social, el desenvolupament sostenible i la competitivitat a signar pel Govern i els agents socials"; no deien que procurarien, serà, eren taxatius, o el 2005 ho afirmaven. Estava claríssim que el Govern assumia el compromís de signar un pacte per l'ocupació.

Per als següents pressuposts, ara per al 2006, ja comença un poc la cerimònia de la confusió, intentant confondre el Pla per l'ocupació, és a dir, un pla d'actuació de la conselleria, amb el pacte per l'ocupació. Així i tot, no s'abandonava l'objectiu formulat l'any anterior de signar aquest pacte, ara bé, ja no es fixaven dates, i deia la memòria, l'any 2006 deia textualment: "S'ha signat el Pla de l'Ocupació, però aquest pla és un dels pilars fonamentals que han d'integrar el futur pacte per l'ocupació".

Ara bé, arribam a avui mateix, als pressupost per al 2007 i ja ha desaparegut del tot, s'ha esfumat, ni s'anomena aquest pacte per l'ocupació, el qual s'havien compromès a signar el 2005, i ja només es parla del Pla per l'Ocupació, el qual, segons ells mateixos l'any passat només era un dels pilars del futur pacte per l'ocupació. És evident, llavors, que tenim una disjuntiva, o pensar que ens han enganyat i han enganyat els agents socials, o bé hi ha hagut una incapacitat o manca de voluntat per tirar endavant aquest pacte, una o l'altra, i, si no, ja ens ho explicarà el conseller.

Aquesta és una de les grans mancances dels pressuposts que han motivat la presentació de la nostra esmena a la totalitat. Però no acaben aquí, certament, les discrepàncies amb aquests pressuposts. Hem de dir, per ser honestos, que es transaccionà a comissió una esmena que augmenta la dotació econòmica del Tribunal de Mediació i Arbitratge de les Illes Balears a fi i efecte que compti amb més mitjans per realitzar la seva tasca, que la mateixa memòria reconeix que s'ha incrementat significativament, d'açò ens en felicitem.

Però, per altra part, no estam d'acord amb la dotació pressupostària d'un altre programa fonamental: el Pla integral de la formació i l'ocupació. Si miram els objectius que es fixen en aquest programa ens adonarem de la importància que té o hauria de tenir, però si se'l dotés adequadament, naturalment. Llavors, no és entenedor que es pateixi una retallada de 768.000 euros per molt que el conseller ho justifiqui, o va fer així almanco a la compareixença, amb què ja s'han acabat actuacions amb fons europeus. Això per a nosaltres no deixa de ser una excusa i molt si tenim en compte que segons, si miram l'execució dels pressuposts, el pressupost inicial del 2006 a final d'exercici havia estat retallat significativament. Per tant, l'any passat es va gastar menys del pressupostat i enguany es retalla. Bé, açò ens hauria de fer pensar que no tenen aquest programa com a una prioritat, llavors vet aquí la tercera motivació de la nostra esmena a la totalitat.

Com a darrera part de la meva intervenció, i ja acab, només apuntar unes quantes pinzellades respecte de les esmenes parcials presentades als pressuposts d'aquesta secció, per mor que és un debat conjunt de totalitat i de globalitat. Naturalment, coherents amb el que he dit abans, totes elles pretenen donar solució a les mancances que abans he esmentat i en definitiva redreçar, en la mesura del que sigui possible, la política d'aquesta conselleria en aquests camps que abans he esmentat. Així, tot un seguit d'esmenes molt concretes proposen la posada en marxa de plans específics d'actuació, ja sigui en l'àmbit de la prevenció, ja sigui en el camp de la formació. Un pla específic de prevenció dels riscos laborals entre els treballadors immigrants, els quals tots els estudis assenyalen com el col·lectiu de més alt risc. Pla d'inserció laboral de persones amb discapacitats. Pla de qualificació professional de dones treballadores. Pla de formació adreçat a joves amb risc d'exclusió social. Pla de reciclatge professional de treballadors majors de 45 anys. És a dir, actuacions específiques per la prevenció, la formació i la qualificació professional dels sectors que avui, al nostre entendre, viuen més en precari dins el mercat de treball. Actuacions que en alguns casos no es fan o, si es fan, es fan d'una manera molt puntual i aleatòria, sense, al nostre entendre, una planificació acurada, consensuada amb els agents socials i periòdicament avaluada per garantir-ne una eficàcia real.

Així mateix també seguim reclamant, mitjançant les nostres esmenes, la signatura d'aquest pacte per l'ocupació, un pacte al qual aquest govern es va comprometre a signar, ell mateix es va comprometre a la memòria dels pressuposts, i al qual, sense explicacions, s'ha renunciat.

Ja per acabar aquesta relació, *grosso modo*, de les nostres esmenes parcials, dir que n'hi ha una sèrie d'aquestes referides a la necessitat que la Conselleria de Treball i Formació doni suport a entitats i a altres administracions a fi i efecte de cercar, de procurar una corresponsabilitat de tota la societat en la prevenció de la sinistralitat laboral.

No m'estendré més, em sobra temps, però és igual, quedin defensades les nostres esmenes parcials que no hagi anomenat i, sincerament, creim que s'haguessin pogut fer uns millors pressuposts en Treball i Formació i que si s'acceptessin les nostres parcials almanco anirien en millor direcció.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Finalment, passam a la defensa conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista a les seccions incloses en el present debat. Té la paraula l'Hble Diputada Sra. Carme García i Querol.

LA SRA. GARCÍA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. Efectivament, Sr. Riudavets, s'haguessin pogut fer uns millors pressuposts aquest any o els tres anteriors i realment hagués pogut ser una millor conselleria, és més, crec que al final de la meua intervenció diré que hagués pogut ser una conselleria, tal vegada qualche dia no, però que aquesta legislatura ha estat una conselleria pràcticament inexistent o en alguns casos perjudicial, com el Sr. Rosselló recordava les coses que s'han tret i que funcionaven i que s'han tirat per enrera.

Llegiré els mateixos números que han fet els meus companys d'una manera, vostè els farà d'una altra manera els números.

Conselleria i SOIB aquest any augmenten 9 milions d'euros, tots dos, respecte de l'any passat. Si llevem l'increment d'ingressos que vostè ha tingut la conselleria ha aportat 9 milions d'euros, no és que s'hagin incrementat, és que, llevats els ingressos vostè aporta 9 milions d'euros a aquesta política de Treball i Formació. Dels 9 milions d'euros, 2, com li han recordat, 2,5 van al Centre de la Mar, que és una inversió de la qual disposen els doblers des de l'any 2003 i han fet prop a posar la primera pedra aquesta legislatura, i noves despeses immaterials corresponents a la direcció general que no estan especificades, que no estan recollides en els objectius i que corresponen a 1,2 milions d'euros.

Però està igual salut laboral, està igual ocupació i inserció laboral, està igual formació, està igual la resta del pressupost, independentment que hi hagin 14.000, 3.000, 4.000 euros de diferència, està igual. El conseller presenta un pressupost i diu per endavant que s'ha doblat, la qual cosa és una falsedat, és evident, en realitat aquest, amb números d'enguany, només incorpora 1,2 milions d'euros que no sabem molt bé per a què són, els quals corresponen a despeses immaterials i que no estan identificats. Què vol dir això? Vol dir que no tenim nord, que no tenim objectius, que no tenim idees pròpies; que aquesta comunitat i per tant els seus ciutadans en matèria d'ocupació navega a la deriva.

No pensem que la política d'ocupació, la política de formació permanent sigui prioritzada pel Govern, sabem i és cert, després de quatre anys ho hem vist, aquesta no és una prioritat, paraules sí, prioritats no. Per què només un augment de les despeses immaterials, no assignades a programes, no programades? Per què salut laboral, ocupació i formació tenen el mateix pressupost? Bé, sembla que és any electoral, sona l'any que ve, any electoral? Sembla. I el conseller promet doblers per tot arreu on va, no us preocupeu, hi haurà doblers, no es preocupeu, farem una jornada, no es preocupeu, farem

una publicitat, i per tant doblers per a jornada, doblers per a publicitat n'hi ha, programes i iniciatives no n'hem vist cap.

Però passem a veure algunes qüestions que havia de fer aquesta conselleria durant aquesta legislatura i que veurem ha estat una conselleria per deixar passar el temps i procurar que passi el menys possible, que no passin coses.

Primer pacte per l'ocupació, l'any passat van afegir un nou pacte, el pacte pel turisme. Res, primer el volem, després no el volem, després serà un pla i finalment no és tan important.

Definició de la xarxa del SOIB: què hem de fer, quan, on, quines oficines s'han de fer, qui les ha de gestionar, quina participació tenen les entitats locals, els consells insulars en aquesta xarxa del SOIB, quina participació té l'INEM, com ens coordinem? Res.

En economia social, el primer any que sí; el segon any, amb una interpel·lació d'aquesta consellera, que no. Ràpidament van corregir, van aprovar la moció, que sí. Finalment es veu que sí, que l'aprova, però després de quatre anys, tenia l'obligació d'haver-ho fet, segons la llei l'any 2003, va un poc retardat.

Quart, salut laboral. Sr. Conseller, ni una sola iniciativa d'aquest govern, ni una sola iniciativa i, si no, me'n digui una decidida, perquè la sinistralitat laboral, perquè les condicions laborals dels nostres treballadors siguin millors. La veritat és que en quatre anys no ha duit a terme cap iniciativa que es pugui demostrar i ha desmuntat el que ja s'havia fet, com li han dit. I a més, Sr. Conseller, per molt que digui en comissió, no publica les dades de salut laboral, no les publiquen.

Cinquè, la distribució territorial de tot que queda diluïda en un mar de pactes locals, tenim molts pactes locals que vostè va aprovar, un dia va aparèixer aquí i va dir: no hi ha pacte per l'ocupació, però hi haurà pactes locals. I contractes programa amb diferents entitats que no corresponen territorialment, per posar un cas: UGT i Comissions, CAEB i PIME tenen pactes, tenen contractes programa a nivell de les Illes Balears i després hi ha institucions que les tenen a nivell insular i altres institucions que les tenen a nivell local. Bé, per tant, això vol dir que és igual fer a Ciutadella que a Inca, perquè evidentment un senyor de Ciutadella pot anar a Inca a treballar cada dia i tornar a casa seva a dormir, estan parlant del mateix mercat laboral; i per tant vostè programa igual Inca, que Ciutadella i que tan és que un visqui a Palma i se'n vagi a treballar a Formentera, tan és, el mercat de treball és el mateix i per tant tots els pactes locals i tots contractes programes barregen territorialment, amb una confusió total, que impedeix qualsevol planificació i que, a més, entorpeix que la formació i que els iniciatives d'ocupació siguin eficients.

No conec cap programa nou, programes nous de formació, de conciliació de la vida laboral, de què s'han omplert la boca; de coordinació amb la resta de conselleries, que és també un objectiu que vostè tenia, jo no li he sentit cap idea nova.

Setè, al contrari que tota la resta de consellers que han vingut aquí, als pressuposts i a les compareixences i a les interpel·lacions a fer una relació i a posar-se medalles dels seus quatre anys de govern, de totes les inauguracions que han fet -

després la Sra. Consellera de Presidència segur que també ho farà, tantes residències i tantes no sé què-, tot això vostè no ha vingut mai a dir jo he fet això i he fet allò i he fet allò altre i he fet això d'aquí i això d'allà, no; ara vostè té l'oportunitat de fer-nos una relació detallada de totes les qüestions que ha posat en marxa aquests quatre anys, ens pot aclaparar tot el que vulgui amb totes aquestes relacions.

Una nova actuació hi havia, una vegada es va posar d'acord el sector social, el sindicat, totes les administracions implicades, una vegada en aquestes illes s'ha posat d'acord tothom partint d'una nova iniciativa de formació integrada; que era un nou centre integrat a Maó. I des que el vam deixar com a iniciativa a finals de la passada legislatura, vostè no n'ha tornat a parlar, no li ha importat, no s'ha fet absolutament res. Una iniciativa per agrupar en un sol edifici i amb uns sols objectius l'educació d'adults, l'educació contínua i l'educació ocupacional, aquesta iniciativa tampoc no l'ha preocupat.

Quin paper ha tingut la conselleria en qüestions com els conflictes laborals importants? Aquests dies han tornat tenir els treballadors d'Iscomar a la porta, no s'ha involucrat i si s'ha involucrat és per justificar un expedient de regulació que presentaven empreses que tenien el mateix any beneficis substancials.

Però parlem del mercat de treball, Sr. Conseller. Any rera any hem fet aquí una relació de taxes, increments, valors absoluts, percentatges, no serveix de res, els números no s'entenen, i això ho entén, hi ha gent que no entén les lletres, altra gent que no entén la informàtica i hi ha gent que no entén els números, costa d'entendre els números. I a més és molt fàcil fer demagògia amb els números, amb les taxes, amb els valors, amb els percentatges, amb els valors absoluts, i per tant, per a mi, després de quatre anys dic que a mi no me serveixen per saber la veritat, per aclarir la situació respecte del mercat de treball a les Illes Balears. Per a mostra, com diuen en castellà, *un botón*, avui mateix publica un diari de les Balears un paràgraf que li llegiré: "*Baleares es la comunidad autónoma que cuenta con el mayor porcentaje de jóvenes emancipados del país. Un 56% del total, un hecho que obedece a la elevada inserción en el mercado laboral de los jóvenes del archipiélago que cuentan con la menor tasa de paro juvenil del país*". Un èxit. Jo li deman, Sr. Conseller, vostè quina lectura en fa d'aquesta dada? Som la comunitat autònoma amb menor taxa d'atur juvenil del país; si surt aquí i me diu que és un èxit, vostè confirmarà tot el que nosaltres diem aquests quatre anys en aquesta legislatura aquí. Això és un fracàs de la política del Govern, tots els joves que estan treballant no estan estudiant i tot el que tenim ara no el menjarem en el futur. És com si vostè es gasta tots els doblers que té en dos dies, què tindrà per al futur? Doncs el joves estan gastant tot el seu capital humà treballant de cambrers, de netejadores, de caixeres de supermercats, de qualsevol cosa sense qualificar en un alt percentatge.

Per tant, per a mi aquest paràgraf no és una dada positiva, per molt que el diari ho vingui i por molt que vostè surti i em digui aquí que és un èxit. La taxa d'atur l'ha posada com a un èxit. Per a nosaltres la situació econòmica i laboral té altra lectura: és el més important la xifra d'atur respecte de la situació del nostre mercat de treball? Per a nosaltres aquest és

una anàlisi que prové dels anys vuitanta, on les xifres d'atur eren importants, no a Balears per cert, que Balears els anys vuitanta ja tenia xifres d'atur molt baixes i properes a la plena ocupació, mentre a tota Espanya tenien el 25 i el 30% d'atur aquí ja anava bé la cosa en qüestions de mercat de treball. I per tant nosaltres no creiem que sigui l'anàlisi adequada.

Els pocs que quedem en aquesta sala, els treballadors del Parlament, algun periodista, tal vegada els mateixos diputats, alguns diputats, són treballadors, no tots són treballadors, però hi ha alguns diputats que sí que són treballadors i en un percentatge molt alt la gent del carrer és, (...) majoria treballadora per compte d'altre, autònom, jubilat o pensionista, és a dir, tenen un sou: és la realitat del creixement econòmic que ens diu el conseller d'Hisenda, el portaveu del Govern el Sr. Flaquer i el Sr. Cristòfol Huguet quan surt a aquesta tribuna a dir-nos que tot va molt bé, és nota això a les economies familiars de tots els que tenim un sou i treballem?

S'han millorat els sous evidentment, s'han millorat els horaris, tenim unes vacances més llargues o feim menys dies de feina? Ha baixat la sinistralitat laboral? Hi ha menys malalties laborals? Tenim preparades noves qualificacions professionals, per exemple totes les residències que han d'obrir i que després ens explicaran, té vostè o el conseller d'Educació un cicle formatiu d'auxiliars de geriatria en marxa, perquè es necessitarà molta gent per treballar? Necessitarà molta gent.

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Diputada.

LA SRA. GARCÍA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President, acab tot d'una. Té vostè un cicle formatiu d'interpret de signes que tenen molta feina en el Parlament i en altres llocs on és necessària la traducció simultània en el llenguatge de sords per tal que la salut laboral dels treballadors del Parlament no estigui sotmesa a moltes hores de feina totes seguides i es pugui, a més, compartir la feina amb més persones? Té vostè a punt i ha fet cursos de mediador, que després la consellera de cooperació ens dirà que són necessaris a sanitat, a educació i a tants altres indrets que l'administració necessitarà posar en marxa mediadors interculturals i que no els tenim preparats? No n'ha fet, Sr. Conseller, no n'ha fet, els únics cursos que jo sé que ha fet són de qualque cosa semblant a un auxiliar de geriatria de vint, quaranta i cinquanta hores, i això no és formació.

On és idèl el gran creixement econòmic que diu el Govern? No és en els treballadors ni directament ni indirectament, tots els serveis que en aquesta comunitat autònoma haurien de ser els millors d'Espanya, si som els millors d'Espanya com les prestacions sanitàries, les pensions, les prestacions bàsiques o l'educació, no ho són en realitat. És una realitat falsa i una actitud irresponsable defensar unes xifres que cada dia demostren que no corresponen a la realitat i esperar que ara, quan vostè surti, no ho faci, Sr. Conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Per part del Govern, té la paraula el Conseller de Treball.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Cristòfol Huguet i Sintes):

Moltes gràcies, Sr. President, bones tardes senyores diputades, senyors diputats i membres del Govern. Jo el que faré serà contestar a cada un dels tres portaveus de manera directa i abreujada, si puc, al que han plantejat. Però he de començar manifestant un *mea culpa* perquè segurament el fet que no m'hagin interpellat o m'hagin demanat massa qüestions al llarg d'aquest any o d'aquesta legislatura, i jo no hagi tengut la iniciativa de fer-ho, és un element que de qualque manera distorsiona la informació que haurien de tenir els senyors diputats que han intervingut i crec que aquí hi ha el mal en relació amb les crítiques que han formulat i per tant en el que han basat les seves esmenes. Així que intentaré amb aquests quinze minuts de qualque manera corregir la part que me toca de culpa amb aquesta mancança d'informació.

Al Sr. Miquel Rosselló li he de dir que, bé, en relació amb la primera qüestió que ha plantejat que era sobre les prioritats, també va pel portaveu del PSM, el Govern té estructurades en dues seccions les polítiques laborals, és mal d'entendre plantejar una esmena a la conselleria i donar per entès que és bo el plantejament del SOIB, perquè és molt difícil entendre la política laboral i institucional d'aquesta comunitat autònoma sense una visió conjunta dels dos. I que aquelles qüestions que s'han plantejat a través d'acords amb els agents econòmics i socials, s'han plantejat indistintament si després haurien de ser aplicades a gestió pressupostària de la 19 o de la 76. Per tant, vull, en primer lloc, assenyalar aquesta qüestió o situació, que açò no afecta naturalment la portaveu socialista, la qual en aquest aspecte ha estat congruent amb les esmenes a la totalitat de les dues seccions.

Ingressos per sancions exagerades. Farem comptes al final, és a dir, està ben clar que les previsions d'incrementar les actuacions hi són i que, per tant, jo no trob gens exagerat aquest increment.

Els pressuposts me critiquen que els fons propis no han crescut. Bé, tots tres jo crec que fan un poc d'acudit la crítica ara respecte del creixement i del contingut del pressupost; escolti, els pressuposts, des del punt de vista de disponibilitat pressupostària, són el que són, 98 milions d'euros és bastant més, bé, més del doble del que hi havia el 2002, per posar xifres pròximes, i molt més del que hi havia el 1996, hi havia menys de 90 milions d'euros, molt menys dels pocs més de 81 que hi havia el 2005. I vostès venen aquí, percentatges i pareix que fan una espècie de màgia i hi queden 1 milió d'euros i me diu: i a més no sabem amb què els gastarà. Escoltin, açò és el que hi ha, per a l'any 2007, 98.333.000 euros. Al final el Sr. Rosselló sí que ha dit així mateix que li agradaria gestionar-los o qualque cosa similar. Doncs sí, açò és la disponibilitat.

I a més, els diré que globalment es gasta prop del 60% dels doblers a capítol 4, transferències, participació institucional, participació dels agents. I en el SOIB d'una manera molt més

important que la conselleria, la qual òbviament té unes despeses corrents d'un altre sentit. Per tant, molt més doblers, molt més participat, i un esforç com mai de fons propis dels pressuposts de la comunitat autònoma: 46, quasi 46 milions d'euros. Bé, si vostès açò ho consideren poc o dolent jo no hi puc fer res, és allò de mirar-se el bòtil mig ple o mig buit, i açò sobretot ho practica el Sr. Rosselló a la seva intervenció, d'una manera important, quan parla del pacte per l'ocupació.

Pacte per l'ocupació. A veure, vostè que és un home jo crec que bastant seriós i un diputat, a més, congruent o d'una seqüència intel·lectual lògica, des del meu punt de vista, vostè pot dir que no hem tengut un esforç de seure-nos, de dialogar i d'intentar pactar amb els agents socials com mai? És que a més, sense cercar-ho, surt en els diaris seguit seguit. S'havia iniciat un pacte a l'estil del que s'havia fet a principi de la legislatura anterior, del 2001; però ens vam adonar que açò podia avançar molt ràpidament en matèria laboral i que ens conduïa a un pla estratègic en matèria de polítiques laborals, 2005, 2006, 2007, que va firmar UGT, CAEB, PIME i que Comissions hi va participar i va aportar i a l'hora de firmar va dir: jo no me faig fotos. Quan vam tenir açò acordat i firmat, ho vaig dur com a proposta al Consell de Govern i es va aprovar com a un Pla estratègic, amb les accions, amb les mesures, amb un pressupost, etcètera. Val, açò no és un pacte? Val, no és un pacte, és allò del bòtil mig ple mig buit.

Escolti, vostè sap tan bé com jo que si no hagués estat pactat i fos un pacte, no s'hagueren seguit amb el president del Govern el Sr. President de CAEB, el Sr. President, el Secretari General d'UGT i el Secretari i el President de PIME, no s'hagueren seguit a firmar si no ho haguéssim pactat; doncs vam pactar.

I efectivament, 17 pactes locals. Diu és igual a Inca que a Ciutadella, no sé què, i amb açò contest una part de la intervenció de la Sra. García Querol. No és igual, hi ha una diagnòsi feta pels agents socials i els representants institucionals de cada un dels ajuntaments de més de vint mil habitants que és el que dona forma al contingut de les polítiques que després es formulen amb un contracte programa i que gestionen bàsicament les persones del territori on s'ha d'aplicar. Pactar, planificar d'acord amb la diagnòsi del lloc del territori i després executat amb un protagonisme importantíssim per part de les pròpies institucions i dels agents del lloc.

Què més? De la resta d'un contingut d'un pacte per l'ocupació, desenvolupament, bé, s'han fet sectors. Un d'aquests és la Mesa de Turisme, perquè vam veure que el contingut, la importància i la transcendència tant per a l'economia com per a l'ocupació, escolti, s'han reunit, ens hem reunit, pràcticament cada quinze dies des que es va acordar, els agents socials, els consells insulars, els representants. Escolti, hi ha acords que s'han deixat damunt la taula, pendents de quan es firmi globalment i que es continuarà; què és que perquè no està completada aquesta feina o aquesta tasca es pot dir que no hi ha hagut? Val, si vostè vol dir que no hi ha hagut pacte, en termes absoluts, vostè té la raó. Però jo crec que si vostè vol ser sincer i estic convençut que normalment vostè vol ser sincer, ha de reconèixer no només per al Govern al qual critiquen, sinó per a la resta de membres que han fet un esforç important, amb aportacions i que no cabria damunt aquesta taula la

documentació que s'ha generat, un reconeixement de l'esforç i dels avanços en matèria del pacte per l'ocupació, tramitat, negociat i treballat sectorialment.

No m'ampliaré amb açò perquè ho saben i l'únic que faig és, de qualque manera, rebatre la dialèctica que han posat en aquesta tribuna en relació amb el pacte.

Creix la sinistralitat, i la Sra. García Querol afegeix que no la feim pública. A mi m'agradaria saber que me digués, quan diu que no la feim pública, on, quan i com? Li deixaré l'exemplar imprès, perquè aquesta vegada no m'agafa descuidat; està copiat del que hi ha penjat cada més a la pàgina d'Internet. Sra. García Querol, després, per favor, me digui a què es refereix quan diu que no feim públic? Si qualsevol ciutadà que tenguí accés a Internet hi pot arribar; qualsevol ciutadà ho pot demanar a qualsevol de les nostres oficines; no repeteixi açò de què no ho feim públic, perquè pareix donar a entendre que és que volem amagar no sé què. Per tant, aquest tema és prou delicat, que li agrairia que explicités a què es refereix. Si és que vol que li enviem a vostè li enviarem, digitalment, físicament amb paper, així com vulgui, però a veure, no repeteixi, per favor, que no es fan públiques aquestes dades.

Els índexs de sinistralitat, el senyor, ... Val, molt bé, tornam estar en allò del mig bòtil; és ver que hi ha més accidents en nombres absoluts i que quan vostè compara aquests nombres absoluts d'enguany i de l'any passat, d'aquest mes i el mes passat segurament hi ha un tant per cent de creixement. Però vostè sap que s'ha mesurat tota la vida, que açò no és un invent nostre, el nombre d'accidents en funció d'una quantitat fixa de treballadors. Els treballadors amb contingència, mesurats a nivell estatal per cada cent mil i que nosaltres feim mesurats per cada mil, ens diuen, fins i tot sectorialment, si hi ha més o manco accidents per mil treballadors de contingència. D'acord? Doncs açò són les xifres publicades.

Miri, 2000, 101,2 accidents; 2001, 101,2; 2002, 94,6; 2003, 83,9; 2004, 77,3; 2005, 78,13; 2006, ara quan tanquem el mes li donaré i estarà una mica més avall d'aquest 78. És a dir, 2000, 101,2; 2005, 78,13. És així, és així, per tant ha baixat. D'acord? Què ha baixat més quan vostè era conseller? Doncs, enhorabona, no sé si és el seu esport o la sort, però enhorabona. En qualsevol cas, els que ho han aconseguit són els empresaris i sobretot els treballadors que són els que milloren les condicions per prevenir accidents.

Actes d'inspecció i tècnics destinats a açò. Miri, els tècnics i la transferència en aquesta matèria de prevenció de riscos laborals de la conselleria tenen una funció; com que l'estadística a nivell d'Estat no és semblant el nombre d'inspectors per nombre de treballadors, no és semblant d'Espanya a Europa, van dir una manera d'aclarir-ho, en lloc de convocar més places d'inspectors farem un decret i així aquest percentatge quedarà maquillat. No hi jug a açò; hi posaré ara uns 25 més d'aquests tècnics, aquests tècnics el que fan és assessorar, visitar, ajudar, contribuir i col·laborar. Els inspectors, que n'hi ha 42 a Balears, són els que van a aixecar actes, són persones que han presentat formació i oposició per fer aquesta feina; els nostres tècnics s'han format, s'han seleccionat i s'han preparat per a una altra cosa. També els hem

fets aquests cursos d'homologació, perquè crec que era una formació apta, però una cosa és destinar tècnics de prevenció que tenen una funció, que és la nostra, la de la comunitat autònoma, a fer actes, i altra és la dels inspectors. I si vostè no ho comparteix, bé, potser vostè i jo tenim en açò visions absolutament distintes. Més inspectors que les posi l'Estat, els quals són de la seva plantilla; nosaltres més tècnics per col·laborar, per contribuir, per assessorar i per millorar polítiques de formació i d'informació que és la nostra competència.

Innovació en formació. Bé, 35 milions d'euros el 2007, escolti, he fet a qualque banda els números perquè se'n facin una idea de com ha evolucionat açò. Tenim de l'ordre, per treballador, comptant els que tenen feina i els que no en tenen, registrats òbviament, que hem evolucionat de 112 euros per persona, en els pressuposts executats el darrer exercici, a 177 euros. I el 2007 açò creix; per tant, no me digui que no hem innovat, no m'ho digui, perquè no només es fan els plans i en aquests hi participen tots els membres que presenten propostes, la qual cosa no s'havia fet mai en el Consell de Formació, sinó que aquelles demandes dels empresaris que no estan cobertes per aquestes propostes o plans dels agents socials, queden complementades -i també amb açò contest a la Sra. García Querol- per a actuacions d'iniciativa pròpia, que van des de, efectivament, auxiliars de geriatria o de clínica; que van per a professions relacionades amb els mitjans de comunicació i que van també per a professions relacionades amb la mediació, tant laboral com d'altres tipus. Aquestes són, per exemple, tres iniciatives que són de formació, d'iniciativa de la Direcció General de Formació, perquè a la planificació proposada pels agents no hi estava incorporada.

I quant a les qualificacions noves, i també contest a la Sra. García Querol, s'han incorporat les qualificacions i estan fetes pels agents socials, a través d'una subvenció directa i distribuïda pels quatre representants de la patronal i dels sindicats, tot el contingut del que serà el Centre Nacional de Formació que s'eleva a Madrid perquè s'aprovi i s'incorpori. Són les noves qualificacions.

Ja dic, tal vegada havia d'haver vengut aquí i explicar-ho una mica més.

Quant al Pla d'economia social, les negociacions arriben a terme quan arriben, Sr. Rosselló, uns són més hàbils per acabar-les en més o manco temps i uns altres són més lents, però en qualsevol cas, els que són ràpids o lents no són vostè i jo, són els que s'asseuen a la taula de negociació i ho acorden. Açò no vol dir que durant aquesta legislatura haguem deixat de banda per a res l'economia social, però ara sí tenc la satisfacció de dir, i a més hi ha una esmena que incorpora duplicant els fons propis en els pressuposts per a l'any que ve destinats a açò, un pla aprovat, subscrit pels representants de l'economia social en aquesta comunitat autònoma.

Molt breument, Sr. President, perquè ja s'ha encès el llum vermell, contest algunes qüestions puntuals del Sr. Riudavets. En relació amb salut laboral, crec que li he contestat. El Sr. Riudavets diu que no creix, miri, tal vegada ho havia d'haver explicat millor, l'únic que passa és que els recursos destinats als projectes d'inversió immaterial que tenen contingut laboral,

a causa del PEL, al pacte per l'ocupació, passen, sí, hi ha un acord entre Funció Pública i el Govern que les places que ocupen llocs de feina laboral, a través de projectes d'inversió immaterial, s'han de presentar a oposicions i les places passen a capítol 1 de la conselleria, per exemple de la nostra; òbviament, en el projecte d'inversió aquests recursos es destinen íntegrament a les accions de projectes, formació, etcètera. És a dir, no apareix aquest creixement que vostè, si suma i resta la quantia total li queda un creixement curt, però perquè prop de 120.000 euros passen a capítol 1 de la conselleria per a aquest personal, i els doblers alliberats del projecte d'inversió passen a ser actuacions de les polítiques en matèria de prevenció.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ
(Cristòfol Huguet i Sintes):

Sí, vagi acabant, Sr. President. Hi ha per tant molts més recursos destinats a formació des de les edats escolars, supòs que també ho ha vist pels mitjans; hi ha també la convocatòria en els ajuntaments, tant per a funcionaris, com per a secretaris com empleats d'allà, i hi ha sobretot una política d'inspecció i seguiment d'accidents lleus, que és on tenim el creixement. És a dir, nosaltres estam molt bé en estadística, encara que sempre un accident és rebutjable, en mortals, en què estam els primers o els segons amb menys accidents mortals per cada 1000 treballadors en el rànquing de totes les comunitats autònomes d'Espanya, i estam per enmig en els accidents greus. En el que estam molt elevats sempre és en els lleus i me cregui que hi ha una certa necessitat, també, d'investigar el contingut de tants accidents lleus, a la qual cosa hi destinam també un esforç perquè segurament les estadístiques ens mostraran una realitat distinta quan trobem les situacions, jo crec que amb una mica de picaresca, que donen peu a aquesta estadística.

Les actuacions específiques per als immigrants, per a la salut, per als majors de 45 anys i per a formació estan en el Pla d'ocupació, el qual he explicat al Sr. Rosselló, 2005, 2006, 2007, i nosaltres el que feim ho feim perquè ho hem pactat amb la patronal dels sindicats. És a dir, me falta explicar-ho al Parlament, me'n don compte avui que ho havia d'haver fet i deman disculpes, però els puc garantir que aquestes esmenes a la totalitat no tenen justificació, perquè si rectificéssim les polítiques contingudes a les previsions dels nostres pressuposts el que faríem seria, de qualque manera, desdir els acords, els pactes i les polítiques que hem acordat amb els representants dels treballadors i dels empresaris de la nostra comunitat autònoma.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica, per part del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula el diputat Sr. Rosselló del Rosal, per un temps de cinc minuts.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, no passi pena per la informació, el grup que jo represent, tant si hi ha compareixences com si no hi ha compareixences feim una feina seriosa de seguiment del Govern i solem tenir informació acurada de tot el que es fa, el grup en general i, si m'ho permet, modestament, en la matèria que parlam jo tenc informació acurada de tot el que es fa a la conselleria. De totes formes, gràcies per la informació.

Miri, el tema dels fons propis i no propis els hem discutit trenta vegades i ja està, ho diré una altra vegada, perquè com més vegades es diu, eh, si vostè les diu, jo també les dic, no? Jo no he dit mai que hi hagi menys fons propis que abans, a més, coincidesc amb les xifres, els 40 i busques de milions aquests que diu, però els 40 i busques de milions aquests que diu en relació amb el global del pressupost representa el 42,8%, i el 2003 representava el 49,99%. En definitiva, cada vegada posa més doblers Madrid i Europa i menys la comunitat autònoma, ni més ni manco, no és que jo vulgui, això és una dada objectiva i ja està.

Diàleg o concertació. Sr. Conseller, no hi ha concertació, s'han posat en marxa coses, no hi ha concertació, hi ha hagut diàleg, però no hi ha hagut concertació, no hi ha acords signats. Un pla és un pla estratègic de la conselleria, no és un pacte per l'ocupació. I a més, aquesta idea seva de què això depèn dels agents i que la conselleria pràcticament -se li nota, Sr. Conseller, la impressió que dóna que aquesta conselleria és un poc una conselleria decorativa, com havia estat abans també; quan es parla de salut laboral, tant si hi ha èxit com si no hi ha èxit depèn dels agents socials; quan es parla de concertació, si s'aconsegueix la concertació és perquè els agents socials ho han sabut fer, i nosaltres per a què hi som idò? Quina és la nostra obligació més que impulsar les coses; no és el mateix que s'aprovi un pacte per l'economia social el darrer any de legislatura que el primer, i no serà responsabilitat dels agents exclusivament, serà dels que hi són; que se signi un pacte per l'ocupació a l'època del govern on la meua formació participava el gener del primer any, no és el mateix que no se signi en tota la legislatura, i no és perquè els agents es duguin millor amb uns que uns altres, és pel temps que dedica, el personal que poses a fer feina en aquesta qüestió. En fi, el saber fer o no saber fer.

I aquesta legislatura és una legislatura que s'ha caracteritzat per manca total de concertació, no d'obrir línies de diàleg. Jo mai no he dit que no hi ha hagut diàleg, jo mai no he dit que no s'hagin obert línies de diàleg i que han canviat d'opinió, perquè clar, tota aquesta literatura que avui explica aquí, pareix que això del pacte per l'ocupació és una ximpleria; si ho haguéssim dit des del principi bé, i haguessin dit, bé, això era el que proposava el pacte de progrés, nosaltres proposam un altre tipus de concertació. Val, però no, vostès proposaven la mateixa, en el discurs d'investidura, a les tres memòries dels tres pressuposts sempre han proposat la mateixa, el que passa és que no els ha sortit, no han estat capaços de dur-la a terme. És un incompliment del seu programa, no passa res, però és així.

Quan parlam de sinistralitat laboral, jo li agraeix la seva informació i m'imagín que ho fa tal vegada per a altres persones que en tenen manco, a mi no m'ha d'explicar que

l'índex de sinistralitat a Balears és 1 per cada 1000, o 1000 per cada 1, és evident, ho conec. I quan jo dic que ha crescut l'índex de sinistralitat el darrer any, que a més coincideix amb les xifres que ha donat vostè ara, no estic parlant de xifres absolutes, estic parlant de l'índex. Miri, aquesta és la corba, en què coincideixen les xifres que vostè ha donat, el 2000 puja fins al 2001, el 2001 és el moment més àlgid de tota la història d'aquesta comunitat autònoma; comença a baixar, l'any 2005, que és el més baix en molt de temps, s'equipara, aquí no segueix, però si hagués seguit, s'equipara al 1996, crec, 1996 o 1995, que és 76,32; i enguany és 80,03. Vostè ha dit 78 no sé què. Val, doncs d'acord, ala, li llev els 2, però 78 és més que 76, ha tornat pujar. I jo el que dic és que és greu que després d'una tendència decreixent durant anys, es torni fer un repunt parlant d'un tema en el qual no es pot frivolitzar, i jo sé que vostè no ho fa i ningú no ho fa, perquè fins i tot els accidents lleus, perquè la problemàtica de la sinistralitat laboral -ja està encès això- no només és un problema humà molt greu, és un problema econòmic d'envergadura. I que tinguem el nivell de sinistralitat laboral que tenim i de pèrdua d'hores de feina pel que representa per a la nostra economia és molt greu.

El tema dels inspectors i de l'homologació, bé, deixem-ho com ho ha dit vostè, tenim una concepció diferent, però bé, podríem parlar d'aquest tema i de tots. Vostès tenen una opinió, cada vegada que surt, jo l'únic que li he sentit dir és que tot això depèn dels agents socials, de la consciència, de la voluntat, de què facin, home, l'administració és el màxim responsable, segons la llei. Segons la Llei de salut laboral de l'Estat vigent, el responsable màxim és l'administració autonòmica, per tant, quines són les mesures? Jo li he dit les que hi havia i li he dit les que vostès han llevat i cap li agrada, una per una cosa, una altra per una altra, etcètera, el fet és que, com ha dit la Sra. Carme, no n'han posada cap.

I el tema de la formació, i amb això acab, jo tampoc no he dit que no s'hagi incrementat la despesa, i a més, li he dit que ja m'agradaria a mi haver comptat amb els doblers de què disposa vostè; el problema és que es pot fer d'una forma o es pot fer d'una altra, es poden fer cursos i cursos o es pot seure un a pensar què és el que necessita aquesta comunitat autònoma, i sobretot, hi ha una dada fonamental dins aquesta legislatura, vostè assumeix les competències en formació contínua, a partir d'aquest moment és quan es pot parlar seriosament de la unificació dels tres sistemes de formació professional. I aquesta és la gran assignatura pendent per a la seva conselleria, per al Govern, però sobretot per a l'economia de la comunitat autònoma.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica, per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula el diputat Sr Riudavets i Florit, per un temps de cinc minuts.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Sí, gràcies, Sr. President. No esgotaré el temps, parlaré des de l'escó, encara que parli a l'esquena del conseller, no s'ho prendrà malament.

Llavors, simplement dir-li que vostè ha començat la seva intervenció dient que estàvem mal informats, per la meua part jo no tenc cap inconvenient a reconèixer que puc estar mal informat, el problema és que després de sentir-lo a vostè no crec que estiguem més ben informats, fins i tot estarem més confusos, perquè no ha contestat les coses que li he plantejat jo ni que li han plantejat els portaveus dels altres grups parlamentaris que han coincidit amb la meua apreciació inicial. És a dir, els pressuposts en polítiques actives no augmenten sinó que disminueixen o s'estanquen, això no ho ha desmentit ni ha explicat una altra versió, això és el que està passant i això és el primer motiu de la nostra discrepància.

L'altre motiu és el pacte per l'ocupació. A veure, que el que vostès van firmar, el pla per l'ocupació, el pla estratègic per l'ocupació, no és un pacte, no és que ho diguem nosaltres és que ho deia vostè l'any passat, ho deia escrit a la memòria; deia que el pla era simplement un dels pilars fonamentals del futur pacte per l'ocupació. Per tant, ara no ens vulguí convertir una cosa amb l'altra, no han firmat un pacte per l'ocupació, reconegui que no ha estat capaç, simplement és açò. I com que una esmena a la totalitat és una esmena política, una esmena per tant en què la incapacitat queda demostrada, idò, el que volien era el debat polític, per això aquesta esmena a la totalitat, jo crec que no passa res per reconèixer que s'ha estat capaç d'aconseguir un dels objectius que s'havia fixat vostè mateix a la memòria dels pressuposts de fa dos anys.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista, en torn de rèplica, té la paraula la diputada Sra. García i Querol, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. GARCÍA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. Jo crec que és una tàctica de defensa dir començaré un per un i la gent que hi ha, la poca que hi són, es deuen pensar que vostè contesta un per un, i comença pel Sr. Rosselló i quan acaba el temps i està en vermell encara va pel Sr. Rosselló. Vostè no ha contestat ni al Sr. Rosselló ni a cap dels que li hem plantejat, quedí clar que consti en el *Diari de Sessions*.

De cop, els senyors del Partit Popular s'han tornat uns reglamentaristes, avui el Sr. Conseller ens diu com s'han de presentar les esmenes a la totalitat al PSM i *Izquierda Unida*, ahir el que era una esmena a la totalitat, després com s'ha de produir el debat d'una esmena a la totalitat. Jo els propòs una cosa: per què no fan una escola de parlamentaris? I els professors podrien ser el Sr. Rubio, per exemple, que ja en sap molt; Martínez Pujalte, li sona aquest diputat de Madrid? Idò aquest també és un bon parlamentari per donar classes; i fins i tot la Vicepresidenta del Govern, que molt sovint es torna un *hooligan* instigant els grups parlamentaris per les tasques que es fan dins el Parlament. Sí, sí, sí, jo la tinc davant i ho sé qui és que instiga el grup parlamentari.

Jo soc una diputada del Grup Socialista, la Sra. Estaràs és la vicepresidenta del Govern de tots, no sé si ho sap Sr. Flaquer. Bé, afortunadament o desgraciadament, ja ho veurem.

Deixi'm que li digui el que vostè ha dit respecte d'un embolic territorial, jo no sé si és que no m'entén després de quatre o és que parlem un idioma diferent o és que vostè ho fa aposta, això de dir que jo m'embolic amb el tema territorial, i llavors sempre queda com a una cosa que és com a rara, no ho sé, la Sra. García Querol té uns merders amb els territoris i Ciutadella i Inca. Vostè ha dit que la diagnosi està feta i que l'ha feta i s'aplica, té els continguts i les polítiques i que la gestionen les persones a cada territori en què s'ha d'aplicar. Molt bé, qui gestiona el pacte de Ciutadella? La UGT de Ciutadella, Comissions Obreres Insular, la UGT a nivell balear, qui gestiona aquell pacte? És més, qui gestiona el pacte que té el Consell Insular de Menorca per tot menys a Ciutadella i a Maó, clar, qui el gestiona? La PIME de Menorca, la PIME de Balears, la CAEB de Balears, els representants de la CAEB de Menorca, qui el gestiona? És això el que li dic, que vostè el que ha fet és afegir, afegir i dividir, perquè amb la divisió i els trossets i les miquetes vostè hi surt guanyant.

Classe, Sr. Conseller, sobre què és un pacte: un pacte, és un pacte, és un pla; pactar és un pacte? O quan parlem d'un pacte és que s'ha pactat? Açò, vostè és el que ha dit, no? Vostè, sembla que no s'entén, no sé si és que ens pren per nens d'EGB, bé, ara és primària, i que han d'aprendre a saber el que són les paraules; a veure si el Parlament es tornarà com *Barrio Sésamo*, *cerca, lejos*, pacte, pla; perquè nosaltres sabem perfectament què és un pacte i vostè també ho sap, el que passa és que no vol posar damunt la cambra ni explicar, perquè podria ser valent i dir: no hem fet un pacte per l'ocupació, no hem pogut, era un objectiu, però no hem pogut. Què passaria? Ens calla, a tota l'oposició ens calla; l'honoraria, diria: hem fet reunions i no hem pogut, no hem estat capaços, no hem pogut pactar ni el pacte per l'ocupació ni el pacte pel turisme -ja se n'ha anat el Sr. Flaquer.

És més, ens diu el Sr. Conseller que fer una esmena a la totalitat és fer-la als agents socials i econòmics, és a dir que no va amb ell la cosa, va amb els sindicats i amb la patronal; si li feim una esmena a la totalitat, com que ell ho té tot acordat amb els sindicats i la patronal, les ho feim a ells. És a dir que si vostè demà duplica el pressupost com a conseqüència de què ens accepta alguna de les nostres esmenes els sindicats vendran a protestar perquè no hi estaran d'acord amb què augmenti el pressupost de Treball i Formació, és això que ens diu, no? Idò, l'esmena a la totalitat és per a vostè i la responsabilitat, com li ha dit el Sr. Rosselló, és de vostè i de tot el Govern, que, com he dit, no tenen com a prioritat la política de treball i ocupació.

I és més, jo li he anunciat: vostè no sortirà aquí a fer cap relació d'actuacions igual que han fet altres consellers; i què ho ha fet el conseller? Ni inauguracions, ni programes nous, ni res, res, no ha vingut a dir-nos res, a despistar un poquet. En realitat, la conselleria és inoperant, sense capacitat d'influència i en temes directament importants com és l'ocupació i la qualitat no té opinió, ni dels seus, ni del que passa a educació ni del que passa a immigració ni del que passa a serveis socials, ni del que passa a Innovació, tots temes directament implicats

en l'ocupació que tenim a les illes i en el nivell d'ocupació que tenim i en la qualitat d'aquesta ocupació.

Per cert, Sr. Conseller, un cop més utilitzant les paraules i fent veure que els altres som ben asés, així li dic, vostè s'ha referit a una frase meua i ens ha dit, sobre la qualificació dels professionals, sobre les qualificacions; jo no li parlava de les qualificacions, jo l'he seguit, sé el que ha fet en el tema de qualificacions i el que no ha fet, jo parlava de persones qualificades i li he dit que amb quatre anys vostè no ha iniciat cap nova via de formació que doni professionals qualificats per a noves necessitats del mercat de treball, entre aquestes els intèrprets del llenguatge de signes, entre aquestes els auxiliars de geriatría, que no és un curs de vint hores, i entre aquestes, noves professions emergents i necessàries, com els mediadors culturals, i vostè no ha fet res per a aquest tema. I no me digui que ha fet cursos per a professionals relacionats amb els mitjans de comunicació, perquè aquesta és bona, perquè vostè feia cursos de quaranta hores per ser redactor, jo crec que no hi ha paraules, sí, sí, això deia l'anunci: "40 horas, redactor", sense titulació específica, jo crec que no hi ha paraules.

En realitat vostè té una conselleria que està com en Rodríguez, *esperando a que muevan ficha*. Esperarem que *muevan ficha*.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Diputada.

LA SRA. GARCÍA I QUEROL:

Sí, ja acab, i acabaré amb unes paraules del Sr. Flaquer que, sense que serveixi d'antecedent, estic d'acord amb ell, miri, hi estic d'acord, va sortir ahir a la premsa, el Sr. Flaquer va dir: "A més de la rendibilitat de les empreses, s'ha de concedir més rendibilitat social -¡Ojo al dato!- com a ocupació estable. Així -diu el Sr. Flaquer-, treballarem per millorar les condicions de vida dels nostres treballadors". Quan? La pròxima legislatura; idè no cal, Sr. Conseller, Sr. Flaquer, senyors del Govern, la pròxima legislatura ho farem nosaltres.

(*Alguns aplaudiments i aldarull a la sala*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Per contestar i tancar la qüestió té la paraula el conseller de Treball, per un temps de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Cristòfol Huguet i Sintes):

Gràcies, Sr. President. Sra. García Querol, quan diu nosaltres, s'hi inclou? Era que m'havia quedat un dubte, m'havia quedat un dubte, supòs que diu que sí perquè no hi ha la Sra. Joana Barceló, però bé.

(*Remor de veus a la sala*)

Anem al tema, anem al tema, bé, si me posen el dit dins la boca dec poder mossegar com els altres. (*Rialles del Sr. Conseller*). Ella me coneix de fa molts anys.

(*Remor de veus i rialles a la sala*)

Val, m'atur aquí, m'atur aquí, Sra. García Querol.

Bé, seriosament, tant per cent de fons propis, globalitat dels pressuposts. Miri, ja li he dit, número, xifra, quantitat, import d'euros per treballador, val? Perquè si vostè me compara uns pressuposts on s'han incorporat doncs jo què sé, sanitat o deute per fer carreteres, que és conjuntural o coses d'aquestes, vostè s'equivoca; si vostè es refereix al pressupost de la conselleria i del SOIB, més fons propis que mai! Bé, ja li donaré més detallat a través d'un estudi econòmic, però açò és així.

Miri, té raó quan diu: falten acords o pactes firmats. Perquè firmats tenim 17 pactes locals només; després tenim el Pla d'ocupació, que el van firmar com a pacte amb el Govern. Carai, i la resta són acords que són a les actes de les sessions, però que no es firmaran mentre no s'acompleixin. Vostè seguir dient que hem pactat? Ho segueixi dient, però la realitat és la que és.

Èxit, responsabilitat. Quan jo parl que la reducció del nombre d'accidents és dels treballadors i dels empresaris, me referesc a l'èxit, de la responsabilitat no n'he fet deixadesa per res, en absolut. Per tant, per a ells l'èxit, per a nosaltres, les institucions, per al Govern la responsabilitat, havia quedat ben clar.

Polítiques actives, Sr. Riudavets, ho he dit, tal vegada no m'he explicat prou bé; les polítiques actives tenen molts més recursos econòmics que mai, perquè ha de fer la visió conjunta de les dues seccions i aquestes polítiques no només estan d'acord amb el pla, consensuat, aprovat, i que va del 2005 a finals del 2007, amb els increments que pertocquen, sinó que a més estan gestionats, i li he dit, en prop d'un 60% molts d'aquests, pels propis agents socials, per les pròpies institucions locals, els consells i els ajuntaments. És a dir, hem crescut i a més ho feim amb un percentatge molt més alt que mai, a través del capítol 4. Abans, perquè ni vostè ni jo hi érem, jo ho sé perquè ara som a aquesta conselleria, doncs feien un conveni, venia un senyor, vaja, un senyor que representava una institució o el que sigui, feien un conveni i es posava a fer cursos i coses d'aquestes, ara no, ara es fan plans territorials. Efectivament, com ha dit la Sra. García Querol, quan no són ajuntaments o municipis de més de vint mil habitants, doncs són els consells insulars i es desenvolupen polítiques actives, territorialitzades i d'acord amb una diagnosi, la qual s'ha fet i que tampoc no s'havia fet mai, sobre cada un d'aquests territoris. I açò amb els agents socials els quals fan un seguiment i es reuneixen cada mes.

Ja li dic, havia d'haver vingut més i explicar-ho i segurament açò donaria peu que no hi hagués crítiques que jo crec que no són fonamentades.

La Sra. García Querol me diu que no li contest i que donem classes de no sé què. Bé, jo no m'atreveria a fer-ho si no ho pacto amb els agents socials, què vol que li digui, perquè fins ara ho he fet així; li agradi o no li agradi, fins ara ho he fet així i seguiré per aquest camí.

Després me diu que la manera de callar l'oposició és reconèixer que no he arribat a tenir un pacte. Miri, jo no tenc cap interès a callar l'oposició, perquè, a més, crec que quan l'oposició es porta com a tal i parla del que ha de parlar és bo que hi sigui i és democràtic i és convenient, per tant, cap interès a aturar-los. Ara bé, l'explicació que li he donat al Sr. Rosselló, crec que li serveix també a vostè per entendre què és el que s'ha pactat, què és un pacte i què queda per pactar, encara que s'hagi fet molta feina i hi hagi molta documentació i que hi hagi acords que no s'han firmat. I si els acords que no s'han firmat no es poden considerar pacte, doncs d'acord, el pacte no està firmat.

Finalment, me diu que no li faig una relació dels èxits. No ho cerc que vostè m'aplaudeixi la relació dels èxits, a mi me basta haver servit bé i continuar podent-ho fer a les treballadores, als treballadors i als empresaris.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Torn en contra, Sr. Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Efectivament, torn en contra perquè crec, fins i tot amb el debat que s'ha produït, molt poca cosa ha substanciat l'oposició sinó anar repetint durant la legislatura, any rera any, el debat dels pressuposts. Crec que l'important d'aquests pressuposts no és tan sols l'increment que tenen de 9,2 milions d'euros, un increment d'un 11%, sinó l'evolució pressupostària que ha tingut durant aquesta legislatura i amb molta diferència del que vostès creuen o diuen que ha estat una conselleria que no ha fet res. Doncs jo crec que tot el contrari, el primer que va fer va ser duplicar el pressupost en matèria de salut laboral per als pressuposts de l'any 2004. I en aquest sentit dir que, efectivament, i vist que manejam les mateixes xifres que maneja, per exemple, el Sr. Rosselló, doncs la sinistralitat laboral s'ha reduït, si ho tenim en compte per l'índex, com molt bé el Sr. Rosselló o el propi conseller per cada mil treballadors; l'any 2000 era de 101,2 i l'any 2005, 78, 76, més o menys, doncs molt semblant, i podem dir que la tendència va ser anar reduint arribant pràcticament a aquest mínim. Per tant, les polítiques en matèria de sinistralitat laboral quant a reducció doncs creiem que han estat bones.

Els pressuposts de la conselleria, conjuntament amb el SOIB, ha passat de l'any 2003 a l'any 2007, ha tengut un increment, s'ha pràcticament duplicat, ha passat de 46 a 98 milions d'euros. Els fons propis han passat de 25 a 46 milions d'euros, més fons propis i han estat més participats amb els agents socials. Crec que l'esforç pressupostari que ha fet el Govern en aquesta conselleria està clarament de manifest.

Són uns pressuposts amb uns eixos en consonància amb l'estratègia europea, l'estratègia nacional i d'acord, com no, amb el Pla d'ocupació. Són uns pressuposts basats en sis prioritats bàsiques: promoure l'ocupació, millorar l'ocupació

existent, reducció de la sinistralitat laboral, evitar la conflictivitat laboral, construcció del Centre Nacional de Formació Ocupacional de la Mar, per cert a Menorca, i que trob que tots hem d'estar, almenys els menorquins, orgullosos que així sigui, i potenciar actuacions transversals en matèria d'exclusió social.

Quant al Pla d'ocupació que, com han dit, estableix les línies bàsiques d'actuació d'aquest govern, com ha dit el conseller, és un pla d'ocupació pactat, acordat amb la pràctica totalitat dels agents socials i amb uns eixos també fonamentals: l'ocupació, la inserció laboral, formació integral, foment de l'economia productiva, millorar en el sistema (...) de protecció social i participació institucional dels agents socials en el seguiment d'aquest pacte. Crec que en aquest sentit, els pressuposts sí que compleixin o sí que són per fer front a les necessitats que hi ha a les nostres illes i en aquest sentit crec que les esmenes a la totalitat que presenten els distints grups es podrien retirar, no seré jo qui els ho demani, però sí a més de la manera com s'ha substanciat el debat aquí avui.

Ha estat un debat, com altres anys, que crec que no s'ha substanciat res per part de l'oposició. Les esmenes parcials, des del nostre grup, consideram que pràcticament s'han agafat les mateixes esmenes parcials que hi havia els anys anteriors, podran dir que és que no s'ha fet, però jo trob que senzillament es fa tot el que demanaven aquelles esmenes i crec, senzillament, que han vingut a aquest debat amb un mínim de consistència per dur endavant aquestes esmenes a la totalitat.

Són uns pressuposts que incrementen la dotació al TAMIB, dupliquen els recursos en conciliació laboral i familiar, tenen una important incidència quant a formació en matèria de riscos laborals. Es fa una major incidència en el col·lectiu de joves, amb accions específiques de llengües estrangeres. Uns pressuposts que any rera any incrementen la dotació de la prevenció laboral, per tal de reduir la sinistralitat, com ja hem dit.

Quant al SOIB, molt poc comentat aquí, avui en dia el SOIB s'ha convertit en una porta d'entrada cap a l'ocupació. El suport que dóna el SOIB i la conselleria, principalment en aquest cas el SOIB a altres institucions més petites, com puguin ser els ajuntaments, és molt important, a la legislatura anterior i dubt que a altres anteriors fos tant el suport que es donés a través de la conselleria als ajuntaments, als qual els ajuda molt perquè sabem tots la manca de finançació que tenen els ajuntaments.

Dir que no ha estat una legislatura que hi hagi hagut concertació i pactes, com ja ha dit el conseller, tampoc no hi entraré; consideram que no és cert. Senzillament, trob que l'esforç que s'ha fet ha estat molt important; probablement no sempre s'arriba a acords però l'esforç que s'ha fet i la consecució dels pactes està escrit, està firmat.

En definitiva, crec, i no empraré més temps, perquè trob que no hi ha més substància per al debat amb la defensa que ha fet l'oposició de les seves esmenes, senzillament, Sr. Conseller, li diré que a la pròxima legislatura doni més informació a l'oposició per tal que puguin fer un debat més acurat i que

puguin debatre més les polítiques que fa el Govern dins la Conselleria de Treball i Formació.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tadeo. Sr. Rosselló?

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sí, molt breument. Sr. Tadeo, no puc coincidir amb vostè, jo crec que l'esmena a la totalitat que presenta el meu grup està substanciada fonamentalment en què tenim dues concepcions absolutament diferents d'allò que ha de ser una Conselleria de Treball. Vostès creuen amb una Conselleria de Treball que ha de fer la gestió quotidiana, (...) de tot un seguit de coses. Nosaltres pensam amb una Conselleria de Treball que ha de tenir una línia estratègica i que ha de dur endavant tot un seguit de polítiques. L'únic que han fet vostès en aquesta conselleria ha estat desmuntar totes les línies estratègiques que s'havien posat en marxa. No hi ha hagut pacte per l'ocupació i no hi ha hagut concertació social, diguin vostès el que diguin. No s'ha desenvolupat la xarxa del SOIB ni s'ha avançat en la territorialització i s'han tancat totes les oficines d'informació laboral municipals que se varen cobrir.

La salut laboral ha deixat de baixar i no s'ha aplicat ni s'ha posat en marxa cap mesura nova de combat de la sinistralitat laboral i se n'han llevat 10 o 12. En formació no s'ha avançat en la compenetració dels tres subsistemes i s'ha creat una nova filosofia d'allò que ha de ser la formació, sinó que s'ha anat fent el tran-tran quotidià. I en economia social s'han passat tres anys i mig de vacances i dos mesos de feina.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rosselló. Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Més breument encara. Sr. Tadeo, tenc molt poques coses a dir-li, entre altres coses perquè tenc aquí davant el *Diari de Sessions* de l'any passat i més o manco ens ha dit el mateix, li reconec que jo també, jo també he dit més o manco el mateix. Per tant, veig que mantenim les postures ben diferents des de fa 3 anys, més o manco. Per tant, no tenc res més a afegir-li que allò que ja ha dit el Sr. Rosselló. Són dos models diferents i creim que el seu no és l'adequat i per açò li hem feta l'esmena a la totalitat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Carme Garcia Querol.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. No seré breu, aprofitarem el temps per qui me vulgui escoltar. Quan dic nosaltres, vull dir el Partit Socialista Obrer Espanyol. Quan dic ho farem nosaltres, vull dir que ho farà el Partit Socialista Obrer Espanyol. Si jo puc formar part d'aquest Grup Socialista amb responsabilitats de Govern com a diputada, com a regidora estaré encantada, ho he fet des del primer dia, fins i tot abans de militar dins el meu partit. Aquí me vulgui escoltar.

Sr. Tadeo, s'ha duplicat el pressupost i ha estat més participat que quan? La passada legislatura o l'anterior? Més participat que el que feia el Sr. Guillem Camps o més participat que quan deixava participar molts els sindicats el Sr. Cañellas? Ha estat més participat el pressupost? És una reflexió. És significatiu. Però ni el Sr. Tadeo, ni ningú del Grup Popular m'ha contestat a mi què faran..., el meu està poc substanciat, però jo he fet preguntes i no m'ho ha contestat ningú. Què faran amb 1,2 milions d'euros que estan a la Direcció General de Treball i que estan classificats com a despeses immaterials? Jo ho vull saber, 1,2 milions d'euros. És any electoral i ens agradaria tenir tancades totes les despeses abans de què comenci el dispensi electoralista.

Diu el Sr. Diputat que no fa falta contestar-nos perquè nosaltres no ho substanciem. Per tant, ell no ho ha de substanciar, el pressupost respon a les necessitats i ja està. Per tant, jo li deman Sr. Diputat, a quines necessitats respon? Jo n'hi he dit algunes, a què responen aquestes necessitats? Com responen? En quines accions? No basta dir que respon a les necessitats, hauran de dir alguna cosa més, no?

Ens diu un cop més afegint-se a les classes parlamentàries que s'estan produint que nosaltres hem repetit les esmenes parcials. Sr. Diputat, és que vostès han repetit els objectius i tot dins del pressupost i les esmenes parcials, jo no sé els altres grups, les nostres no estan repetides. Però en qualsevol cas encara que ho estiguessin és que vostès quasi han fet el mateix pressupost. Per tant, es mereixen les mateixes esmenes, però és que a més ha fet la mateixa defensa. Per tant, es mereixeria la mateixa resposta, no ho faré. I es pot afegir els diputats que donin classes. De totes maneres a vostè que li puguin la categoria, el seu estil ens agrada més.

Diu que el SOIB dóna suport als ajuntaments. Quin suport? I que ja estan prou malament de finançament els ajuntaments. Finançament, ajuntaments, suport..., açò no crec que sigui la línia per defensar en un dia com avui, aquestes paraules no crec que siguin les més adequades. En tot cas Sr. Diputat em podria dir com el SOIB arranja el finançament dels ajuntaments? Perquè açò m'ha semblat una reflexió molt interessant, jo no l'havia apuntada, però ja que vostè l'explica ens agradaria saber-ho. I una altra cosa, insistesc, a mi m'agradaria saber que qualcú d'aquesta cambra, que no siguin els portaveus de l'oposició i que ja hem expressat el que pensem, a mi m'agradaria que qualcú del Govern, els diputats del PP, qualsevol, el que vulgui, que aixequi la mà i que parli. Em digui si troben que està bé que és un bon reflex de la política que estam fent aquesta xifra que avui apareix en els diaris, el 56% dels joves estan emancipats i que és un alt índex d'emancipació i que tenim la taxa d'atur juvenil més baixa del país. Això és una bona xifra o no? Ningú hi ha fet referència a això. Per a mi no ho és, que quedi clar, ja ho he explicat abans.

M'agradaria que vostè que diu que jo no substancio les meves esmenes a la totalitat em digués el què.

I després m'agradaria que me digués si està d'acord amb el Sr. Flaquer, jo he dit que hi estava d'acord, que els treballadors d'aquesta comunitat necessiten una rendibilitat social més alta i que aquesta rendibilitat social ve des de l'ocupació estable i que es necessita millora les condicions de vida dels treballadors d'aquesta comunitat autònoma. A mi m'agradaria que ho digués, si és així, vol dir que aquests 4 anys han estat absolutament inútils pel que fa a avançar en les condicions de feina dels treballadors d'aquestes illes, avançar en què hi hagi més professionals i que els treballadors estiguin més qualificats i avançar perquè els nostres joves estudiïn idiomes quan els hagin d'estudiar, però sobretot que estiguin més estona a l'institut estudiant, que estiguin més estona a la universitat i que es dediquin menys a formar part d'aquesta massa de persones que han fet baixar la taxa d'atur en aquesta comunitat autònoma i que per a nosaltres és un índex en contra, no a favor.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sr. Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Molt breument, primer de tot al representant d'Esquerra Unida i Els Verds i del PSM, dir-los que efectivament tenim dos models diferents, nosaltres com que governam aplicam el nostre, per açò els pressuposts que presentam i s'aprovaran avui dins la Conselleria de Treball i Formació.

Sra. Garcia Querol, dir-li que quan se refereix a un pressupost més participats, se refereix més participats a través de la concertació social, perquè ha estat una legislatura en què la concertació social ha estat molt impulsada i més en relació a la legislatura anterior.

Referent a l'1,2 milions d'euros que fa referència a despeses immaterials, si jo no vaig equivocat, són les que fan referència a la conciliació familiar i laboral.

En cap moment li he dit, potser ho hagi interpretat, però en cap moment li he dit que el SOIB arrangi el finançament dels ajuntaments. Açò hauria de ser feina o més col·laboració per exemple el Consell Insular de Menorca. El cert és que el SOIB a través de les contractacions que fa quant a treballadors, o que els ajuntaments poden contractar, sí, li puc assegurar que és ajuda molt gran.

Quant al 56% de joves emancipats i la taxa juvenil més baixa del país, si és bo o és dolent. Jo no entraré en aquest moment a valorar si és bo o dolent, tots sabem com està el mercat laboral de les Illes Balears, la implicació que açò té per als joves que poden accedir d'una manera fàcil al mercat laboral, la qual cosa fa que deixin d'estudiar i probablement tengui raó, que el dia de demà siguin treballadors poc qualificats. Però aquesta és la realitat que hi ha en aquests

moments perquè l'economia de les Illes Balears és una bona economia, creix a un ritme d'un 2,5-3% i crea llocs de feina.

I referent ja al treball, rendibilitat social i treball estable. Jo crec sincerament que aquí entra a fer un poc de demagògia dins allò que és la Conselleria de Treball i Formació. Tots sabem les dificultats i que no és tan sols una funció de la Conselleria de Treball i Formació, sinó que és una cosa un poc més ampla, un poc més transversal que hi pugui haver un treball estable per als ciutadans. En aquest sentit torn repetir que les esmenes parcials les deix, els rebiug amb els mateixos criteris que vaig dir el dia de la comissió. I torn repetir que les esmenes a la totalitat crec que no estan fonamentades quant als pressuposts de cara a l'any 2007.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Tadeo.

Senyores i senyors diputats, passam al debat número 18 de totalitat, secció 23, Conselleria de Presidència i Esports. En primer lloc passam a la defensa conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula el Sr. Miquel Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Ja a la recta final d'aquest debat, entram a analitzar els pressuposts de la Conselleria de Presidència i l'Institut de la Dona. El nostre grup ha presentat una esmena a la totalitat i tot un seguit d'esmenes parcials destinades a millorar aquests pressuposts. L'esmena a la totalitat té bastant a veure amb allò que acabam de discutir en aquest tram anterior del debat. Nosaltres tenim una concepció diferent de les polítiques socials i una concepció que ens marca diferències notables amb les polítiques socials que ha aplicat i aplica aquest Govern.

Nosaltres consideram que aquests pressuposts són continuistes i que denoten un baix nivell de les polítiques socials d'aquest Govern. Denoten una manca de polítiques socials innovadores. És un pressupost repetesc, que se basa fonamentalment amb els criteris que se varen posar en marxa des del principi d'aquesta legislatura.

Nosaltres partim de la idea de què no s'ha creat, en aquests pressuposts no apareix, cap programa nou. Tampoc molts dins la legislatura, exceptuant alguns elements importants dins la legislatura com és el tema de residències, o altres amb els quals discrepam en la concepció, però com a programes socials globalment no. Nosaltres pensam que bàsicament s'han desenvolupat els programes que ja estaven en marxa quan va començar la legislatura, la targeta bàsica, el programa Ca vostra, la concertació dels serveis per a discapacitats, la xarxa de centres de dia d'estades diürnes, l'any 99 hi havia un centre de dia d'estades diürnes, l'any 2003 aprovats 25, dels quals 13 construïts i 12 per construir, són els que s'han anat construint durant aquesta legislatura, s'han anat acabant durant aquesta legislatura. El Decret de renda mínima, en definitiva pensam que no..., el servei d'ajuda a domicili, el servei de tele-

assistència, tot això eren programes que estaven en marxa, que s'han mantingut i a més, ni tan sols han tengut creixement de despesa molt important.

Nosaltres creim que durant aquesta legislatura, per part de les polítiques socials que estan englobades dins la Conselleria de Presidència, només aquest fet ja denota una concepció determinada de com enfocar les polítiques socials, deu ser l'únic Govern autonòmic de tot l'Estat i probablement l'únic Govern de tot Europa occidental que no té un ministeri, o una conselleria de benestar social. En aquesta legislatura s'ha renunciat pràcticament a allò que se'n diu la planificació. És a dir, a planificar i a donar directrius generals de polítiques socials arreu de les 4 illes. Això que per a nosaltres és una concepció diferent i ens du a allò que parlàvem abans amb l'anterior conselleria, que el que se fa és gestionar polítiques quotidianes sense entrar en el fons de la qüestió, l'anàlisi de la realitat, al diagnòstic i al disseny general, és especialment greu quan les transferències de la gestió de les polítiques socials ja està consumada i està en mans dels distints consells insulars. Allà on queda realment en mans del Govern és la planificació i la legislació. La meua opinió és que tan una com l'altra han estat bastant deficientes, més endavant me referiré al tema de la legislació. Vagi per endavant ara el tema de la planificació.

Crec també que s'incompleix en aquest pressupost la Llei d'acció social vigent, és de l'any 87 com vostès saben, una llei per cert aprovada amb majoria del Partit Popular. Una llei que obligava a destinar el 6% a polítiques socials a tots els pressuposts de la comunitat autònoma, no només el Govern, sinó els consells i ajuntaments. Són moltes les institucions que, a pesar de ser una llei que ja necessita canviar i necessita modernitzar, desgraciadament no se compleix.

El pressupost d'aquesta legislatura dedica a despesa social, amb la concepció de despesa social que defineix la Llei d'acció social, evidentment si parlem de polítiques socials incloent-hi sanitat, educació, estam parlant de les concepcions de política social que defineix la Llei d'acció social, representa un 3,2% del pressupost. Seria injust però no afegir tota la despesa que el Govern transfereix als consells insulars, en base a la Llei 14/2001 de transferències dels consells insulars. Si afegim aquest concepte, seria just afegir-lo, ens situam en un 4,6%, però encara no arribam al 6% que marca la Llei d'acció social de l'any 87.

Nosaltres pensam que se produeix durant aquesta legislatura a mesura que avança, una progressiva pèrdua de perfil polític de la conselleria i de la consellera en concret. Pensam que a partir de la creació de la Conselleria d'Immigració i Cooperació és difícil veure aquesta conselleria o la seva titular, la consellera, Sra. Puig, aparèixer en els medis de comunicació, a no ser que sigui per qüestions de caire esportiu, que tenen la seva importància sense cap dubte, no seré jo qui criticaré aquesta activitat, excepte en algunes coses. Però crec que hi ha una evident pèrdua de pes i de perfil polític d'aquesta conselleria.

L'acció més important que ha duit a terme aquesta conselleria durant la seva legislatura fa referència a la posada en marxa de tot un seguit de residències de tercera edat i de discapacitats. Nosaltres, ja saben vostès, que no coincidim en

la filosofia d'aquestes institucions, que parteixen d'un finançament que tots ja sabem, que condueixen a una gestió privada durant 50 anys i que pràcticament, ho he dit en altres ocasions, jo de gran empresari d'aquests, que me regalin el solar, jo faig l'obra i que m'assegurin els clients durant 50 anys. *Así se las ponían a Felipe II*. Jo no estic d'acord perquè això és abandonar l'instrument de control polític d'aquest important sector de polítiques socials. Però no només hi ha un problema de què el grup que jo representi no estigui d'acord, amb això senzillament entrariem dins un debat..., senzillament cadascú té l'opció política que té i lògicament el Partit Popular no té la mateixa que tenc jo. Per tant, això entraria dins la lògica. El problema és que l'actual llei vigent d'acció social en el seu article 19.3, impedeix dur a la pràctica aquestes residències. Si aquest és el model que volien aplicar haurien d'haver canviat aquesta llei. La llei no permet concertar residències ni centres de tercera edat o discapacitat, si no és a organitzacions sense ànim de lucre. Llei d'acció social vigent, feta per vostès, article 19.3. Jo supòs que Fomento de Contratas no és una organització sense ànim de lucre, ni crec que altres organitzacions d'aquestes característiques siguin això. Per tant, no només no és una concepció que jo no compartesc, sinó que..., no respon a allò que diu la llei.

Vull fer referència a un altre element preocupant. S'ha fet públic darrerament, tots ho coneixem, dades de creixement de l'índex de pobresa a la nostra comunitat autònoma, el 9%. Una comunitat autònoma amb un alt nivell de pobresa en el marc de l'Estat espanyol, dades de Càritas, no del Socorro Rojo. Per tant, ens trobam dins una situació preocupant que a més denota la contradicció d'una comunitat autònoma amb forts nivells de creixement i fort d'increment de pobresa. I en aquesta comunitat autònoma no s'ha desenvolupat encara el Pla contra l'eradicació de la pobresa i contra l'exclusió social. No s'han donat passes serioses amb aquesta política, no s'ha considerat un senyal d'alarma, no s'han encès tots els llums d'alarma quan se va publicar aquesta notícia i no s'ha començat a treballar seriosament amb aquesta qüestió. Ja sé que me contestaran que les competències corresponen als consells insulars, ja m'avanç i dic que les competències de gestió, però no les competències de planificació i de finançament. Davant una...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Ara acab. Dins una senyal d'alarma com la que s'ha produït crec que és l'actitud hauria d'haver estat un altre si hi hagués hagut un perfil polític més alt d'aquesta conselleria.

De la mateixa forma que les lleis que s'han aprovat durant aquesta legislatura, Llei del menor, Llei de la joventut, Llei de la dona, lleis amplament criticades pels sectors socials a qui anaven destinades, per les organitzacions socials a qui anaven destinades. Són lleis aprovades sense drets i no garantistes com he discutit aquí i m'he discutit amb vostè varies vegades i no ens hem posat d'acord. Miri, ara tal vegada ens hi podem posar, si fossin lleis que tenguessin realment drets, que fossin garantistes, que s'haguessin de complir, en aquests pressuposts

hi hauria partides per aplicar i desenvolupar aquestes lleis. No hi són.

Per tant, la tasca legislativa també ha estat la que ha estat i tampoc ens satisfà i no ens satisfà tampoc la tasca desenvolupada per l'Institut de la Dona, organisme que aquest sense el més mínim dubte ha perdut absolutament perfil social i polític a carretades.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rosselló. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. És un goig veure com el Partit Popular aquests dies ens ha estat acusant de què no ens interessava debatre els pressuposts i més un pressupost d'un Govern que ha dit reiteradament que aposta per les polítiques socials, veure el suport que tenen els pressuposts de la Conselleria de Presidència, de les polítiques socials. L'únic membre del Govern present, la pobra consellera, que li tocarà defensar i 4 diputats del Partit Popular de 33. Per tant, això és la gran aposta del Partit Popular i del Govern per als serveis socials...

(Remor de veus)

Sra. Feliu, després supòs que vostè me podrà replicar però jo crec que això és una gran demostració d'allò que li interessin els pressuposts i d'allò que li interessin al Partit Popular els programes socials.

(Remor de veus)

Sr. Puche, un dia també m'agradaria debatre amb vostè, però mentre no li donin la paraula crec que és meva.

Bé, aquest és el darrer pressupost d'aquesta legislatura, crec que cada any hem presentat esmena a la totalitat, enguany és cert que hi ha molts de números, els números són molt grossos i que sortirà la portaveu del Partit Popular dient que pareix mentida que una gent d'esquerres presenti esmenes a la totalitat a un pressupost amb tants de doblers. I bé, i totes aquestes coses. Però la veritat és que una mica de balanç, aquest ha de ser un pressupost una mica de balanç d'allò que s'ha fet i sobretot una mica de balanç d'allò que ens havia promès el Govern en temes socials. I en aquest pressupost, a part de veure segons quins números, ens han estranyat un seguit de coses. La primera és que la conselleria se planteja el desplegament de la normativa reguladora d'una llei que encara no ens ha ni presentat. Per tant, sí que van endavant, se veu que això de ser de Presidència i Esports els fa passar els esprints i fan més via en segons quines coses.

Per tant, la Conselleria de Presidència prefereix començar la casa per la teulada i lamentablement, després d'haver aprovat en contra el 2004, de tramitar una Llei de serveis socials, d'haver posat en el seu pressupost del 2005 que ens

presentarien un avantprojecte, d'haver posat en el pressupost del 2006 que ens posaria una nova llei de serveis socials, hi ha renunciat. Però sí que ha previst la possibilitat de desplegament d'aquesta llei, ha de desplegar coses. Igual que ha de desplegar coses d'una futura llei de fundacions, que sí han previst l'avantprojecte, però que l'any passat ja feia comptes redactar el decret i el 2004. Per tant, hi ha tot un seguit de coses, tot allò que ha d'articular el que ha de ser el model d'atenció social en aquestes illes, el Govern del Partit Popular hi ha renunciat perquè realment no hi creuen. I un dels grans exemples d'això és el Pla d'exclusió social. En varen trobar un de fet, acabat que només era retocar 3 o 4 coses, però s'han passat tres anys i mig revisant-lo, encara el revisen. Per a l'any que ve fan comptes acabar-lo de revisar. Per tant, hi han renunciat.

Aquestes són les apostes del Partit Popular i en realitat més que apostar per polítiques socials, aposten per la propaganda social. Ens anuncien actuacions i inversions un any i un altre, a finals de legislatura alguns arriba a ser veritat, com per exemple el mòdul terapèutic del Pinaret, que saludam amb entusiasme, però ja ens havien dit que estaria fet el 2004, però benvingut sigui, se va inaugurar no fa molt. Benvingut sigui.

Igual que benvingudes siguin un seguit d'infraestructures que crec que el Govern hi ha apostat tal vegada amb una mica massa d'entusiasme. És cert que són necessàries les residències per a tercera edat i per a persones majors, però a nosaltres ens preocupen un seguit de coses d'aquestes residències. En primer lloc que previ a totes aquestes places de residència no hi hagi una aposta per l'atenció primària en serveis socials. Moltes de places de residència de centre de dia es podrien substituir incrementant els serveis socials d'atenció primària. Suport al trasllat d'infants a centres educatius perquè els horaris dels familiars no sempre coincideixen amb els centres educatius, llavors estan obligats a fer-hi moltes més hores, o a estar-hi tota la setmana perquè a l'hora del transport és un problema. Suport a l'atenció familiar. Suport a moltes coses d'atenció primària que segurament farien rebaixar les places d'institucionalització.

En segon lloc el que ens preocupa d'aquestes residències és la gestió, i ja li ho ha comentat el Sr. Rosselló. El Govern ha apostat per la privatització en la gestió d'infraestructures de tota casta; ho hem vist amb les autopistes d'Eivissa, que un quilòmetre de manteniment d'autopista d'Eivissa ens costarà més que el pressupost que té el Consell de Mallorca per mantenir totes les seves carreteres en un any; per tant ja costa. O el projecte que té també respecte a Son Espases de gestió privada de bona part dels seus serveis. I això mateix fa amb les residències. Els ajuntaments aporten el solar sense cap garantia que els residents en el municipi del qual l'ajuntament ha aportat el solar seran prioritaris a l'hora de tenir plaça en aquesta residència, el dona a una empresa privada... -perdoni, els convenis que vostè m'ha enviat a mi i els batles amb els quals he parlat no diuen res d'aquestes capades que vostè fa-; els donen a una empresa privada que la construeix a canvi de tenir segures, cobrades, que cobrarà durant 40 anys el 60% de les places. Per tant aquesta empresa ja sap que un 60% del seu negoci és segur, i la resta ho pot posar al preu que li doni la gana. Per tant ens podem trobar amb residències suposadament públiques, amb clients de dues categories, amb clients públics i amb clients de luxe. Però això la consellera supòs que em dirà que no és vera, però jo li puc ben assegurar que sí. Residències

per a residents de primera i per a residents de segona en sòl públic.

Però encara ens queda un tercer dubte, i també l'hi ha exposat el Sr. Rosselló. La Llei de serveis socials que vostès s'han negat a reformar, a renovar o a fer-ne una de nova, li diu que per concertar places de serveis socials ha de ser amb entitats sense ànim de lucre, i les empreses a les quals ha donat la construcció i la gestió d'aquesta residència en tenen, d'ànim de lucre, evidentment, són empreses, i les empreses són per fer negoci, i ells volen fer negoci i el faran, estan en el seu dret; el que jo no sé és si vostè estava en el dret de donar-los aquests contractes. Per tant tot això ens crea dubtes de legalitat i dubtes de problemes.

Igual que dubtam que molts dels objectius que ens presenta en els pressuposts per al 2007 es puguin complir o simplement es vulguin complir, i ara ja es posa taronja i hauré de fer via; però li posaré una sèrie d'exemples i així quedarem..., ens aclarirem. Continuen, per exemple, amb l'ampliació de recursos de col·laboradors implicant associacions sense ànim de lucre, el pressupost vol continuar col·laborant amb associacions sense ànim de lucre en el programa de mesures de medi obert, però en el capítol en què hauria d'haver doblers per donar a aquestes associacions no existeixen; és a dir, el Govern a sobre pretén que, competències que són seves, les paguin les associacions, perquè no preveu ajudes econòmiques per donar-los. Per tant, o bé pensen que els altres ho paguin o simplement és pura propaganda i no aniran endavant.

Altres exemples d'aquesta propaganda. S'han passat tres anys que la família era el més important. Recordau el Pla de família i tantes coses? Bé, el programa de família i unitats de convivència del 2006 tenia 1.200.000 euros per a subvencions. D'aquest 1.288.000 euros se n'han gastat 552.000, el 57% de pressupost per a subvencions a famílies se'n va anar a una altra banda. Igual que el programa de planificació i ordenació social: el 78,4% del pressupost que estava previst per a subvencions ha desaparegut del pressupost. O les inversions també d'aquest mateix programa d'ordenació social, el 85% d'inversions d'aquest programa se n'han anat a altres bandes. Prestacions econòmiques, aquestes sí, el percentatge no és tan gros, però la veritat és que té delictes: el 30,3% de les pensions i prestacions econòmiques que havien d'anar a persones amb nom i llinatges s'han desviat a bandes, 3 milions d'euros que eren per a prestacions econòmiques, per a pensions a aquelles famílies que no només els costa arribar a final de mes sinó que ja no el poden començar, el mes, els han desaparegut 3 milions que han gastat en una altra cosa, segurament en publicitat i en propaganda.

Per tant han d'entendre que, vist el que han fet fins ara i que el que apareix en el pressupost simplement és un simple canvi de xifres i en canvi renunciem a posar en el pressupost partides per fer realitat allò que vostès ens deien de lleis que, tot i que nosaltres no hi donàvem suport, sí que per a vostès eren importants, com la Llei de la dona, la Llei de la joventut, la Llei de les persones menors d'edat, dins el pressupost no hi ha partides i com que de la teoria que vostès prediquen a la pràctica que hem vist fins ara aquest mig any que ens queda, pensam que difícilment canviaran i nosaltres ja, pel que queda, tampoc no hi donarem suport.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Aina Salom.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, hem presentat el Grup Socialista una esmena a la totalitat perquè el pressupost que ens ha presentat és exactament el que no hauria de ser: no és social. Tant enguany, Sra. Consellera, com al llarg de tota la legislatura l'acció de govern s'ha caracteritzat precisament per arraconar totes les polítiques socials; ho han dit els companys que m'han precedit i jo li ho puc confirmar. I anem per parts.

Si repassam les seves compareixences, Sra. Consellera, sobre el projecte de llei de pressuposts, detectam una constant: un fort desplegament publicitari que no es concreta absolutament en res i, d'això, en podem posar exemples. Miri, enguany ens anuncia que la Direcció General de Menors i de Família creix la seva dotació un 4%, i també que posarà en marxa l'observatori de la família. Tot l'any, Sra. Consellera, tot l'any, vostè s'ha fet fotografies per anunciar l'esmentat observatori; el 15 de maig ja ho presentà, i una vegada més com una eina publicitària dient que hi hauria un òrgan consultiu d'estudi. Però dia 19 de juny li ho deman amb la pregunta 4186 i em contesta que no té quantificat el pressupost que destinarà a l'observatori, donat que aquest dependrà de les activitats que determini el ple de la comissió del mateix observatori, un ple, per cert, Sra. Consellera, que està conformat per tot un seguit d'entitats i d'associacions que arriben a la quarantena, inclosa, per suposat, la famosa AFA, que no presenta ni un full de ruta, ni un pla per proposar-los, ni, com deia, una assignació econòmica efectiva.

Li deman: com creu que poden respondre totes aquestes associacions? Li deman: li interessa de debò posar en marxa aquest observatori de família, Sra. Consellera? Jo crec que no, donat com ha anat enguany jo crec que no. És més, jo crec que es tracta d'una peça estratègica publicitària, que això ho fa molt bé, sense cap concreció, com deia al començament, i sense planificar, com li deia el Sr. Rosselló i jo li torn a dir: no en saben, de planificar.

I que em diu -un altre botó de mostra, eh?- de l'oficina d'emancipació per intentar donar solució a les dificultats que puguin tenir els nostres joves per aconseguir habitatge, per treballar i també alhora formar-se? Idè bé, miri, exactament aquesta oficina, la seva comesa, consellera, quina és?, perquè dia 23 de juliol vostè ens diu que la posarà en funcionament el setembre, i a dia d'avui li he de confessar que aquesta oficina d'emancipació sembla una entitat per donar feina a la gent propera al seu partit, com sempre fan, com és habitual. Realment no compleixen unes finalitats tan amples com deien, i converteixen aquesta oficina, d'entrada, el que sembla és que és una gestoria d'ocupació per a tots els amics del Partit Popular.

Unes dades concretes que permeten veure la manca de compromís social que hi ha en el seu pressupost, anem a les dades. En temes esportius, Sra. Puig, passarà a la història per ser la responsable d'esports que manco ha fet per a l'esport base, li ho ha dit el Sr. Rosselló; no em digui, com en comissió, que no li pertoca a vostè, que han estat concedides les transferències, ja ho sabem, això; però vostè hauria de planificar, que no planifica, i vostè és la responsable que aquestes transferències econòmiques millorin, i no ho ha fet. Tots els recursos que vostè ha posat per a l'esport, tots s'han dedicat a les elits esportives; el tema té gravetat, que això ho ha fet amb una manca total de transparència; dos botons de mostra. El ciclisme: vostè ha posat dia rere dia a un banc a Pamplona 3 milions de pessetes a una societat que es diu Abarca Sports per patrocinar un equip ciclista. Dos: vostè dóna suport com a consellera d'Esports al Mallorca Open Clàssic de Golf per al qual el seu govern desembutxaca 4,5 milions d'euros a la societat Real Pula Golf. Vostès no fan polítiques socials, el que fan és beneficiar determinades societats limitades, algunes d'elles amb noms prou coneguts i properes al PP.

Però quan li demana per què no ajuda l'esport base -ja li ho he dit- vostè em diu en comissió que té la barra..., vostè la barra d'explicar-me que des del 98 les competències són del consell. Bé, idò, ja ho sabem. El que passa és que vostè, ja que sap que són pobres aquestes transferències, hauria de posar al dia aquestes transferències, i amb el dineral que acab de dir i que acab de denunciar i amb el qual ajuda tots els seus amics, li puc assegurar que hi hauria uns bons recursos per afavorir les bases esportives comunes, les que són de tots i no només d'uns pocs, els seus amics.

Dos. Anem al Pla sociosanitari, Sra. Consellera. El Pla sociosanitari que vostès subratllen un cop i un altre com a objectius del seu pressupost, d'entrada li he de dir que aquest pla sociosanitari és un misteri per a les associacions implicades. Vostè va contestar així al Sr. Rosselló. De fet s'ha tardat més de 18 mesos per poder accedir en aquest parlament a una mínima informació, però quan l'hem coneguda els resultats han estat decebedors, Sra. Consellera. En primer lloc, el seu pla sociosanitari es caracteritza pel següent, el primer de tot i més important: no hi ha assignació pressupostària per al Pla. Dos: no preveu canvis als serveis alternatius a l'hospitalització convencional. Tres: amb aquest pla sociosanitari es materialment impossible practicar atenció domiciliària de llarga durada, si no es fan canvis en l'organització i l'orientació de tot el sistema en el seu conjunt. Quatre: no es podran desenvolupar sistemes d'atenció a les persones amb dependència, i això és fonamental per millorar la qualitat de vida i alhora per continuar l'atenció sociosanitària que, al mateix temps, eviti l'ús inapropiat dels recursos i, per favor, no m'expliqui, tal i com va fer a la comissió, que vostè només és responsable de la part social; també ho sabem, Sra. Consellera, i és per això que li ho demanam, tot i que vostè no se n'adona de res.

Continuam amb el Pla sociosanitari. Vostès dediquen per al manteniment i la subvenció de places sociosanitàries 12,5 milions d'euros, dels quals tots, tots van a Mallorca i a Eivissa, i cap a Menorca. A Menorca, Sra. Consellera, hauria de saber que s'ha de posar en marxa el centre de Santa Rita, i vostès l'hi neguen un pic més; no compta per a res per a vostès la situació

de Menorca, i és per un clar motiu: que no governen allà. Sra. Consellera, presti atenció perquè, si no, no se n'assabentarà. El que vostès fan són parts i quarts, això és el que fan.

(Remor de veus)

Vostè no es pot presentar en comissió, Sra. Consellera, amb una ignorància insultant, com no saber que Cas Serres és un centre sociosanitari a Eivissa, al qual vostès transferiran 1,7 milions d'euros. Però a més a més resulta que de l'1,375 milions d'euros consagrats en aquest famós pla fantasma Pla sociosanitari, les possibilitats reals d'extensió se centren en molt menys de la meitat, en concret en els 450.000 euros assignats als capítols 4 i 6, i aquest és el seu pressupost, Sra. Consellera. Ni tan sols amb aquests doblers vostè iguala les subvencions que s'han fet en aquesta legislatura a l'associació AFA. Ho pot explicar, això?

I no faci demagògia, per favor, com en comissió, perquè quan se li demana per això, per la seva responsabilitat social, em contesta que fa edificis. Fer edificis no és tenir política social, ja li ho han dit els meus companys i jo li ho repetesc. Fer edificis que després, ho ha explicat molt bé la Sra. Mascaró, donen a empreses privades, amb un procés que ha contribuït a endeutar tots els nostres ajuntaments per 30 anys, Sra. Consellera. Vostès destinen 275.000 euros per fer publicitat d'un pla sociosanitari inexistent. Això és fer una tudadissa repugnant dels doblers públics per no fer res.

A més les assignacions que vostès tenen una clara coloració política, per exemple, en la distribució per illes del conveni de l'IMSERSO per a la construcció de centres de persones majors i discapacitats concreten 28 milions d'euros per a Mallorca, 27 milions d'euros per a Eivissa i Formentera i, oh!, 2 milions d'euros per a Menorca. Aquesta és una mostra més de la discriminació que realitzen envers l'illa de Menorca, de manera que s'agreuja el seu dèficit, que ja és prou important, d'infraestructures sociosanitàries a l'esmentada illa. I la comissió gosa -vostè ho podrà dir- que no la posen en marxa. Ho veurem d'aquí a un minutet, el cas més detallat de Menorca.

Al consorci de Menorca no tenim coneixement que s'hagi fet l'ingrés que vostè va dir en comissió d'1,8 milions d'euros, tal com vostè deia a la comissió en els pressuposts de l'any passat, o sigui, del 2006, i és mal de creure que s'hagi fet aquesta transferència, Sra. Consellera, a un consorci que encara no s'ha constituït. I per què no s'ha constituït?, perquè a vostès no els dóna la gana. És més, en els pressuposts del 2007 ni tan sols hi ha aquesta partida d'1,8 milions d'euros, tot i que vostè ens digué que hi eren. Aleshores menteix, menteix, Sra. Consellera. Per tant, quan diu que tot això...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Salom, per favor.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Vaig acabant, Sr. President.

No pot continuar dient mentides en aquest parlament. Vostè ens ha de dir on són i on van els doblers que diu que van a

Menorca perquè no són enlloc. Vostè a més fa trampes amb això i ho sap, així segueix l'escola del seu partit. El consorci de Menorca, una illa que tenen relegada perquè el seu govern està en mans d'altres formacions.

I en relació a les transferències de Mallorca, a les modificacions de crèdits que vostès han fet, explica vostè en comissió que s'ha fet perquè a Mallorca s'ha incrementat el personal perquè hi ha nous serveis. Ja li vaig dir l'any passat, Sra. Consellera: i a Menorca passa exactament el mateix, també li creix el personal i també li creixen les necessitats, però vostès quan pagaran el deute que tenen amb Menorca?

Quant al tema de les escoles, què s'ha fet del seu famós pla d'escoles infantils que ens va prometre en el seu pressupost el 2004, ja? En tenim una a Son Castelló, en tenim una a l'Hospital de Son Llàtzer, que ha costat gairebé 360.000 euros per atendre 10 nins.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Salom, jo li pregaria, per favor...

LA SRA. SALOM I SOLER:

Sí, li faré una pregunta i acab. Per cert, em pot explicar per què tenen prevista una guarderia a l'Hospital d'Inca i cap guarderia a l'Hospital Mateu Orfila de Menorca? Oh!, pel mateix.

I ja per acabar li diré que uns pressupostos veritablement socials han de tenir en compte dues premisses molt clares, Sra. Consellera: primer, un increment de les dotacions adreçades a aquestes finalitats i, segon, un concepte inequívoc d'equitat, d'equilibri i de cohesió social. De tot això n'és orfe el seu pressupost, Sra. Consellera. Les partides d'inversió real davallen i el sentit de les seves línies pressupostàries no es dirigeix en absolut a solucionar ni desequilibris, ni les inequitats, ni la marginació que es genera a una societat pretesament tan rica com diuen vostès que és la de les Illes Balears.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, quan vostè vulgui.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS (Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats i senyores diputades, gràcies per les seves intervencions i entenc que per llàstima també hi ha qualque diputat de qualque grup polític quan fa el seu plantejament també de polítiques socials. Però en tot cas...

(Aldarull a la sala i remor de veus)

En tot cas agraesc les seves intervencions i agraesc especialment la intervenció del diputat...

(*Continua la remor de veus*)

...la intervenció del diputat d'Esquerra Unida, entre altres coses perquè no vaig poder saber a la meua compareixença de pressuposts quines eren les seves inquietuds respecte als pressuposts socials d'aquest darrer any ja que, supòs que per qüestions justificades, no va poder assistir, però en tot cas, ja que la seva bandera són les polítiques socials, agraesc que avui hagi fet la seva intervenció, però en tot cas hauré de reconèixer i haurà de reconèixer ell també que els seus plantejaments no difereixen dels darrers anys. Per tant pràcticament hauré de contestar el mateix que vaig contestar aquests darrers anys a la compareixença de pressuposts, però amb certes diferències, i és que crec que sincerament la situació ha canviat bastant, i la Conselleria de Presidència i Esports ha donat compliment a bona part del seu programa, en aquest cas, i estam a la fase final de moltes infraestructures que jo, perdoni'm, Sra. Diputada, sí que crec que són essencial i més que necessàries a la nostra comunitat autònoma.

Però en tot cas començaria contestant les preguntes que em feia el diputat d'Esquerra Unida. Deia que tenim una concepció diferent de les polítiques socials, i és evident que tenim una concepció diferent, però sí que és vera que en moltes ocasions i amb aquestes polítiques no tenim l'oportunitat de poder comparar entre la passada legislatura i aquesta legislatura, on vostè reconeixerà també que precisament la Conselleria de Benestar Social estava governada pel partit d'Esquerra Unida.

I quan parlem del tema de la política de residències, que després m'hi estendré més àmpliament, em sap greu no poder fer una comparació del que era una política de residències, de les quals vostès fan bandera, de residències públiques, perquè també vostè sap que no es va crear ni una sola plaça de residència, ni pública ni concertada...

(*Remor de veus*)

...Sr. Diputat. Per tant és molt difícil poder fer aquestes comparacions.

Em deia que no hi havia programes innovadors, i sempre em remarca els mateixos, els dos únics que va crear Esquerra Unida: Targeta Bàsica i Ca Vostra, i jo, quan vaig assumir el càrrec de consellera, vaig dir que no llevaria ni una sola ajuda social, ni una sola, encara que l'hagués creat un altre partit polític, perquè precisament va destinada a aquestes persones que més ho necessiten i, en tot cas, amb aquests dos programes el que hem fet sempre ha estat augmentat el pressupost. Recordarà que la Targeta Bàsica tenia un import de 180 euros i ara el té de 210 euros per targeta; i recordarà que el programa Ca Vostra tenia un pressupost d'1 milió i busques d'euros i en aquests moments té 2,5 milions d'euros, això només per parlar de dos programes que existien la passada legislatura. I en tot cas la resta, Sr. Diputat, li he de dir que són nous dins l'àrea de serveis socials i dins les altres àrees, com poden ser de la dona o de menors, que també tindrè temps de parlar-n'hi.

La diputada del Partit Socialista de Mallorca es preocupava per mi, perquè em deia que m'havien deixat tota sola, però cregui'm que realment no em sent gens desamparada per haver de defensar aquests pressuposts perquè crec que realment són

els més socials que hi ha hagut no només en aquesta legislatura sinó en aquesta comunitat autònoma, i entendre que tenir un increment...

(Aldarull a la sala)

...d'un 25% respecte de l'any anterior, o sigui un 25% més des de l'any 2006 a l'any 2007, que es poden aplicar directament a polítiques socials, és fàcilment defensable i, sobretot, quan aquest increment es produeix dins la Direcció General de Serveis Socials, que passa a tenir 24 milions d'euros més que l'any 2006. Per tant és impossible que pugui llevar ajudes socials; en tot cas l'únic que puc fer és augmentar-les.

Continuarem amb les aportacions que em feia el diputat d'Esquerra Unida, que també em parlava que la concertació de places per a discapacitats era un programa seu. Era un programa que varen començar, ara l'increment important s'ha produït durant aquesta legislatura, no només en concertació de places sinó en creació de noves places per a persones amb discapacitat, perquè també vull recordar que únicament els governs d'aquestes illes ajudaven aquestes associacions de les quals vostès s'omplen la boca, que són associacions sense ànim de lucre, únicament les ajudaven en el seu manteniment o en la seva concertació, i per primera vegada el Govern de les Illes Balears ha invertit 10 milions d'euros directament en aquestes entitats perquè poguessin crear noves infraestructures tant de residències, com de centres de dia, com d'habitatges tutelats, com d'habitatges autònoms, com de centres ocupacionals, i tot això possibilitarà per a l'any 2007 800 places noves, a més de les concertades. Per tant qualche cosa feim amb aquest pressupost.

I també se'm deia que la política de centres de dia era una política continuista, i que els centres de dia que s'havien d'inaugurar o que s'havien obert durant aquesta legislatura provenien de la legislatura anterior; difícilment, perquè l'ordre de subvencions es va publicar l'any 2005, i jo crec que l'any 2005 és precisament aquesta legislatura. I precisament també ha estat aquest govern que per primera vegada ha finançat el cent per cent d'aquests centres de dia als diferents municipis de les nostres illes, tant de Mallorca, com de Menorca, com d'Eivissa i Formentera, i després tindrè temps d'entrar en discriminacions, però ja faig una puntualització en el tema de Menorca perquè recordaré que hem subvencionat el centre de Ferreries i el centre d'Es Migjorn.

Parlaven també..., bé, jo ja tenc més que superat el debat de la nomenclatura de la Conselleria de Benestar Social, i que a mi se'm digui que per canviar de nom és baixar el perfil polític em pareix que a aquestes alçades, vaja, no mereix cap tipus de comentari. Jo crec que allò important en aquest cas són els pressuposts econòmics que puguem destinar als nostres ciutadans.

I quant a la Llei d'acció social també em permetran que els digui que sent el mateix argument per part de tots els diputats cada any quan compareixem en els pressuposts, que em diuen que incomplisc la Llei d'acció social. Ho denunciïn, jo no tenc cap inconvenient. Ara, jo els dic que jurídicament està més que emparat que es pugui fer una concertació de places, perquè en tot cas si vostès creguessin que això és il·legal supòs que ho

haguessin denunciat. Però vostès estan preocupats per una cosa, i per l'única que hi estan és perquè realment aquestes residències avui en dia o a hores d'ara són més que reals i, el que és més important, és que són més que reals les places que ocuparan i que ja comencen a ocupar els ciutadans en aquest cas d'Eivissa d'aquestes places residencials, i és d'això, del que vostès estan més que preocupats.

I ara sí que em dedicaré al tema de les residències, perquè a més és un tema reincident dels tres diputats, diferents portaveus dels partits polítics. Evidentment tenim una filosofia diferent. Ara bé, jo demanaria a la diputada del Partit Socialista de Mallorca que, si no li sap greu, em digui amb quin batle ha parlat i que em digui, dels 20 batles que han fet una cessió de terrenys, quin està descontent; que ho digui, perquè no hi ha cap batle allà on aquest moment s'està construint una residència -Santa Eulàlia, Sant Antoni de Portmany, Sant Josep o, per exemple, Inca, Manacor, per posar qualsevol exemple-, que l'únic que tenen és il·lusió per poder obrir aquestes residències, perquè donaran cobertura a aquestes persones que fa molts, molts d'anys que estan apuntades a una llista d'espera. Per tant no em digui que hi ha batles descontents perquè és la primera afirmació que jo conec en aquest sentit.

I ara parlarem del tema de la gestió. Jo a la meua compareixença de pressuposts ja vaig dir, evidentment, que el sistema és distint, però que jo només tenc una preocupació. No tenc la preocupació de l'import econòmic que costa aquesta plaça residencial; no el tenc perquè els ciutadans, les persones que ocuparan, per exemple, la residència de Manacor o que ocuparan la residència d'Inca, pagaran exactament el mateix que paguen actualment a La Bonanova i a Felanitx, que són les dues residències que puc posar com a exemple perquè són les úniques dues existents i fetes pel Govern. Per tant l'aportació dels ciutadans és del 75% de la seva pensió, i la resta és el que assumeix el Govern de les Illes Balears.

I la concessió administrativa és una fórmula per aconseguir fer inversions, per no fer un desemborsament important per part del Govern de les Illes Balears, perquè evidentment ho faci una empresa, fa la infraestructura, i el que fa el Govern en aquest cas és concertar un nombre determinat de places, i jo entenc, per tant, que són empreses, és clar que són empreses, però sempre és una concessió administrativa, i això no escapa mai al control de l'administració pública, perquè qui té el control, i així està, Sra. Mascaró, al plec de condicions, qui té la supervisió, el control d'aquests centres és la Conselleria de Presidència i Esports, que és qui ha licitat tots aquests concursos de gestió i de construcció de residències, de 10 residències, que són, les 10, per a persones majors assistides distribuïdes a l'illa de Mallorca.

També se'm feia referència a altres residències, se'm feia referència a un conveni amb l'IMSERSO per parlar del tema de Menorca. Un conveni de l'IMSERSO, que em permetrà la Sra. Diputada socialista que li recordi, una vegada més, que això sí que és discriminació. Això sí que és discriminació per part del Govern de l'Estat, un conveni firmat i aprovat per Consell de Ministres, l'any 2004, pagada la primera anualitat per construir residències d'Alzheimer, de Parkinson, de discapacitats físics, tant a l'illa de Mallorca, de Menorca, com d'Eivissa i Formentera, i en aquests moments incomplet per part de

l'Estat, anualitat no pagada ni l'any 2005, ni l'any 2006, i els comptes per ara són així, 10 milions de deutes als ciutadans de les Illes Balears.

En aquest moment són una realitat, entre altres coses perquè aquest dilluns, dia 18, vaig tenir la sort de poder anar a Santa Eulàlia, a inaugurar la primera residència especialitzada d'Alzheimer i crec que els ciutadans d'aquell municipi i de l'illa d'Eivissa estan més que satisfets perquè també hi havia algun comentari respecte al tema de les inauguracions. Per a mi, senyors diputats, no són importants les inauguracions, per a mi el més important de Santa Eulàlia, va ser precisament la setmana prèvia, que va ser l'obertura del termini per apuntar-se a aquestes places residencials, que començaran a estar ocupades a partir del mes de gener.

Vull reconèixer aquí també que possiblement he passat dos anys de patiment perquè quan una persona o un conseller responsable anuncia que construirà 20 residències sempre té el dubte de si qualcuna quedarà pel camí. Avui puc afirmar en aquesta tribuna que totes, totes, totes estaran en marxa el 2007, és igual si és abans o després de les eleccions. Això és el de menys. El que sí és ver és que hi haurà 1.300 places per a persones majors a les nostres illes, més altres 500 places per a centres de dia. Aquesta és la política de residències del Partit Popular, sí que ho és, i la seva, l'anterior legislatura, era ni una plaça residencial, ni una. Per tant, jo crec que la comparació, en aquests moments, és abismal.

No vull passar per alt el tema de Santa Rita, jo ho tenc claríssim que es fa una residència a Santa Rita i tan clar ho tenc perquè d'aquesta residència, en aquests moments, se sufraga el cost per part de la secció 32 que és la Conselleria d'Economia, perquè es va fer una transferència l'any 2001. Li ho dic a vostè, Sra. Diputada, Sra. Salom, perquè quan puja a aquesta tribuna, li record, Santa Rita la paga el Govern de les Illes Balears a través d'una transferència de competències. Per tant, assumeix aquestes obres, per tant, finança residències també a l'illa de Menorca.

I Cas Serres, jo a la meua compareixença de pressupost no vaig dir que no fos un centre sociosanitari, jo no ho he dit mai, que no sigui un centre sociosanitari, el que he dit és que els pressuposts no estan a la Conselleria de Presidència i Esports. La meua conselleria no ha pressupostat mai Cas Serres, en tot cas, deu pertànyer a la Conselleria de Salut, però a la Conselleria de Presidència no hi ha pertangut mai. Per tant, crec que aquesta qüestió queda més que clara.

I els 1,8 milions als quals vostè em fa referència, que em diu que no en té coneixement o no sap si el Govern n'ha fet la transferència, que vostè no ho sàpiga no vol dir que no s'hagi feta. Aquesta transferència es va fer ja fa mesos perquè era un pressupost de l'any 2006. 1,8 milions per construir el centre de discapacitats a Ciutadella, concretament. Per tant, nosaltres sí que complim el que teníem previst en temes socials.

Se'm feia referència també a altres qüestions importants, com era per exemple el mòdul terapèutic. La diputada del Partit Socialista de Mallorca em deia que era una llàstima que no l'haguéssim pogut inaugurar un poc abans. Jo li diré, Sra. Diputada, que crec que no som la primera consellera que

anuncia que es farà un centre terapèutic, però sí que som la primera que ho ha complit. I som la primera que l'ha obert, no només un centre terapèutic, sinó tota una remodelació del centre del Pinaret, que ha costat més de 2 milions d'euros al Govern i que en aquest moment ja està en funcionament.

Em demana també per què no incrementem els serveis d'atenció primària. Atenció primària, Sra. Mascaró, és una competència municipal i el que té aquest govern de les Illes Balears són els plans de prestacions bàsiques, que és una línia estatal. També aprofitaré per dir que cada any augmenta el Govern de les Illes Balears, la seva aportació i el seu increment de l'IPC, qui no ho fa en aquest cas és l'Estat, però entendrà que no entri en competències que puguin ser municipals, en aquest cas.

També em feia referència a no sé quines partides que vostè entenia que no s'havien pogut gastar, de pensions i de prestacions. També li he de recordar, Sra. Mascaró, que aquest govern fa és de tràmit, o sigui, el que paga són les pensions estatals, les pensions als ciutadans d'aquestes illes que tenen les rendes més baixes i, en tot cas, si no es cobren per aquests ciutadans, el que fa aquest govern és tornar aquest import a l'Estat. Per tant, no hi ha moviments ni modificacions de crèdit d'aquestes partides perquè no són uns doblers d'aquesta comunitat autònoma, són uns doblers de l'Estat en tot cas.

Se'm feia referència també a l'Observatori de la Família, Sra. Salom, l'Observatori de la Família està constituït. Està constituït per totes aquestes entitats i es va constituir, me'n record, dia 29 de novembre i la comissió d'experts també s'ha reunit. Miri, em demana amb quin pressupost, vostè sap que jo li vaig dir, i a més és fàcilment constatable que precisament qui té un increment important és la Direcció General de Família, per aplicar polítiques de família, més del 4%, o sigui que creix uns 3 i busques de milions d'euros destinats als nous programes prevists al Pla de la família, com l'abonament escoleta, entre d'altres, com per exemple, l'ampliació del punt de trobada que hi ha hagut durant aquesta legislatura i també per a l'Observatori de la Família.

També em feia referència a l'Oficina d'Emancipació, que no en sabia res. Miri, avui he donat una roda de premsa amb els resultats. La vàrem inaugurar el mes d'octubre, concretament el 26 d'octubre i les estadístiques a dia d'avui són 2.400 joves en 2 mesos a aquestes oficines, de 40 a 60 consultes diàries, per als temes d'assessorament i d'informació, per a temes importants com poden ser d'habitatge i d'ocupació. Per tant, crec que aquests 40 o 60 joves que passen cada dia, que es poden apuntar a una bossa de treball, que es poden apuntar a una bossa de pisos compartits, que poden tenir informació sobre beques, sobre Erasmus, etc., crec que donam un servei important, perquè si no, aquests joves, Sra. Salom no s'aturarien.

Esport base, planificació, evidentment que tenim la planificació de l'esport base, per això hem aprovat la Llei de d'esport, però l'esport base -com vostè recordava també- és una competència transferida. Vostè em parla que nosaltres no hem dedicat import, o que dedicam poc import, a l'esport base. No, és que l'única competència que té el Govern de les Illes Balears -i també ja li vaig explicar- en l'esport base és fer les

competicions de final de curs, pràcticament, per dir-ho de qualque manera, hi participa més d'una illa, Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, perquè si no els pressuposts són dels consells insulars.

Quant a la societat Abarca, etc., que supòs que aquesta és una informació que li ha donat el seu company de partit, perquè és una aportació que ell sempre m'ha fet, jo li recordaré, només per al pressupost d'aquest any 2007, que té 14 milions d'euros, la Direcció General d'Esports i que únicament hi ha un import que es redueix, és el destinat a l'ACB, o sigui a Menorca, Menorca Bàsquet ACB, la quota que es paga per l'ascens, però que l'import de l'equip ciclista es reinverteix en benefici dels esportistes i, per això, vostè segur que se n'ha adonat que han pujat totes les línies de subvencions. Jo els vaig detallar a la meua compareixença -i em puc enredar en qualsevol número en aquests moments-, però pugem de forma important, les de manteniment de federacions, les d'ajuntaments i les dels consells insulars perquè puguin celebrar els seus propis esdeveniments esportius.

Per tant, hi ha pràcticament 3 milions d'euros que es reinverteixen en els esportistes d'aquesta comunitat d'elit, evidentment esportistes de tecnificació i esportistes d'alt nivell, però, Sra. Salom, és que esportistes de tecnificació n'hi ha molts, eh?, perquè vostè entén que l'esport d'alt nivell és Rafa Nadal o Jorge Lorenzo, no, parlem de les escoles de tecnificació, d'aquells alumnes que, per exemple, ara, en aquest moment, són a l'IES de Príncipes de España, estam parlant de moltíssims d'esportistes que comencen una carrera i d'això se'n preocupa la Direcció General d'Esports.

Possiblement, em deix moltíssimes coses, però en tot cas tendré oportunitat de poder apuntar-les a la rèplica. Únicament li he de fer una puntualització en el tema de les escoles, que què ha passat amb el Pla de les escoles, miri, em feia una referència a l'escoleta d'ASIMA.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, vagi acabant, per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS
(Maria Rosa Puig i Oliver):

Acab tot d'una. I m'ha dit que s'havia finançat una escoleta per a 10 nins, no, és que l'escoleta d'ASIMA té 100 places per a nins d'aquesta comunitat autònoma i sobretot per als nins que, en aquests moments, tenen els seus pares al polígon.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. En torn de rèplica té la paraula el Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, Hble. Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Consellera, li reconec que no vaig poder assistir a la compareixença, deman disculpes, de totes maneres voldria -ja que m'ha donat l'ocasió, l'aprofitaré- dir que aquest diputat que parla és l'única vegada en 3 anys i mig que ha fallat a una comissió, jo comprenc que a aquells dels quals són vostès aliats i socis, Unió Mallorquina, que han fallat a totes, home!, alguna recriminació se'ls podrien fer, però a l'únic que es recrimina és a mi, que només he fallat un dia, eh?, em pareix que...

Bé, bromes a part, passem ..., gràcies ..., bromes a part, passem al fons de la qüestió, bé, és evident que ..., bé, vostè diu que no difereixen dels arguments que he defensat sempre, home! bona cosa seria si en tres anys i mig ja m'hagués canviat de camisa, jo mantenc els mateixos criteris de polítiques socials els 3 anys que duim de legislatura i confio continuar tenint-los molt de temps.

Miri, li agradi o no li agradi hi ha un fet objectiu, el Pla d'escoles que es va anunciar a bombo i platerets aquí no s'ha fet, per tant, és un incompliment, no passa res, com que jo no vaig anar a la reunió, vostès no han fet el Pla d'escoles, això és un fet i un incompliment. De la mateixa manera que vostès no han fet la Llei de serveis socials que varen dir que ferien, a més, varen rebutjar la nostra perquè deien que nosaltres la blindàvem perquè es pogués fer més ràpid, no perquè ens pensàssim que l'anaven a aprovar, podríem fer esmenes i canviar-la tota, però així hagués anat més ràpid, va dir no, millor començarem de nou i la farem. No hi ha Llei d'acció social.

Miri, li agradi o no li agradi, els pressuposts socials, els pressuposts de serveis socials d'enguany no compleixen la Llei d'acció social i no cobreixen el 6% del pressupost. Jo no he dit que no creixin, només faltaria, és que si creixen tots els pressuposts i no creixen els de serveis social, seria ..., cantaria molt, creixen en tots els aspectes, però la proporció es calcula en base al total d'enguany, no en el total de fa 10 anys o de fa 5 anys. I en el total d'enguany no arriba al 6%, ja està, no passa res, però no hi arriben.

Vostè diu que si tenguéssim tanta certesa que s'incompleix la Llei d'acció social en el tema de les residències, per què no hem anat al jutjat. Idò, miri, consellera, li confessaré obertament, estic absolutament convençut que vostès incompleixen l'article 19, apartat 3 de la Llei d'acció social en aquest tema, a més nosaltres hem consultat els nostres equips juristes, coincideixen que és una il·legalitat, que seria motiu de contenciós administratiu, però vàrem prendre la decisió política que, malgrat d'estar en contra de la seva concepció de les residències, entorpir per via judicial la construcció de residències no era una política encertada i ho vàrem rebutjar. Però no es confonguin, se salten la llei, canviïn-la, canviïn-la ja que l'han de fer, però amb aquesta llei no ho poden fer de la manera que ho fan.

Home, el tema de les residències, que no en vàrem fer, és evident, però, bé, vàrem posar en marxa la residència de Felanitx, no la vàrem fer nosaltres, la vàrem acabar i la vàrem dotar, la segona que hi havia. De la mateixa manera que quan han acabat centres de dia que s'havien començat i s'han dotat, on els hem de comptar?, abans? Idò ho empatem, deixam-ho

com a empatat, però no torni repetir que no n'hem feta cap, n'hem dotada una, l'hem posada en marxa i ha funcionat, només n'hi havia una i després n'hi va haver dues. La construcció no l'hem fet nosaltres, d'acord, però no torni a repetir aquesta qüestió perquè si no...

El mateix que els centres de dia, que li he dit abans, l'any 99 n'hi havia un, l'any 2003 n'hi havia 25 de decidits, 13 fets i 12 començats, que els varen acabar vostès a més dels que després varen posar en marxa a partir del 2005, però aquests ja estaven en marxa, que també els ha inaugurats vostè, que no li faig crítica perquè només faltaria que el conseller no inauguràs les coses que fa, o sigui això ho trob una crítica infantil i no la hi faré, eh? Però aquesta és la realitat, aquesta és la realitat.

De programes socials que hi havia, no torni repetir tampoc que només hi havia Targeta Bàsica i programa Ca Vostra. La concertació de serveis socials per a discapacitats va ser un programa que vàrem posar en marxa nosaltres, abans no hi havia concertació, hi havia un sistema diferent i vàrem pujar d'una quantitat molt important, que en aquest moment no tenc a la memòria i evidentment vostès han tornat pujar. Han tornat pujar, només faltaria que haguessin baixat o que haguessin tornat enrere. El servei d'ajuda a domicili estava en funcionament i nosaltres el vàrem, per exemple, estendre a Palma, que no estava en aquell moment a Palma, curiosament un govern del Partit Popular no l'havia duit a l'Ajuntament de Palma, l'hi vàrem dur nosaltres, el programa de teleassistència, etc.

En definitiva, l'argument que li he dit és que vostès han fet una política de seguir els programes que hi havia, evidentment hi han ficat més doblers, ha crescut el pressupost, però jo trob a faltar, per una banda, una política innovadora de posar en marxa programes socials nous i, per una altra banda, els que han posat en marxa, com és el tema de les residències amb una concepció de la qual nosaltres discrepam rotundament.

I ja per acabar, Sr. President, molt breument, una cosa de la qual vostè no ha dit res, jo crec que hauria de ser una de les màximes preocupacions de la màxima responsable autonòmica de polítiques socials. La darrera enquesta de Càritas que planteja un creixement de la pobresa a la nostra comunitat autònoma, un 9%, per sobre del major creixement a nivell de l'Estat espanyol. La comunitat rica de les Illes té un 9% de pobresa segons criteris de Càritas, si això no és una preocupació, que hauria d'estar damunt el capçal del seu llit, idè no sé de què ens hem de preocupar quan parlem de serveis socials.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica té la paraula el Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. La consellera ens deia que no teníem ocasions de comparar la passada legislatura, tampoc no hem tengut ocasions de comparar la passada legislatura amb les

anteriors, ni amb els 16 anys de política del Partit Popular a aquestes illes, però el Sr. Rosselló crec que li ha fet una bona introducció a aquest tema. Per tant, jo no m'hi estendré.

Diu que se sent emparada defensant els pressuposts tota sola, Sra. Consellera, jo crec que sí, perquè els números no són lletjos vists així, el que no sé és si s'hi sentiria tant a l'hora d'un debat sobre l'execució dels pressuposts, sobretot dels programes socials perquè és cert que en esports es gasta quasi tot, és cert que en propaganda i protocol els programes creixen des que s'aprova el pressupost fins que es disminueixen, però també és cert que n'hi ha d'altres que es rebaixen una vegada aprovats els pressuposts.

Miri, les famílies i unitats de convivència, les subvencions no vénen de l'Estat, les subvencions dels programes de famílies i convivència no és una línia estatal, el 57% del pressupost s'ha desviat. Les subvencions del programa de planificació i ordenació social no és una línia estatal, és un programa de la conselleria, 78,4% del pressupost desviat, igual que les inversions d'aquest programa de planificació i ordenació social.

Per tant, jo comprenc que els que són de línia estatal si no es compleixen tots es tornin, de totes maneres, és molt, molt estrany -a veure si és que no sabem gestionar bé- que amb les dades que tenim de pobresa, les línies d'ajuda a rendes mínimes ... -ara no em sortirà el nom-, de pensions sobrin, pensions no contributives, sobrin doblers, per tant, a veure si és que no hem anat a cercar on hi havia les necessitats.

Referent a les residències, segurament que sí, que el batlle d'Inca està content, el de Manacor ho sé cert, els manacorins m'ho han dit, que està molt content i segurament el de Montuïri i d'altres que vostè coneix i d'altres que jo conec que estan més preocupats. Però, vostè està en disposició d'assegurar aquí, d'assegurar aquí que els residents a aquells municipis, els ajuntaments dels quals han aportat un solar són prioritaris en aquestes residències per sobre dels residents d'altres municipis? No. No hi està, en disposició, perquè vostè concerta places del Govern de les Illes Balears, i el Govern de les Illes Balears gestiona prioritats i en la seva llista d'espera primer són els més necessitats i si a Manacor necessita posar-hi una persona que és de Capdepera, que té moltes més necessitats que els de Manacor, l'hi posarà. Per tant, l'Ajuntament de Manacor ajudarà la gent de Capdepera, i els residents de Manacor es trobaran que tal vegada no tenen places. És això que jo li dic. Bé, el batlle de Manacor per ventura no ho permetrà, però els convenis dels altres municipis sí.

Referent a l'atenció primària, que com que és una línia estatal, ells tenen el Pla de prestacions, és una competència municipal. D'acord, és competència municipal. Tot no, però en general, l'atenció primària és competència municipal. I com el Pla de prestacions bàsiques, és línia estatal, clar, ells no el poden incrementar. Què vol dir que no el pot incrementar? No és obligació posar el mateix o posar-n'hi un poquet més. Vostè el pot incrementar tot el que li doni la gana, si realment aposta per polítiques socials, si tengués una planificació social en aquestes illes, apostaria per l'atenció primària, però vostè s'ha negat a una planificació social, ha començat per negar-se a fer una nova llei de serveis socials, que vostè mateixa incompleix, que sap que nosaltres no la drem als tribunals, perquè vostè

està fent una il·legalitat amb la Llei de serveis socials, hi pot haver qualsevol il·luminat que s'empipi perquè ho han donat a una empresa i no a una altra que sí que l'hi dugui.

Vull dir, vostè hauria d'estar preocupada per complir la legalitat. Aquests dies estan tan preocupats per complir el Reglament d'aquesta cambra, i per complir la legalitat, no, per complir la legalitat, no. Què són necessàries les places de residències? Sí. Què és necessari invertir més en serveis socials? També. Què vostè es gastarà tots els doblers? Esper que no perquè esper que al maig de 2007 hi hagi una altra persona que gestioni serveis socials, que no sigui del seu partit. I sobretot, sé cert que si fos vostè no se'ls gastaria perquè les desvia a altres partides que no són socials. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. En torn de rèplica, pel Grup Parlamentari Socialista, l'Hble. Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, perquè no vull que se m'oblidi, vull continuar en la línia de la Sra. Mascaró, 500.000 euros desviats del seu pressupost a la Targeta Verda, amb total connivència del seu govern. Sí, Sra. Consellera, els hi han pispat, li ho han llevat a aquest col·lectiu que deia el Sr. Rosselló d'exclusió social per donar-ho als seus amics, al supermercat dels seus amics, sí, sí, sí, a hotels dels seus amics, a infraestructures dels seus amics, golfs dels seus amics, a tots aquests.

(Remor de veus)

Bé, vostè, vol la paraula, senyor?, idò la demani. Sr. President, per favor.

Bé, jo em reafirm amb el que he dit al començament, el seu pressupost es caracteritza per un fort desplegament publicitari, vostè menteix i enganya. És ver, vostè va anar a Santa Eulàlia, devora el president Matas posaren el president de l'associació de la tercera edat i varen deixar fora als portaveus de les associacions de malalts d'Alzheimer. Mediàticament, un 10, Sra. Consellera, el president de les associacions d'Alzheimer, que era, la residència per als malalts d'Alzheimer, no el varen deixar posar a la vora, a qui varen posar? Els vellets de la tercera edat, mediàticament un 10, Sra. Consellera.

Ja li he dit abans, no contesta les preguntes, no contesta les preguntes i fa trampes o bé menteix. Per exemple, no em torni explicar la guarderia del Polígon Son Castelló, li ha fet publicitat tantes vegades que ens ho sabem de memòria, Sra. Consellera. Jo li he demanat i vostè, com sempre, no ha contestat. Per què no planifica una guarderia a l'Hospital Mateu Orfila de Menorca? Per què? La té planificada l'Hospital d'Inca, la té planificada l'escoleta laboral a l'Hospital d'Inca. Després li faig un repte, vostè diu que l'1,8 milions d'euros del consorci de l'IMSERSO per al consorci de Menorca els ha transferit el 2006 i els ha transferit el 2007. Idò bé, ens podem reunir tots els de Menorca del Partit Popular, tots els de Menorca de l'oposició, la presidenta de Menorca, vostè i jo, i vostè ens explicarà on han anat. Perquè si que és ver que vostè

va pressupostar pel consorci de Menorca l'any passat, o sigui el 2006, 1,8 milions, però el consorci no està fet, Sra. Consellera. I com el consorci no està fet perquè no els dóna la gana, perquè vostès volen marginar Menorca no s'han pogut cobrar aquests doblers. A la Sra. Barceló tindrà un atac d'alegria si vostè li descobreix una manera per poder cobrar aquests doblers.

Però, encara més, menteix quan diu que enguany ho ha pressupostat, tampoc no ha contestat a això que jo li he dit al començament, no està pressupostat, demostrí-m'ho, no surti aquí amb rialletes, les rialletes no van enlloc, Sra. Consellera.

En una cosa li don la raó, té raó, l'IPC s'hauria de pujar cada vegada, però l'IPC s'hauria de pujar cada vegada no només quan governa el Partit Socialista, que és ver que ho fan malament, també quan vostès governaven el Sr. Aznar i el Sr. Matas que era ministre de Medi Ambient, tampoc no pujaven l'IPC, tampoc, Sra. Consellera. Això, convé que s'ho aprengui perquè cada vegada, vostè si que es repeteix, més que un discallat, cada vegada diu el mateix!

Vostè ha explicat que l'oficina aquesta que dóna tants de serveis té 50 joves o 40, que cada dia passen, al final comptarem. Diu que a partir del novembre hi ha ..., voldrem saber quants de problemes han solucionat vostès, quanta feina han donat, quants de pisos han aconseguit, quantes requalificacions professionals han aconseguit amb aquesta gent.

Després, el 2005, vostè, Sra. Consellera, anunciava dos pisos al pressupost per al 2006, destinats a prostitutes que volguessin deixar el món de la prostitució. Idò bé, enguany, el novembre del 2006, ens torna anunciar una altra vegada el mateix programa. Li deman, on va anar el pressupost del 2006? Perquè no el s'han gastat, perquè vostès l'acaben de posar en marxa. Just en aquest any li ha posat un nom Projecte Lausanne, que el gestionaran les monges Oblates, però li faig una pregunta clara, Sra. Consellera, què ha estat de la seva preocupació que degué tenir per aquest col·lectiu de dones el 2006? Idò jo li contestaré, vostè no ha fet res, no ha fet res, és més, vostè mai no ha presentat un pla per potenciar la prevenció i evitar així que certes dones comencin a exercir la prostitució, mai, Sra. Consellera.

Tampoc no hem vist cap preocupació per part del seu departament i de l'Institut Balear de la Dona per planificar les solucions i atenuar així la situació d'extrema pobresa en la qual malviuen prostitutes al final de la seva vida. Tampoc no hem assistit a una bona prevenció en els drets fonamentals d'aquestes dones, explotades per màfies i proxenetes, tampoc no ha considerat que el client que va a determinats locals és tan responsables de l'explotació sexual de les dones com les màfies i, per tant, haurien de ser perseguits exactament igual que les dones.

Mentrestant, vostè anuncia que posarà dos pisos perquè els gestionin les dones, per a aquest col·lectiu de dones que viuen de la prostitució, i du dos pressuposts venent aquesta acció que encara no ha posat en marxa. Quan acabaran aquestes promeses i quan tocarem la realitat, Sra. Consellera? Estam embafats d'anuncis. Miri, tota la legislatura amb les polseres anti maltractament i ara, ara mateix, ha pagat 160.000 euros a la

comunitat autònoma de Madrid, als seus amics, perquè si fos la comunitat autònoma d'Andalusia no els ho hagués pagat, ha passat tota la legislatura, eh?, tota la legislatura i de l'únic que vostè s'ha assabentat és que just podrà fer el seguiment d'aquestes polseres quan es posin, perquè encara no n'ha posada ni una, ja sabem que són els jutges, però vostè ha trigat 3 anys i mig en saber-ho, a això.

Miri, el que de veritat ha de fer és el protocol autonòmic d'agressions sexuals, que assegurí la coordinació de l'assistència sanitària forense i psicològica. És una vergonya que les agressions a menors d'edat sols es garanteixi la presència d'un metge forense.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Diputada.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Sí, Sr. President. Acab i en la mateixa línia li diria que no insulti la nostra intel·ligència afirmant que la feina de l'Institut Balear de la Dona i de la seva directora és impressionant, sense aportar fets concrets que avalin aquesta formació. De l'activitat política i gestora de la seva directora sabem que avui per avui és un valor a l'alça dins el seu partit, gràcies i essencialment a la seva activa militància per defensar un sol senyor a Son Servera i poca cosa més.

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, per favor, Sra. Diputada.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Acab. Tan poca cosa més, tan poca cosa més que la Fundació Balear contra la violència de gènere amb la qual ...

EL SR. PRESIDENT:

Li queden deu segons.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Bé, idò miri, em queden deu segons, només li diré que la Fundació Balear contra la violència de gènere funciona per rentar la cara a Sol Melià quan es troba a Illetes un pis ...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

(Remor de veus)

LA SRA. SALOM I SOLER:

La Fundació de violència de gènere ...

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS
(Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, senyors portaveus. Començaria de la manera com s'ha acabat, perquè realment crec que és -si m'escolta la Sra. Salom- un insult a la intel·ligència de tots els que som aquí presents, sortir aquí i dir mentides. Mentides sobre que no hi ha programes posats en marxa, com l'Oficina d'Emancipació, com l'Observatori de la Família i, darrer de tot, com aquests pisos destinats a aquestes persones que són víctimes de l'explotació sexual. I li diré per què hi ha un pressupost. Perquè es va posar en marxa l'any 2006 i precisament l'any 2007 no volem tancar aquest programa, i és evident que ha d'estar pressupostat l'any 2007. I, efectivament, el gestionen les monges Oblates. Què vull aconseguir, Sra. Salom, amb això? Precisament el mateix que volíem aconseguir amb aquests pisos que hem destinat a les dones maltractades en aquesta comunitat autònoma, que va començar com a un programa pilot i en aquest moment hi ha 15 dones amb els seus infants vivint en aquests pisos, dones víctimes del maltractament, que han tengut i han trobat una sortida gràcies a aquest govern i gràcies a l'Institut Balear de la Dona, han trobat una feina i poden pagar un lloguer assequible a l'IBAVI. Aquest és el programa que hem fet nosaltres a través de l'IBD i el mateix que volem posar en marxa, que ja hem posat en marxa per a les dones que són víctimes de l'explotació sexual.

Em parla del tema de les polseres. Em diu que l'únic que he fet ha estat formar un conveni amb la comunitat de Madrid, tant de bo, Sra. Salom, no l'hagués hagut de firmar, aquest conveni, tant de bo l'Estat hagués posat en marxa aquest programa, tant de bo hagués posat mesures a favor de les víctimes de la violència de gènere.

(Aldarull a la sala)

I li recordaré que precisament l'hem hagut de firmar amb qui vostè diu que són els nostres amics, perquè és l'única comunitat autònoma que ha estat capaç i que té en marxa un programa com aquest, i aquesta comunitat autònoma l'ha tengut en proves durant l'any 2006 i en aquest moment estan a disposició judicial. I sí és ver que depèn, en cada cas, del jutge, que consideri que un agressor, i sempre que la víctima sigui voluntària, pugui tenir a la seva disposició aquest mecanisme de detecció de proximitat. I això és el que ha de fer l'Institut Balear de la Dona en aquests temes i en molts altres, en temes de prostitució i en temes de víctimes de violència de gènere.

I ja que parlem de pressuposts, miri, l'IBD té un pressupost de 3,6 milions d'euros, és alguna cosa més que l'1,9 que ens va deixar l'anterior govern i és alguna cosa més, a més, a través de l'aportació que tenim, gràcies a la Fundació Balear contra la violència de gènere, perquè li diré que cada membre adherit, i en aquest moment són molts, fa una aportació de 30.000 euros, i és una aportació desinteressada. Hi ha socis importants, molts, no només els que vostè anomena, que és el que li interessa. Tot aquest pressupost ha estat destinat, precisament, a programes contra la violència de gènere.

I miri, ja que parlem de pressuposts, ara li recordaré una cosa, són membres d'aquest patronat el Govern, els tres

consells insulars i l'Ajuntament de Palma, i se'n beneficien tots els ciutadans de les nostres illes, però sap qui no fa l'aportació?, demani-li-ho al senyor que té al costat, li ho demani al diputat de Menorca per què se'n beneficia dels mateixos programes que la resta de ciutadans i no fa l'aportació econòmica, demani-li-ho.

(Aldarull a la sala)

Parlava també del tema de la residència d'Alzheimer que es va inaugurar a Eivissa, de si hi havia o no hi havia el president de la Tercera Edat. Miri, per a mi, Sra. Salom, l'important és el que hi ha, i sap què hi ha?, 94 places residencials i 20 de centre de dia a disposició dels ciutadans de Santa Eulàlia del Riu i de la resta de ciutadans d'Eivissa, i en tendran moltes més, en tendran a Santa Eulàlia, a Sant Antoni de Portmany i als municipis que estan construint a les distintes illes, i això és l'important, les places residencials que fa moltíssims d'anys que esperaven aquests ciutadans.

També vol que li digui ..., és que he de fer una explicació important, he de fer una explicació sobre 1,8 milions d'euros al Consorci de Menorca. Sra. Salom, el Consorci de Menorca té un compte obert, igual que el que té el de Mallorca i el d'Eivissa i Formentera, i l'aportació econòmica de l'1,8 milions d'euros està ingressada, i està ingressada perquè és un pressupost que no es pot perdre, perquè si no, no es pot computar l'any 2007, s'ha de computar l'any 2006, i aquest pressupost -ja que parlo de discriminacions, li ho tornaré a repetir-, la meitat d'aquest 1,8 l'havia de pagar l'Estat i no l'ha pagat, l'única aportació l'ha feta aquest govern, per tant està ingressada al compte obert, específicament per al Consorci de Menorca, per això entendrà que no estigui pressupostat l'any 2007. A veure si ens entenem d'una vegada!

Quant al tema del que ha cobrat Menorca. Miri, discriminació de Menorca, a part d'aquest 1,8 destinat al Consorci de recursos socio-sanitaris; el Conveni de l'any 2006 pagat i prorrogat a l'any 2006 per concert de noves places; el Conveni per al manteniment del Centre de la Dona, 195.000 euros; les subvencions a famílies i ajuntaments de Menorca, 63.000; el Servei de Mediació i Orientació i Punt de Troba, 36.000 que va pagar el Govern de les Illes Balears quan en moltes ocasions els paguen els distintes consells insulars, llevat del de Menorca; l'alberg juvenil de Sa Vinyeta, 1,8 milions; la rehabilitació d'Es Torretó, 319.000; la subvenció a l'Ajuntament de Maó per construir un casal de joves, 125.000; i la transferència de competència a Menorca de 800.000 euros en tema de joventut que és un tema de màxims. I molts més, i ja m'agradaria que algú discriminàs la meua conselleria d'aquesta manera, com es fa al Consell Insular de Menorca, ja m'agradaria que l'Estat em discriminàs igual en el tema de les residències.

I pel que fa a les desviacions pressupostàries que la Sra. Mascaró i la Sra. Salom trobem, acab d'agafar els pressuposts. Pensions i prestacions econòmiques, que és el programa de la Direcció General de Serveis Socials, dotat amb 17,3 milions d'euros, o sigui un 74% més que l'any 2006, destinats a programes com la renda mínima d'inserció social, per exemple. Sap per què es fa una transferència? Perquè són programes gestionats pel Consell Insular, per tant, jo duc un acord al

Consell de Govern, el Consell de Govern m'autoritza i jo transferesc aquest import als consells insulars, per això es fan transferències en aquest sentit. I ja que parlo del que destinam als temes de pobresa, li vull dir que precisament la renda mínima d'inserció social tenia l'any 2004 1,8 i en aquest moment en té 2,8. Per tant, crec que és una diferència més que considerable. I aquestes són les desviacions a què vostè feia referència.

Ara, en aquesta tribuna, aprofitaré per fer una afirmació, em demana la Sra. Mascaró a veure si jo puc assegurar que les places residencials aniran destinades a les persones dels municipis on estan ubicades les residències. Li recordaré que el Govern de les Illes Balears no ha fet cap llista d'espera, en tot cas la tenen els consells insulars, però hi ha dos criteris importants i per això aquests municipis han firmat aquests convenis, un és, evidentment el de dependència, ha de ser una persona que tinguí una manca d'autonomia personal; i un altre criteri important és el que proximitat, per tant tendran preferència aquelles persones que estiguin en aquell municipi i que estiguin a la comarca, i això redueix també les llistes d'espera, sempre i quan atenguem els criteris de dependència, per tant entendrà que tant el batle de Manacor com el batle d'Inca, aquí presents, estiguin tan contents que realment es construïxin aquests serveis residencials en fase final de construcció que donaran cobertura a les persones majors de les nostres illes.

I com que em sembla que al diputat del Partit Socialista no li interessin aquests pressuposts socials perquè jo entenc que, sincerament, és poc defensable ... *Hablo de cosas importantes, interesantes para los ciudadanos de estas islas* que realment són aquestes 1.300 places residencials que es creen i aquestes més de 500 de centres de dia que és el que realment importava i necessitaven els ciutadans de les nostres illes.

Però quant al tema dels pressuposts socials, hi ha una diferència important. Miri, ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, pot anar acabant.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS
(Maria Rosa Puig i Oliver):

Només una darrera puntualització. Quatre anys de govern, en total es gastarem en aquesta consellera 108 milions d'euros, què es gasta aquesta consellera l'any 2007? 102 milions d'euros. Comparin: quatre anys, 108 milions; 2007, 102 milions. Per tant, basta veure el que li interessin els temes socials a aquest govern. Moltes gràcies.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Per què em demana la paraula?

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

Demana la paraula per al·lusions que m'ha fet la Sra. Consellera en relació amb la Fundació de la Violència de gènere...ha dit "el company que està al costat seu" ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, Sr. Diputat, aquesta presidència entén que vostè no té l'ús de la paraula.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

M'ha al·ludit, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació i en torn en contra, té la paraula el representant del Grup Popular, Hble. Sra. Carme Feliu.

(Remor de veus)

Per favor, senyores i senyors diputats, acabem aquest any en pau. Sr. Alomar, per favor.

Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sra. Consellera. Vull tornar a insistir en el que ha dit la consellera, aquest pressupost demostra, i és una cosa que, la veritat, Sra Consellera, l'esquerra no ho pot entendre i tal vegada no ho pot consentir, aquest pressupost i el que ha tenguut aquesta conselleria durant tota aquesta legislatura demostra aquesta forta aposta que ha fet el Govern envers totes les polítiques socials, una aposta que ha estat present, ja dic, durant tota la legislatura, se l'ha acusada d'això, jo he sentit el Sr. Rosselló que ha dit que és continuista, però jo crec que aquesta aposta, justament, aquest darrer pressupost justifica el cúmul de totes aquestes inversions fortíssimes en política social que ha dut a terme el Govern del Partit Popular.

Per al 2007, aquesta Conselleria de Presidència té un increment del 25%, cosa que encara no he sentit dir aquí, a part de vostè, Sra. Consellera, cap membre de l'oposició no ha dit o no ha reconegut aquest increment d'un 25% del pressupost respecte de l'any 2006, que ja va tenir un fort increment aquella conselleria, amb la qual cosa, si ho comparem amb altres anys, realment és exorbitant la diferència.

Per tant, crec que és important tenir en compte que aquesta és la segona conselleria que més ha augmentat la seva dotació, i justament ho ha fet en polítiques socials, no ho ha fet en esports, ho ha fet en política social.

Com sempre, s'han presentat esmenes a la totalitat on fins i tot proposen la creació d'una conselleria de benestar, jo

tornaria a insistir, perquè no és la primera vegada que es fa, que l'article 11.c de la Llei 4/2001, de 14 de març, del Govern de les Illes Balears disposa que correspon al president, com a responsable de la direcció del Govern, crear i extingir les conselleries, així com establir-ne la denominació i les competències. Per tant, no sé què fa aquesta esmena referent a crear una altra conselleria, perquè realment no és competència d'aquest plenari.

Transferir l'Oficina de defensa dels drets del menor al Parlament, tal i com ha proposat Esquerra Unida i Els Verds, no és un tema tampoc d'aquest debat. La Llei de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears té una funció específica, que estic segura, Sr. Rosselló, que vostè ho sap, i constitucionalment definida, que és l'aprovació dels pressuposts generals, on s'inclouen la totalitat de les despeses i els ingressos del sector públic, així com la consignació de l'impost dels beneficis fiscals que afecten els tributs. Però la Direcció General de l'Oficina de Defensa del Menor té per al 2007, i això sí que és tema de debat d'aquest plenari, un increment en el seu pressupost del 23% per tal de poder aplicar les mesures previstes a la Llei integral de la infància. Així, una transferència d'aquesta direcció general, de l'Oficina de Defensa dels Drets del Menor al Parlament, creim que no és adequada i no correspon.

D'una lectura acurada i detinguda d'aquesta memòria, de la memòria d'objectius i activitats del pressupost de la secció 23, es desprèn que aquests tenen una quantificació adient a l'estat de les despeses. Els principals programes de caràcter social de la conselleria són els que experimenten els increments més importants responen a l'ambició dels objectius polítics plantejats. Les polítiques adreçades al benestar de les persones se centren a garantir la cohesió social, fomentar la participació ciutadana i, en definitiva, enfortir un model social per a les Illes, basat en la igualtat, la solidaritat, el progrés i la justícia social. En aquest sentit, l'estat de despeses per a l'any 2007 reflecteix aquesta línia d'acció política amb increments importants a àrees com joventut o serveis socials, que responen a aquest model social que ara el Govern defensa.

L'abonament de residències -ho ha explicat la consellera-, d'escoles, la Targeta Nadó, el Programa Ca Vostra, la Targeta Bàsica, el manteniment de les escoles, són actuacions contemplades en aquest pressupost.

Per altra banda, vull dir que l'Institut Balear de la Dona també té un increment pressupostari per a l'any 2007, i és que l'aprovació de la Llei de la dona implicarà el seu desplegament reglamentari i la posada en marxa de diverses mesures i accions en matèria d'igualtat d'oportunitats, així com també, de sensibilització contra la violència de gènere. I és que un dels objectius principals per a l'any 2007 és aplicar, desplegar reglamentàriament i donar a conèixer la Llei de la dona a tots els ciutadans de les Illes Balears per tal de regular i fer efectiu el principi d'igualtat d'homes i dones a les Illes Balears, establir els principis generals d'actuació, determinar les accions bàsiques que s'han d'implementar i, a més, complementar l'organització administrativa d'igualtat d'oportunitats entre homes i dones a l'àmbit de les Illes Balears.

Una altra novetat també important reconeguda en aquests pressuposts és la promoció de la creació del Consell de participació de les dones a nivell autonòmic, també ha elaborat l'Institut el IV Pla d'igualtat que s'aplicarà aquest i els propers exercicis.

I pens que una novetat important que es recull en aquest pressupost són els pisos, com ha dit la consellera, destinats a les dones que volen abandonar la prostitució, el seu manteniment està contemplat a una partida pressupostària concreta.

Crec, Sra. Salom, que no és just parlar i deduir d'una forma totalment falsa les actuacions de la directora de l'Institut Balear de la Dona a una actuació molt concreta que crec que desmereix bastant de la seva persona.

Així, podem afirmar que la Conselleria de Presidència i Esports continua en la línia ascendent que va iniciar l'any 2003. I això demostra que el Govern continua, sí senyors, continua el Govern apostant decididament per les persones, garantint la cohesió social i lluitant contra les desigualtats, que són els principis inspiradors d'un programa polític recollit a la memòria que té una traducció tangible als pressuposts d'aquest any 2007.

I, concretant, la Direcció General de Serveis Socials creix un 68%, crec que això és important destacar-ho, perquè tal vegada hi ha un desconeixement, perquè s'ha parlat d'esports, de..., no, la direcció general que més té dins aquesta conselleria és la de Serveis Socials. I és que, aquesta direcció destina una gran part del seu pressupost a donar ajudes als municipis, als consells insulars, per tal de poder dur a terme construccions, com ha dit la consellera, de centres de dia i també de residències, i així, gràcies a aquest increment pressupostari, com ha dit la consellera, tindrè 1.300 places per als majors i 500 centres de dia. La veritat és que discutir això, no ho entenc. Vull dir que l'esquerra posi en discussió, en tela de judici que es creïn durant una legislatura 1.300 places per als majors i 500 centres de dia, entre d'altres coses també molt importants, crec que no és cap motiu de discussió, sinó que la veritat és que si fossin objectius el que farien seria donar l'enhorabona a la consellera i a aquest govern.

Jo crec, ja per acabar, que aquests pressuposts constitueixen una eina eficaç per continuar amb la forta aposta social, enllestida l'any 2003 per aquest govern i que respon a les necessitats i als reptes de la nostra societat. I estic convençuda, Sr. Rosselló, que bé el Govern o bé l'Institut s'implicarà i ben fort per donar resposta a aquesta institució reflectida per aquest informe de Càritas, n'estic convençuda perquè és la política que ha dut fins ara aquest govern i, bé sigui el Govern o l'Institut de Serveis Socials del Consell de Mallorca, actuarà.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. En torn de rèplica, té la paraula el Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sí, molt breument, Sr. President. M'agradaria que el Govern, la conselleria, l'Institut o qui fos, es comprometés seriosament amb el problema, amb el greu drama que significa que aquesta comunitat autònoma tenguí el 9% de pobresa i que tenguí un dels índexs de creixement amb el grau de pobresa més alt d'Espanya, de les distintes comunitats autònoma, segons les dades de Càritas, m'encantaria. Però per aconseguir això, el primer que han de fer vostès és complir la Llei d'acció social que varen aprovar vostès, l'any 88, la Llei d'acció social aprovada per la majoria del Partit Popular l'any 88 estipula que es destini el 6% dels pressuposts a polítiques socials, el pressupost d'enguany, els agradi o no els agradi, hagi crescut un 25, un 30 o un 40 en relació amb l'any passat, donin les xifres que donin, només representa el 4,6% del total dels pressuposts i, per tant, ni tan sols compleixen la seva Llei d'acció social.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Molt breument també, perquè la Sra. Feliu fa molts d'anys que no entén ni l'esquerra ni els nacionalistes, perquè és una pràctica de la dreta no entendre ni escoltar, tampoc. A més, ella té l'obligació de donar suport al Govern, cosa que també l'esquerra de vegades ens passa, que els nostres no ens donen suport si no els agrada, i vostès, els agradi o no, donen suport.

L'esforç del Govern ..., és ver, això és ver, la capacitat d'autocrítica dins la dreta no existeix, Sr. Rubio, és així.

Tornant als pressuposts, l'esforç d'aquest govern en les polítiques socials, Sra. Feliu, existeix a l'hora de posar-ho damunt els papers i amb algunes partides. És cert que l'estat inicial de despeses i enguany torna a pujar molt, l'estat inicial, les xifres que s'aproven aquí són més elevades, sempre, que l'any anterior, això és cert. Però a part del pressupost que s'aprova aquí, després hi ha una altra cosa que li diuen el compte general o la liquidació del pressupost, l'estat d'execució, el que realment s'ha gastat. I a mi em fa pena veure que partides que havien d'anar destinades a aquestes persones que ja li he dit abans que no és que no puguin arribar a final de mes, és que ja no el poden començar, es desvien a coses tan importants en serveis socials com són la Targeta Verda. Sí que és ver, això, Sra. Feliu, miri's els papers, de vegades és bo. Avui matí ens explicava un diputat del seu partit que hi ha aquella imatge d'una persona que du el vel davant la cara perquè no vol veure el de davant, la justícia també du un vel davant els ulls, Sra. Feliu, no és necessari posar-se un vel per no veure-ho, hi ha d'haver voluntat de mirar, i vostès no tenen voluntat de mirar allà on realment hi ha les necessitats més socials en aquestes illes.

I, com que jo ja no m'hi puc dirigir, si vostè té ocasió, expliqui-li també, a la Sra. Consellera, que una desviació pressupostària que és això de destinar doblers que eren a

serveis socials a la Targeta Verda i a altres coses, perquè no ho sabem tot nosaltres, eh?, només sabem el poc que contem, i hem sabut això, Sra. Feliu, conti-li a la Sra. Consellera que això, una desviació pressupostària és una cosa molt diferent del que ens ha volgut fer creure d'una transferència de crèdit. Les partides que són de transferència sabem quin número tenen i sabem quan van a un consell o quan van a un ajuntament, no quan van a una targeta verda.

Per tant, voluntat de serveis socials, per ventura algú sí que en té dins el seu equip, realitats poques i, sobretot, molt poca voluntat de veure realment on són les necessitats, que n'hi ha moltes en aquestes illes i li puc assegurar que la Targeta Verda i el golf no són les prioritàries per a la majoria dels ciutadans.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. En torn de rèplica, té la paraula pel Grup Parlamentari Socialista, l'Hble. Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Efectivament, Sra. Feliu, el creixement de la Conselleria de Presidència, se l'endu la Targeta Verda, no la Targeta Bàsica. Aquesta targeta verda ha tengut un èxit tan gros que l'ha comprada tothom als hotels, i ara l'enrosquen a la Sra. Puig, i ara la Sra. Puig, dels seus recursos i de les seves poblacions, com és tota la població exclosa, ha de pagar la Targeta Verda perquè d'alguna banda haurà de treure els doblers. I això és així, això és així.

Li vull dir, Sra. Consellera i Sra. Feliu, que aquest govern margina Menorca, i com que vostè margina Menorca, li diré exactament. Miri, el Consell Insular de Menorca està compromès a fer l'aportació que correspon a la Fundació Balear contra la Violència de Gènere en el moment que el Govern faci la seva aportació en inversions de 10 milions d'euros en relació amb el conveni de l'IMSERSO, i de més de 3 milions en despesa corrent en compensació de les aportacions que aquest govern sí ha fet any rera any a Mallorca, a Eivissa i a Formentera, i que no ha fet mai a Menorca. I això és així de clar. I jo els torn a dir el repte: anem a veure on han posat els doblers de Menorca. D'aquesta manera, Sra. Feliu, podríem restablir l'equilibri que preveu la Llei de transferències als consells.

I vull continuar, perquè m'han tallat i m'he quedat amb un regust que no m'agrada. Miri, la Fundació Balear contra la Violència de Gènere, a la qual hi ha tota l'oposició de l'oposició d'aquest parlament i del *lobby* de dones, està en desacord per mor de la seva composició, i li he de dir que és veritat a la Sra. Consellera que la directora general de l'Institut Balear de la Dona fa molta via, segons quan, fa molta via segons quan, quan va a defensar un senyor a Son Servera i fa molta via quan a Sol Melià li troben un hotel a Illetes que es dedica al turisme sexual i d'intercanvi sexual i, amb 24 hores, surten la Sra. Consellera, la Sra. Maria Antònia Escarrer i la Sra. Directora General de l'Institut Balear de la Dona per

rentar-los la cara per 15.000 fastigosos euros, i vostès, tot això, ho saben.

A veure, ja li han dit abans, vostès ajuden els seus, el Sr. Romeu Sala -ja dic nom i cognoms- deu estar encantat amb el 4,5 milions d'euros atorgats al seu golf, al Real Pula Golf, perquè hi vagin el Sr. Zaplana, el Sr. Acebes i tots els que perden el temps jugant al golf; i això és així. I vostè és la consellera d'Esports que diu que té tantíssimes necessitats l'esport base ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Salom, em permet? Miri, jo li deix dir el que vostè estimi adient, però li record que ha de fer la rèplica a la Sra. Feliu, no a la Sra. Consellera.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Li ho cont a la Sra. Feliu, és que m'he equivocat de nom, Sr. President.

(*Rialles*)

El Pla sociosanitari, Sra. Feliu, no ho ha contestat, però aquest pla no té memòria econòmica i tampoc no m'ha contestat, Sra. Feliu, vostès s'han gastat un dineral, ni més ni menys que 275.000 euros en propaganda, però no han posat ni un euro a aquest pla sociosanitari, improvisen, i la manca de planificació els caracteritza.

Després li he demanat, tal vegada vostè m'ho pot dir, vostès no han fet res pel que se suposen escoletes públiques, això sí, han fet una gran propaganda, tot i que transgredeixen totes les recomanacions que es fan des de l'àmbit pedagògic quant a la formació de guarderies entre 0 i 3 anys. No m'ha contestat per què no posa una escoleta laboral a l'Hospital Mateu Orfila, sí que hi és a l'Hospital d'Inca, sí que hi és a Son Llätzer, però a Menorca res, fan trampes, i li ho torn dir, mentides. Tota la temàtica social, Sra. Feliu, vostès se la prenen com a una Maria, per a vostès és una assignatura menor que no es pot ni comparar amb les assignatures fortes que, per a vostès, són totes aquelles que es relacionen amb el creixement urbanístic desbocat, amb construcció d'infraestructures desproporcionades, supòs que perquè aquí hi tenen més coses a guanyar o almenys hi ha un batle que hi guanya, dos directors generals, un zelador i un conseller d'Interior que ja ho veurem, de moment.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. En torn de contrarèplica intervé el Grup Parlamentari Popular, Sra. Feliu.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Rosselló, Sra. Mascaró, Sra. Salom, 1.300 places de residències i centres de dia amb el Govern del Partit Popular; a l'època del pacte, cap, zero, *cero patatero*, com diuen. Idò això són les

polítiques i després que la Sra. Salom me parli de propaganda, per favor, per favor, que el pacte de progrés, en què la Sra. Caro era experta a vendre fum i a fer constantment viatges jo que sàpiga, però polítiques socials poques.

Però és que, és més, vull dir, bon residència, 12 milions d'euros. Bon guarderia, 2 milions d'euros. Ca Vostra, el qual s'ha mantingut perquè el Partit Popular sí que sap reconèixer quan es fan les coses bé, encara que sigui d'altres partits, no ho elimina, com fan els grups de l'esquerra perquè vengui el Partit Popular, sinó que es manté o s'amplia o es millora fins i tot, però es manté. Ca Vostra, d'1,5 milions d'euros a 2,5. Renda mínima d'1,8 milions d'euros a 2,8 milions d'euros. Institut Balear de la Dona, d'1,9 milions d'euros a 3,6 milions d'euros.

La veritat és que jo crec que les xifres canten i és que no hi ha res més a dir, però jo puc continuar.

Residències per a persones majors assistides: a Santanyí, a Marratxí, a Capdepera, a Calvià, a Montuïri, a Sant Joan, a Inca, a Pollença, a Manacor i a Santa Margalida, 1.158 places de residència; 280 places a centres de dia.

Residències i centres especialitzats, 58 places residencials, 210 places de centres de dia.

Parkinson a Mallorca, 40 residències, 20 residències amb centres de dia. Alzheimer a Palma a l'antic Hospital Militar. La veritat és que puc continuar. Persones majors assistides a Palma, 68 residencials. Joan Crespí, centre per a greus discapacitats físics, 20 residencials, 20 centres de dia. Alzheimer a Marratxí, 60 residencials. Santa Eulària del Riu, a majors assistits, 94 residencials, 20 a centres de dia. Alzheimer i altres demències a Sant Antoni a Eivissa, 94 residencials, 30 a centres de dia. Discapacitats psíquics a Sant Jordi a Eivissa, 30 residencials, 60 a centres de dia. Malalts mentals a Sant Jordi a Eivissa, 24 residencials, 40 a centres de dia. Hi ha previst també un centre a Formentera però que encara no s'ha iniciat per falta d'una llicència de l'ajuntament. Això és política social i no viatges com fèieu a l'època del pacte.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

Debat número 19, de globalitat, resta d'esmenes del debat número 18, secció 23, Conselleria de Presidència i Esports i secció 73, Institut Balear de la Dona.

En primer lloc, passam a la defensa conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds a les seccions incloses en el debat i té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sr. President. Molt breument, perquè és molt tard i crec que el debat està substanciat i esgotat. Senzillament el grup que represent ha presentat 19 esmenes, se n'ha aprovada una per transacció, per tant és un rècord del qual ens sentim satisfets; i en queden unes altres 18, les quals són propostes concretes d'increment de programes socials que ja ha tengut ocasió de llegir-les la portaveu amb la qual hem discutit i que bé, si en cau alguna altra, doncs en fi ens anirem més contents a Nadal i si no, l'any que ve serà un altre.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Des del PSM en vàrem presentar una que consideràvem molt important a l'articulat de la llei, que era precisament dir que les partides que eren per a serveis socials no es podien destinar a una altra cosa i el Partit Popular hi va votar en contra, precisament per evitar moltes de les coses que hem explicat abans. Perquè a nosaltres amb aquella ens hagués bastat, però no ha estat així perquè sabem, tanmateix, que el Partit Popular ho vol desviar.

Així i tot, encara seguim demanant, no ens han acceptat cap esmena, ni crec que l'acceptin ja; seguim demanant incrementar la partida per a la renda mínima d'inserció. Pensam que aquesta és una línia d'ajudes fonamentals per a moltes famílies d'aquestes illes que no basta mai i que el Govern, tan social, hi hauria de fer un esforç, precisament per a aquestes famílies més necessitades socialment.

Després hi ha una petita esmena que demana l'elaboració d'un pla de joventut, una promesa de la consellera de Presidència i Esports, la qual després va decidir que un pla no aniria gaire bé, perquè si el feia l'hauria d'aplicar i la controlarien si estava fet o no, però nosaltres seguim pensant que és bo tenir un pla de joventut.

Una per incrementar també la dotació al Consell de la Joventut de les Illes Balears, nosaltres pensam que un govern que aposta per les mesures socials ha d'apostar també per la participació social, i la dels joves és important, i aquesta estaria bé, una petita esmena també d'incrementar una mica la despesa.

Després hi ha una sèrie d'esmenes, dues o tres, destinades a donar suport a Menorca i a compensar els desequilibris que s'han produït aquests anys amb transferències que s'han dotat a Mallorca i sobretot a Eivissa i Formentera, a través de consorcis, i que a Menorca no s'ha compensat.

I després també hi ha una partida, demanam crear una partida destinada als ajuntaments que col·laboren amb el programa de mesures judicials en règim obert. Cadascú té les seves competències, aquestes són del Govern, a nosaltres ens pareix molt bé que els ajuntaments, per proximitat amb les famílies, col·laborin amb aquests programes de menors en

règim obert, però pensam que qui l'ha de pagar és el Govern, el qual en té les competències i n'està obligat.

I després en tenia una altra que ara no trob, però sí defensaré, sí, en què demanam la col·laboració amb la creació d'un protocol de prevenció d'agressions sexuals. En aquestes illes han incrementat molt aquests darrers anys, i no voldria que pensassin que culp al Govern d'això, però sí que qualcú ha de fer alguna cosa i pensam que les mesures de prevenció són fonamentals. I en aquests moments crear un protocol de col·laboració amb policia, serveis sanitaris, que serviria, no només per atendre, sinó sobretot de prevenció, és fonamental per evitar que aquest problema vagi en augment. Per tant, demanam 30.000 euros per a això, no és que demanem res d'un altre món.

Sense gaires esperances i res més, perquè aquest govern, tan social, crec que de tot això no arribarem gaire enfora.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Salom

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El primer de tot dir que el discurs de la Sra. Feliu passarà a la història.

En segon lloc, les esmenes que hem presentat les hem agrupat en quatre grups i abasten tres grans eixos d'actuació pressupostària: per una banda, la inversió, per l'altra, la gestió, i per la tercera, la proporció de serveis. Així tenim, al número 1 esmenes que aposten per una major dotació econòmica d'inversions a un ajuntament, aquí defensam la necessitat, entre d'altres objectius, de crear un centre de dia a Ses Salines; construir una residència assistida per a persones majors a Eivissa; transferir majors inversions a l'illa de Menorca per executar el centre sociosanitari de Santa Rita; construir centres de dia a Manacor, s'Illot i Portocristo; elaborar plans estratègics socials a Petra i a Manacor; creació de casals de joves a Eivissa, Formentera, Santa Margalida, Manacor, Portocristo i Petra, i construcció d'una residència de gent gran a Santa Margalida i a Ca'n Picafort.

En el punt dos, esmenes que faciliten la prestació de serveis, en tenim, unes, per al desenvolupament de l'autonomia personal; dues, per a actuacions descentralitzades en defensa dels menors; tres, per augmentar els programes de suport a famílies monoparentals; quatre, per lluitar contra el maltractament infantil; cinc, per finançar activitats als joves que presenten dificultats socials; sis, per desenvolupar polítiques d'escoles infantils als municipis, i per complementar, la darrera, les pensions no contributives.

En el punt tres, que són les esmenes que persegueixen impulsar activitats esportives de base, hi ha les que són per incrementar l'Escola Balear de l'Esport; per millorar les

instal·lacions esportives Prínceps d'Espanya i per construir polisportius a diferents indrets a Cala Bou i a Sant Josep.

Esmenes per impulsar polítiques socials a l'àmbit del gènere, tenim: per descentralitzar les activitats transferint recursos al Consell Insular de Menorca, una; per contractar mediadors culturals per atendre dones immigrades; per impulsar plans d'igualtat dels ajuntaments. Aquestes esmenes, les quals afecten diferents programes, signifiquen sobretot la utilització més transparent del concepte d'inversions immaterials per fer efectives les assignacions pressupostàries. Al mateix temps, s'aposta clarament per detreure recursos a altres partides excessivament dotades, com és per exemple IB3, i transferir recursos a les temàtiques estrictament socials.

Les esmenes que s'han presentat suposen la reassignació d'uns 33 milions d'euros i la nostra proposta demostra, ben a les clares, que és factible proporcionar majors visualitzacions socials en el pressupost amb els recursos disponibles, sempre i quan existeixi una aposta ferma i decidida per reorientar aquest pressupost que en aquest moment té un nul perfil social.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Fixació de posicions pels grups que no hagin intervingut. Té la paraula, pel Grup Parlamentari Popular, la Sra. Feliu.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Sí, gràcies, Sr. President, demanaria compartir el meu temps, cedir un minutet al Sr. Molina.

EL SR. PRESIDENT:

El Sr. Lletrat m'assessora que no és possible, Sra. Feliu. Té vostè la paraula.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sr. President. Bé, concretant les esmenes, dir que les esmenes referides al traspass a la Conselleria d'Educació de les escoles laborals, no les podem acceptar, ja que aquestes escoles tenen un caràcter eminentment social i per això varen ser creades, per tal de conciliar la vida laboral i familiar, a part també del seu caràcter educatiu, però el fet pel qual s'han creat ha estat per aquest motiu social.

Millorar el servei de nous recursos de menors infractors és justament el que s'ha fet, jo és que crec, senyors i senyores de l'oposició, que no miren els pressuposts, perquè justament és el que s'ha fet. Entre d'altres, a més molt recent, s'ha fet una reforma integral d'es Pinaret i la creació d'un model per al compliment de les mesures d'internament.

(Remor de veus)

Jo, si no interessa, acabaré la meua intervenció, Sr. President, perquè estic contestant les esmenes dels grups i no

...

EL SR. PRESIDENT:

Té vostè la raó. Pregaria que, ja que estam acabant, guardem silenci. Tan sols falta un altre debat i llavors ja començarem les vacances.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sr. President. S'han presentat una sèrie d'esmenes que no podem acceptar, ja que no concorden amb el centre de cost, és un error lamentable però que no es pot tractar.

També s'han presentat esmenes referides a programes d'integració social dels ajuntaments i les competències estan transferides als consells insulars, igual que també en matèria de protecció de menors, igual que també en competències en matèria de centres de dia o en matèria d'ajudes a domicili.

Quant a les esmenes referides a l'ampliació del programa Ca Vostra, no les acceptam ja que la Llei de promoció de l'autonomia personal i de les persones en situació de dependència preveu, als seus articles 16 i 17, la prestació econòmica vinculada al servei i la prestació econòmica per cura a l'entorn familiar. I són aquestes dues prestacions les que substitueixen el programa Ca Vostra.

Les esmenes referides a crear un (...) propi per afavorir el funcionament del Consell Assessor de la Dona no les acceptarem, ja que serà assumit amb el pressupost propi de l'Institut Balear de la Dona.

Quant a la creació de pisos d'acollida per a dones maltractades, dir que les dades estadístiques del 2006, referides a l'ocupació d'aquests pisos, reflecteixen la suficiència dels recursos actuals.

En el pressupost de l'Institut de la Dona, l'assistència a dones que pateixen maltractaments està obert, igual que les polítiques dirigides a sensibilitzar la població en contra de la violència de gènere.

També dir que l'Institut col·labora en l'acció de protocols d'actuació per tal de garantir una actuació coordinada i eficaç dels òrgans i entitats que intervenen en el supòsit de maltractaments.

Respecte de les esmenes que fan referència al Consell de la Joventut, dir que el Govern de les Illes Balears ha incrementat, per quart any consecutiu, (...) que des del 2003 fins al 2007 ha crescut un 43,23%, passant de 96.000, en el darrer pressupost aprovat pel pacte, a 137.500 euros, en aquest pressupost per al 2007.

El finançament del manteniment de les residències es fa mitjançant la promulgació de la corresponent convocatòria anual o, si n'és el cas, mitjançant la signatura d'un conveni entre el Govern de les Illes Balears i l'entitat interessada.

Per altra banda, dir també que l'elaboració dels plans estratègics d'un municipi són competència del municipi de què es tracti, no és, en cap cas, competència del Govern.

Esmenes referides a facilitar a la persona amb dependència ajuts econòmics (...) en el seu entorn, tampoc no les podem acceptar ja que s'ha de tenir en compte la futura aplicació de la Llei de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència, que en el seu articulat estableix el catàleg de serveis a prestar a persones dependents i, si n'és el cas, les mesures compensatòries o correctores del dèficit del servei o respecte de la seva voluntat.

Quant a les esmenes referides a actuacions descentralitzades en defensa dels drets del menor, dir que la Direcció General de l'Oficina de Defensa del Menor actua amb autonomia funcional i de gestió per a la defensa i promoció dels drets del menor a la comunitat autònoma de les Illes Balears, la funció primordial de la qual consisteix a vetllar pels drets dels menors que es trobin dins tot l'àmbit del territori de la comunitat autònoma i que, conforme amb l'ordenament jurídic que sigui d'aplicació, pot estendre la seva defensa als drets dels menors residents a les Illes Balears que es trobin fora del seu territori.

Quant a les esmenes sobre recursos per als joves amb dificultats socials dir que les competències per a la protecció de menors amb dificultats socials són dels consells insulars.

A l'esmena que proposa complementar les pensions no contributives, dir que la Llei 8/2005 va anul·lar la possibilitat d'establir complements a les pensions no contributives.

Quant a la proposta de constituir l'Observatori de la Joventut (...) és reduir les subvencions adreçades al teixit associatiu juvenil per tal de finançar un observatori les funcions del qual es poden dur a terme mitjançant la Comissió Interdepartamental per a l'elaboració de polítiques de joventut i en col·laboració del Consell de la Joventut de les Illes Balears, el qual ja ha realitzat alguns programes en aquesta línia, com per exemple poden ser el Mapa de l'Associacionisme de les Illes Balears finançat per la Direcció General de Joventut.

I per acabar, una esmena que proposa preveure recursos per implementar l'ajuda per a la dona, aprovada en el Parlament, crec que és important recordar que la implementació de les mesures previstes a la llei estan ateses dins el pressupost de l'Institut Balear de la Dona d'una forma integral a altres partides i de forma realment suficient.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

Debat número 20, de totalitat i de globalitat, secció 24, Conselleria d'Immigració i Cooperació, Agència de Cooperació Internacional de les Illes Balears.

En primer lloc, passam a la defensa conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds a les seccions incloses en el debat, per la qual cosa té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Ja a la recta final del debat dels pressuposts d'aquesta legislatura i amb una mica d'estrès per a aquest diputat que parla tot l'horabaixa, intentaré exposar les raons per les quals nosaltres hem presentat una esmena a la totalitat a aquesta secció.

He de començar recordant un criteri que he defensat des del primer moment que es va crear la conselleria, que és un criteri que tenim nosaltres i sé que discrepam amb la consellera i amb el Govern sobre aquest, però és el nostre criteri i, lògicament, no el canviarem ara que ja acabam la legislatura, me referesc que nosaltres pensam que les cases regionals de les Illes Balears no haurien de formar part d'una Conselleria d'Immigració i Cooperació, ni per a immigració ni per a cooperació, crec que haurien de formar part de la Vicepresidència o de Presidència, on estiguin estructurades i coordinades o organitzades les distintes organitzacions no governamentals, les distintes organitzacions socials. El fet d'incloure aquest sector associatiu dins aquesta conselleria només pot tenir dues explicacions, una política, la qual em pareixeria molt errònia, que és partir de la base que les persones que viuen i treballen a les nostres illes des de fa un munt d'anys i que venen procedents d'altres comunitats de l'Estat espanyol se'ls ha de considerar immigrants, cosa que seria incorrecta, fins i tot constitucionalment, i no crec que sigui aquest el criteri; i l'altre, seria un criteri de pur oportunisme o de pura oportunitat o de clientelisme, que tampoc no seria el més adequat. Per tant, pensam que no correspon aquesta estructura organitzativa.

També creim que les cases regionals a l'estranger, fora de les nostres fronteres i fora de les fronteres de l'Estat, no haurien de tenir possibilitat de desenvolupar programes de cooperació, a no ser que tenguessin el reconeixement explícit, l'experiència, la capacitat i l'especificitat per dedicar-se a aquesta tasca, com per exemple la tenen organitzacions socials que no es dediquen a cooperació de forma habitual, com poden ser sindicats o altres tipus d'organitzacions, però que tenen seccions que es dediquen a aquest tema i que tenen estructura pròpia i capacitat pròpia. Pot donar-se el cas que hi hagi cases regionals a l'exterior que tinguin aquesta capacitat, aquesta dedicació, aquesta experiència, aquest reconeixement, però no totes pel mer fet de ser cases regionals a l'exterior.

Pensam que la despesa i les activitats que es destinen des de la conselleria a les tasques especials d'immigració continuen essent dèbils i continuen no representant un percentatge important de l'activitat d'aquesta conselleria. Distreuen molt més aquests altres capítols, o ocupen, per utilitzar un terme més correcte, ocupen més temps i més espai aquestes coses a les quals he fet referència anteriorment que no les tasques específiques de la immigració. Dins aquesta, destaca d'una forma especial les ajudes i els contactes amb les distintes associacions d'immigrants. Evidentment, no seré jo qui qüestionï aquesta tasca, faltaria més, me consider representant d'una formació política que considera fonamental l'estructuració de la societat civil i de les organitzacions socials en general, per tant l'existència d'associacions d'immigrants i la dedicació i la connexió entre l'administració i les organitzacions social és un capítol fonamental i important, però les tasques van molt més enllà; el propi Pla d'immigració que,

segons la nostra modesta opinió, va ser ja criticat en el seu moment i podria anar molt més enllà d'on va, segons la nostra opinió, i les necessitats de la realitat social que vivim ens obligarien a anar molt més enllà del que realment s'hi va, no pensam que hi hagi la dedicació suficient, la dedicació necessària, la dedicació a aquestes tasques.

Se'm podrà dir que es fa molta feina, que es fa més feina, que s'hi dedica una despesa, jo continuu opinant que aquesta despesa és insuficient. A més, continuu opinant que, igual que l'any passat, la part més substancial de la despesa que es destina a tasques d'immigració en general, prové del capítol de les transferències de l'Estat, és la part més potent de la conselleria, perdó, del *Ministerio de Trabajo* del Govern central, la qual cosa em pareix bé que incrementi el Ministeri de Treball totes aquestes tasques, però que sempre que hi ha partides de transferència, com abans parlàvem en el debat anterior, per exemple en els temes de serveis d'ajuda a domicili o altres aspectes, en aquests capítols la filosofia que nosaltres defensam seria la de posar el mateix que ve, la quantitat que ve, posar el mateix des d'aquí o incrementar-la, si cal.

Es podrà dir que és difícil, que bé, que es fa el que es pot, que s'ha incrementat i probablement es tindrà raó; jo no estic en una posició d'oposició radical i *echar al monte*, que pensi que els duros surten de davall les pedres i que quan un governa pot treure doblers d'allà on vol, ja sé la complicació que suposa dotar-se d'ingressos suficients per desenvolupar les polítiques que corresponen. El problema són les prioritats i aquest govern ha prioritzat, com aquí s'ha dit per activa i per passiva, en el dia d'ahir i el dia d'avui, les infraestructures, ha prioritzat les infraestructures. I despeses que són ridícules en el marc d'una conselleria com aquesta, com per exemple incrementar de forma substancial el nombre d'educadors socials o el nombre d'intermediaris o el nombre de programes destinats a immigrants representen un o mig quilòmetre d'autopista i no obstant pareix que s'ha d'arrabassar un queixal el Govern per incrementar capítols d'aquests, per incrementar coses d'aquestes. Ara, per triplicar o quadruplicar l'autopista d'Eivissa a l'aeroport d'Eivissa això no passa res i ja ens podem endeutar i ja ho arreglarem en el futur. A mi m'agradaria que qualche dia se m'argumentàs per part del Govern que ens hem endeutat per polítiques envers la immigració, per exemple, o per altre tipus de polítiques.

Passant al capítol de la cooperació, ja se m'ha encès el llumet, la primera cosa que vull dir és que el pressupost d'enguany destina el 0,56% a polítiques de cooperació del total del pressupost de la comunitat autònoma. El 0,7% serien 20.260.000 euros i es destinen 16.343.000 euros, manquen pràcticament 4 milions, 3.917.358. Ja sé que això és el que diu la llei i és legal, és la llei que es va aprovar en aquesta cambra i que es va rebutjar l'esmena que vàrem presentar nosaltres, és que s'apliqui el que s'aplica, per tant la meua recriminació no és una recriminació de caire legal, és senzillament de caire polític. Jo crec que, torn repetir, aquests 3.000 milions què significa en el soterrament del tren o en l'autopista de no sé on o en l'autopista de no sé què? Bé, doncs aquí hi ha les prioritats i ja sé que no li passa només a aquest govern, costa moltes vegades incrementar coses d'aquestes sigui el govern que sigui; algunes coses estan clares, altres, clar, quantes discussions per

aconseguir augmentar dos punts, un punt, mig punt, però bé, aquest és el tema de les prioritats.

Després, per una altra banda, me preocupa, no he aconseguit el seguiment total, bé, jo tenc una discrepància fonamental, el grup que jo represent té una discrepància fonamental amb el tema de les polítiques de cooperació. Jo crec que aquest govern ha optat pels macroprojectes front als projectes de cooperació fets des de les organitzacions socials, i això és una discrepància que jo he d'expressar i en fi, és evident, la despesa destinada a la convocatòria d'ONG...

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, vagi acabant.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sí, ara acabaré, moltes gràcies, Sr. President.

... que es destina a això és..., bé, el 2000 eren 1.643 euros; el 2001, 2.000; el 2002, 3.000; i així va pujant fins que el 2006 són 1.700 euros; comença a baixar. A més es produeix un fet altament preocupant, que és que es decideix una convocatòria bianual i es divideixen els 3.700.000 euros que es destinen, que s'haurien de destinar segons el 0,7% del 2006, a dos anys, un any 1.700 i l'altre 2.000, 2 milions -jo això dels mils i els milions, em faig un embull que... S'entén que quan he dit mils volia dir milions, no? Per tant, en definitiva, aquí hi ha una preocupació greu, greu, que ens agradaria saber on van aquests doblers i com realment es coordina tot això.

Mentrestant les polítiques -i amb això acab, Sr. President- les polítiques destinades a macroprojectes la relació és al revés: el 2000 era 1.600.000 i ara ja estam en els 3.400.000. Crec que hi ha una diferència substancial perquè precisament, tornant a això, curiosament una conselleria que dóna tanta importància a les associacions d'immigrants, a les cases regionals, a les cases regionals a l'exterior, quan parlam d'ONG de cooperació aquí ja són més importants les tres o quatre grans ONG que fan macroprojectes que la xarxa d'ONG d'aquí i del país d'origen on es fa la cooperació. Crec que és una contradicció.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Seguidament passam a la defensa conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista a les seccions incloses en aquest debat, i té la paraula la diputada Sra. Mascaró i Melià per un temps de 10 minuts.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, l'esmena a la totalitat en aquesta secció té fonamentalment un sentit perquè nosaltres consideram que és una conselleria innecessària. Des del primer dia vàrem dir que

crèiem innecessària la creació d'una conselleria d'immigració, que pensàvem que per fer el mateix que es feia abans no necessitàvem crear més càrrecs i que trobàvem que una direcció general d'Immigració sí que hagués estat adequat, de la mateixa manera que existia una direcció general de Cooperació, però una conselleria tan completa, amb directors generals i totes aquestes coses, ens pareixia una exageració, perquè realment els programes no fan..., no hi ha res nou que no es fes abans i la majoria de les coses són publicitat i propaganda del Govern i dels mateixos càrrecs de la conselleria.

I això ens ho ha confirmat precisament la memòria de la Conselleria d'Immigració. Jo la tenc en blanc i negre perquè només la tenia en suport informàtic i l'he impresa. La conselleria ha editat la seva memòria, "Un any fent feina per a tots. *Un año trabajando para todos*", a més és bilingüe a cada pàgina, està bé i es pot comparar, perquè a vegades no diuen el mateix, segons qui ho escriu. I sí, una memòria de 63 pàgines, 66 fotos de la consellera; la memòria de la Conselleria d'Immigració té 63 pàgines i 66 fotos de la consellera. No, hi ha pàgines que n'hi ha tres, de fotos; a qualcuna no n'hi ha però n'hi ha que n'hi ha tres. Bé, després també el director general d'Immigració crec que surt a 50 i busques, també, no ho he comptat tot perquè també m'he cansat, de comptar fotos. Per tant aquesta és la política d'immigració, la política destinada als immigrants i a la cooperació de la conselleria, les fotos. D'immigració ja ho sabíem, sobretot quan teníem dins la Direcció General de Joventut aquella cosa que també s'encarregaven de les cases balears a l'exterior, agradava molt al director general en aquell moment sortir a les fotos de moltes bandes i no sé si és per influència seva, però jo m'imagin més que és una línia política del Govern. Així podrà enviar a tothom el que ha fet, i per si qualcú no sabia que teníem una consellera d'Immigració i no coneixia tots els seus càrrecs, la foto de tota la conselleria dos pics, per si de cas. Per tant, si crèiem innecessària la conselleria, tant com va més.

I enguany més que mai, més que mai la creim innecessària. Havien justificat, que ja ens hagués semblat bé, una direcció general d'immigració, de la mateixa manera que n'hi havia una de cooperació, però com que la immigració ha crescut també havia de créixer cooperació; idè vengal!, ara tenim una direcció general d'immigració, una agència balear d'immigració i un delegat del govern en temes d'immigració. Resultat de tot això: que el 0,7% dels pressuposts propis que se'n van a cooperació, que al final resulta en 0,5% del pressupost o no tant, es destina a personal i a despeses corrents de la conselleria. Que no?, que no? Els doblers de la Direcció General de Cooperació es traspassen a capítols 7 i 4 a l'Agència Balear, i l'Agència Balear ha de pagar el personal que hi té; no em digui que no perquè és això el que diu aquí. Resulta que la cooperació, els doblers que destina el Govern a cooperació l'any que ve, creix un 8,5%; els doblers que destina el Govern a pagar persones que treballen per la cooperació des del Govern creix un 398%. Només per això es mereix no una esmena a la totalitat, una esmena a la totalitat i una rompuda del pressupost, perquè em pareix vergonyós, em pareix vergonyós. Incrementar el pressupost de cooperació a aquest ritme, que incrementa, el volen fer incrementar un punt o dos més que el pressupost global, i després se'n va destinat a pagar personal, perquè l'agència, quan crees una agència que té càrrecs, evidentment

s'han de pagar aquests càrrecs. Per tant només per això ja mereixia la nostra esmena a la totalitat.

I després les esmenes parcials; algunes van destinades a incrementar la dotació per subvencionar programes de cooperació a través d'entitats, més els microprojectes que els macroprojectes, trobam que s'haurien d'incrementar també. I després demanam a dues esmenes, la 10155 i la 10156, demanam afectar les partides 48 i 49, destinades a cooperació perquè no es puguin minorar, destinar a altres coses. Venim a dir que els doblers que són dins la Direcció General de Cooperació per fer cooperació, es faci cooperació des de la direcció general, que no es traspassi a l'agència, que es llevi l'agència perquè no suposa cap millora per a la cooperació i sobretot suposa destinar recursos que eren per a cooperació amb el tercer món a tenir més alts càrrecs, que crec que suficients en té ja aquest govern.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Rado.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, començaria aquesta intervenció, que correspon al debat de totalitat i globalitat de les esmenes presentades pel meu grup als pressupostos de la Conselleria d'Immigració, recordant el que dèiem l'any passat en aquest mateix debat; li dèiem que l'esmena que fèiem a la totalitat era una esmena a la totalitat era una esmena absolutament justificada al nostre entendre, precisament, com també ja li han dit altres portaveus, perquè no vèiem la necessitat de la creació d'aquesta conselleria. Crèiem efectivament que s'havia de donar una atenció a les persones immigrades, però evidentment fer una conselleria no crèiem que fos el més adient.

I també li recordaré que vostè deia en aquell debat, vostè deia exactament: *“Sólo llevamos dos meses; lo único que les pido es que tengan un poco de paciencia y vean cómo funcionan las cosas para saber si lo hacemos bien o mal”*. Sra. Consellera, ha passat un any, hem tengut paciència i ja sabem com ho fan: *mal, muy mal*, Sra. Consellera, i això ho demostren aquests pressupostos que ens ha presentat.

(Aldarull a la sala)

Li dèiem l'any passat i enguany li hem de repetir que el concepte que vostès tenen del fenomen migratori és el que els ha duit a creat aquesta conselleria, que evidentment no és el nostre i, per una altra banda, perquè ja ens imaginàvem per què farien servir aquesta conselleria, i realment totes les nostres pitjors expectatives s'han complert amb la seva política.

Les polítiques d'immigració, Sra. Consellera, han de ser polítiques de ciutadania, polítiques dirigides a tota la població perquè, si no, Sra. Consellera, el que feim són guetos i

“xiringuitos”, i el que vostè fa amb la seva política i amb aquests pressupostos és exactament això mateix, guetos i “xiringuitos”. I li ho dic, i li ho dic, Sra. Consellera, perquè vostè en aquests pressupostos dedica els seus recursos bàsicament a subvencionar associacions d'immigrants i, miri -li ho deia també un altre portaveu-, a mi ja em pareix bé que subvencioni les associacions d'immigrants, és bo reforçar el teixit associatiu, efectivament; el que passa és que vostè només subvenciona les seves associacions, no totes, Sra. Consellera, no totes, perquè aquesta que li parla també té contactes amb associacions d'immigració i saben perfectament el que passa a la seva conselleria. Vostès subvencionen els seus, no els altres. Fins i tot n'hi ha alguna que està tan agraïda que fins i tot organitza campanyes de desgreu a la consellera davant determinades crítiques de l'oposició. Per tant, Sra. Consellera, creim que això no és seriós ni ho pot fer una responsable política d'una conselleria.

Miri, vostè em deia amb el cap, vostè em deia amb el cap ara que no, que no era cert, que vostès no eren sectaris, que vostè a tothom. Miri, vostè, vostè, Sra. Consellera, ha arribat fins i tot a demanar explicacions a determinades organitzacions perquè a qualque dinar o a qualque festa han convidat algú de l'oposició, fins i tot miri on arriba el seu sectarisme i el sectarisme de la seva conselleria.

(Intervenció inaudible)

La política general de la conselleria durant l'any passat, l'any 2007, ha estat al nostre entendre, i ens permetrà que nosaltres tenguem la nostra opinió, un desastre colossal, Sra. Consellera, i -li ho he dit al començament- no creim que millori amb aquests pressupostos que ens ha presentat enguany. Perquè, vegem, les polítiques d'integració, la integració de persones immigrades, que haurien de ser el centre i la raó de ser de la seva conselleria pel que fa als recursos de què disposa, continuen exactament la mateixa tònica que l'any passat, és a dir, Sra. Consellera, si no fos pels recursos que els traspassa el govern Zapatero seria per riure. Sí, sí, no rigui, Sra. Consellera, seria per riure si el tema no fos tan seriós, però a vostè es veu que aquest tema no li pareix seriós. Jo li aconsellaria que, ja que té el Sr. Conseller d'Hisenda, li demanàs que aquests pressupostos havien de ser una mica millor però no ho ha aconseguit, no ho ha aconseguit, Sra. Consellera, perquè li he de dir que l'any passat, l'any passat, el que aportava el govern Zapatero era 7,5 vegades el que vostès, aquest govern, varen aportar a la seva conselleria per a integració d'immigrants, i quan vulgui li ho demostraré amb els pressupostos a la mà. És cert que enguany han millorat una mica, enguany en lloc de ser 7 vegades només són 4; és més o manco el que aporta aquest govern el mateix que vostès posen a disposició de les cases balears a l'exterior, més o manco el mateix, Sra. Consellera. Vostè creu que és precisament el mateix?

Bé, no sé quina és exactament la seva intenció, perquè a mi em pareix bé l'atenció que donen als emigrants que un dia varen haver de sortir d'aquesta terra, però que el pressupost que vostès han previst sigui el mateix que tenen per a integració d'immigrants en aquesta terra, i que són aquí, i que són responsabilitat de tots però prioritàriament seva, Sra. Consellera, seva i d'aquest govern del Partit Popular.

Jo pel que he vist també dels pressuposts i dels objectius, ara que feim referència a les cases balears, hi havia sempre un apartat que..., una partida en realitat, que era per donar suport a emigrants que volguessin retornar a la seva terra; per cert, l'he vista a pràcticament tots els pressuposts de les conselleries o dels departaments d'immigració de tot l'Estat; en aquest no hi és, no hi ha una sola partida per ajudar els immigrants, els emigrants balears que vulguin retornar, no n'hi ha ni una. Ja li ho vaig dir l'any passat; no sé si deu ser perquè a vostè i a vostès, a aquest govern, els convé més tenir-los allà, s'estimen més tenir-los allà. Vostè sabrà per què, però reconeixerà que com a mínim és una mica sospitós.

I per cert, Sra. Consellera, aquí s'ha dit fa un minut, s'ha fet referència als viatges de la Sra. Caro.

(Remor de veus)

Bé, jo li he de dir, Sra. Consellera, que vostè tres vegades en un any ha anat a Amèrica del Sud, a part d'altres membres del Govern, des del president al conseller d'Educació. A mi realment m'agradaria, perquè no ho he aconseguit, que realment m'explicassin quina és aquesta dèria que tenen per Amèrica, però almanco reconeixerà que és una mica sospitós, sobretot amb els antecedents que en tenim.

Per cert, també s'ha dit, i això m'ho ha recordat, ensenyava la Sra. Mascaró la memòria, que tenia totes aquestes fotos. Bé, idò jo no l'he duit, però també li puc mostrar quan vulgui; es fa un fulletó que es diu *Balears a l'exterior*, no sé si l'han vist, que realment és interessant; té quatre fulls, quatre, però en aquests quatre fulls jo hi vaig comptar, només de la consellera, a part d'altres membres del Govern, 22 fotos, 22 fotos.

(Més remor de veus)

22. Bé, per una altra banda... Bé, jo supòs que això és normal perquè evidentment el que dèiem abans, *una foto vale más que mil palabras* i, clar, idò miri...

(Continua la remor de veus)

Això, en lloc de parlar idò fan fotos.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, un poc de silenci.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Bé, pel que fa a la distribució dels fons que vénen de Madrid, ja sabem que vénen per a unes determinades coses, que es fan convocatòries per als ajuntaments. Jo li demanaria, Sra. Consellera, que fos una mica més estricta per als 5.200 milions que vendran, 5.200.000 euros que vendran enguany, ja que l'any passat, Sra. Consellera, el municipi, segons els seus papers, que més immigrants té en el seu municipi, que resideixen allà, no va rebre un sol euro: Alcúdia. En canvi Valldemossa, que tothom sap que està ple d'immigrants, aquest sí que va participar del fons, aquest sí; deu ser per la mà que té la vicepresidenta, supòs; no sé per què.

No voldria que..., veig que s'ha encès el llum i no em voldria deixar un tema important que ja li han recordat però jo també en volia fer menció, que és el tema de la cooperació. Sra. Consellera, no és de rebut que tenint una conselleria, un delegat del govern de cooperació, una direcció general de cooperació, vostè creï ara una agència de cooperació, que l'únic que fa és fer un altre "xiringuito"; un dia parlarem del nomenament de la gerent d'aquesta agència de cooperació, avui no és el dia; però li he de dir, i vostè ho sap, que té un pressupost, té una partida més alta per a personal que per als projectes que farà, Sra. Consellera, allò que en diuen més la corda que el bou, ens costa aquí.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Rado, per favor.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Sí, només dos minuts...

EL SR. PRESIDENT:

No, no, dos minuts no.

(Rialles)

LA SRA. RADO I FERRANDO:

No, menys de dos minuts, Sr. President. Però no em voldria estar de dir només una cosa: en els pressuposts de l'any passat, a la presentació, feia referència als objectius i també explicitava quina era la dotació que venia de Madrid; enguany ho ha copiat exactament; l'únic que no ha copiat és una cosa: fer referència als recursos que envia el govern Zapatero a aquesta conselleria. Per tant, Sra. Consellera, d'això se'n diu lleialtat institucional.

Moltes gràcies.

(Remor de veus i petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Rado. Sra. Consellera, quan vostè vulgui.

LA SRA. CONSELLERA D'IMMIGRACIÓ I COOPERACIÓ (Encarnación Juana Pastor i Sánchez):

Sr. Presidente, señoras y señores diputados, bueno, para empezar a lo mejor de la foto es porque como ustedes ya no se fían de las letras era para que vieran las imágenes de los que hemos hecho.

(Remor de veus)

Voy a empezar por leer un poco en lo que invertimos el dinero de la conselleria. Hace poco más de un año que esta conselleria, por la que el Govern ha hecho una apuesta firme y rigurosa para favorecer la integración de los inmigrantes en nuestra comunidad que, como ustedes saben, pasan del 18% ya los empadronados y que representan unos presupuestos que

apuestan por fortalecer los programas y servicios para favorecer la convivencia, la integración, la igualdad de oportunidades.

El principal instrumento de la actuación en esta materia es la coordinación interdepartamental con nueve ejes de atención autonómicos de atención a las personas inmigradas. La orientación de las actuaciones que se presentan desde la conselleria son la continuidad de la metodología que ha marcado la política de esta conselleria, ha sido la de consultar y favorecer la participación de los protagonistas en todo momento, cosa que a ustedes no les gusta, los interlocutores y los espacios de debate y participación creados para la realización e innovación de los programas, así las consultas a las asociaciones de inmigrantes, a sus federaciones, como las convocatorias de la jornada de participación de las asociaciones y responsables políticos de los municipios de las cuatro islas, como el foro de la inmigración, han hecho posible que se hayan llevado a cabo nuevas actuaciones y presentemos aquí nuevas propuestas dotadas presupuestariamente.

En cuanto al programa 313J, que representa la integración de los inmigrantes, pasamos de 4 millones de euros iniciales en el 2006 a más de 6,8 millones de euros para el 2007. Fundamentalmente este presupuesto resulta del convenio marco de cooperación entre la Administración General del Estado y la aportación de la comunidad autónoma específica para este programa. Este convenio permite el refuerzo de los programas de educación, acogida, formación y otros ejes del plan, que sumados a los más de 30 millones de euros de diferentes actuaciones en los ámbitos de educación y salud, vivienda y servicios sociales que el propio gobierno destina a la política de inmigración en nuestra comunidad.

Las principales actuaciones previstas y que se han presupuestado son la consolidación de los programas y servicios de convenios y subvenciones con los consells insulares y ayuntamientos por un importe, señora, todos los que han pedido, todos los que han pedido, de 2.300.000 euros para el desarrollo de programas y la implementación de servicios en el ámbito local para la atención e intervención de los inmigrantes, la inversión en el refuerzo educativo, promoción y aprendizaje del catalán y los servicios de mediación cultural, tanto en los centros educativos como de salud previsto en más de 1,5 millones de euros.

El funcionamiento del centro integral de información y orientación para la inmigración y casal de entidades de inmigrantes, así como las (...), en más de 900.000 euros. La promoción de la participación y el tejido asociativo para favorecer la igualdad de oportunidades en el acceso al ocio y tiempo libre de los jóvenes y la manifestación cultural de la diversidad, en una inversión de más de 500.000 euros. La ampliación del servicio de mediación, acceso a la vivienda en régimen de alquiler para las personas inmigrantes, ahora sólo en Mallorca y en el 2007 en el resto de las islas, 200.000 euros. La continuación de las campañas de sensibilización del fenómeno de la multiculturalidad y la convivencia, destinados más de 300.000 euros. La elaboración de materias y herramientas de información y orientación a los recién llegados, como son las guías de orientación laboral, de acceso a los servicios públicos, los planes de capacitación y formación

tanto para las personas inmigradas como para los técnicos en la mediación y los convenios con entidades de dinamización. Los colectivos tienen una previsión, éstos, más de 500.000 euros. Finalmente la celebración de seminarios, congresos monográficos sobre la realidad de África y la dimisión de la Unión Europea en materia de inmigración, 300.000 euros. Otras medidas son las de facilitar las sedes consulares y espacios itinerantes para las actividades consulares. Las campañas que favorezcan la información de los derechos y deberes, 60.000 euros.

Sin duda es una muestra de la apuesta importante, prioritaria, de esta conselleria para con las personas inmigradas en aras a favorecer su integración en la sociedad de acogida, que pasa por el conocimiento de la realidad de nuestras islas, la aceptación de las normas de convivencia, pero el derecho y la oportunidad de la sociedad de acogida a que conozca la aportación que supone esta diversidad para su mejor convivencia.

Otro de los programas de fomento en relación con las comunidades baleares en el exterior queda consolidado con la creación de la fundación Baleares en el Exterior, que tiene la función prioritaria de favorecer el acceso de nuestros baleares y descendientes a las prestaciones socio-sanitarias de acuerdo con el compromiso del Govern con lo que se establece en la Ley 3/1992.

En el 2007 se consolida la apuesta hacia las ayudas de emergencia social, ancianidad y salud, con un presupuesto de casi 1 millón de euros, y en la gestión, inversión y transparencia. Éstas permitirán desarrollar acuerdos y convenios con entidades sociales y sanitarias de los países como Argentina, Cuba, Venezuela, Uruguay y Chile. Y en este caso pues también está demostrado que nuestros baleares merecen toda nuestra atención.

Por otro lado el programa correspondiente al fomento de la participación de centros y casas regionales en las Islas Baleares, programas específicos 331.000 euros. Desde esta conselleria se hace una apuesta importante por favorecer la participación de los jóvenes en el seno de las casas y los centros regionales por dar a conocer la diversidad de las actuaciones solidarias y de voluntariado que estas asociaciones llevan a cabo y que llegan más allá de las conocidas actividades culturales. Esta conselleria tiene previsto en otras actividades ya establecidas organizar el primer congreso de casas y centros regionales de las cuatro islas como espacio de encuentro interasociativo y de debate en nuestra realidad de las entidades regionales, tratando entre otros temas el ámbito de la juventud, la legislación, voluntariado y utilidad pública, entre otros.

Las políticas sociales; de todas ellas, las que favorezcan la integración de colectivos y la igualdad de oportunidades ante el nuevo reto que supone la inmigración, y la creación de una sociedad intercultural es una oportunidad que no debemos dejar pasar y por ello es una responsabilidad de todas las instituciones y los agentes sociales.

En materia de cooperación, las políticas de cooperación al desarrollo para el 2007 se desarrollan en cinco grandes grupos de actuaciones: planificación, evaluación, seguimiento de las

actuaciones de cooperación, programas y cooperación al desarrollo, programa de actuación de emergencias, catástrofes humanitarias, programas de codesarrollo, programa de sensibilización, educación y formación par la solidaridad. Los instrumentos utilizados para el desarrollo de estas actuaciones son actuaciones directas de la administración, convocatoria de subvenciones por 9.633.000 euros, que es el 59%, y si sumamos el dinero de los fondos y las emergencias suben a 11.373.000 euros, lo que supone el 69,6% a ONG. O sea, eso de que las ONG no cuentan yo creo que es una contradicción total, ¿no?

Bueno, ¿cómo diría yo lo de los presupuestos? Lo de los presupuestos que crecen..., es verdad que crecen en servicios generales un 71%, porque cuando se creó esta conselleria, como todos entenderán, tuvo que crear la infraestructura de conselleria; es normal que ese capítulo de personal haya subido. Pero es que en inmigración, señoras y señores diputados, han crecido un 44%, y en cooperación un 9%. Cuando ustedes dicen que la Agencia de Cooperación ha crecido en personal, miren, yo les puedo decir que el aumento del capítulo 1, el personal de cooperación está contratado por proyectos de inversión desde la creación por el pacto de la dirección general de 1999, con el Plan de Estabilidad Laboral, o sea el PEL, impulsado desde la Conselleria de Interior, se pretende funcionalizar las plazas y dar estabilidad al personal que trabaja en la administración. Este es el motivo de que en los presupuestos del 2007 los fondos destinados a nóminas se computen en el capítulo 1 y no en el capítulo 6, como se venía haciendo hasta ahora. Por ello el aumento del capítulo 1 de personal no se puede ni debe interpretar como un aumento desproporcionado del personal contratado, sí es cierto que se ha contratado personal en la Agencia de Cooperación, pero ello obedece al objetivo marcado por la creación de poder ofrecer un mejor servicio a los agentes de cooperación y una mayor de calidad de la gestión de la ayuda del presupuesto en su totalidad que es de 864.102 euros, o sea que ha subido un 5,2%.

Respecto a lo que dice sobre el presupuesto del 0,7% de los ingresos propios, sabemos que no puede ser un presupuesto total, ya que las partidas que vienen del Gobierno central son finalistas y no se les puede sustraer una parte. Además ese dinero ya computado por el tanto por ciento para cooperación que da el Gobierno.

Por otro lado no se ha dicho nada nuevo de lo que no se venga diciendo una y otra vez, no a la creación de la conselleria. A mi me gustaría que se lo preguntaran a los propios inmigrantes, qué es lo que piensan de la conselleria. Si es verdad que en un año que yo he ido a muchas reuniones con los inmigrantes, he hecho muchas jornadas de participación, nunca he visto a nadie aparecer, pero ahora, oh milagro santíssimo! De vez en cuando aparecen. No me importa, es lo que tienen ustedes que hacer, aparecer y enterarse de lo que significa la inmigración en esta comunidad, pero para nada voy a coartar a nadie porque aparezca en un sitio o en otro. Eso es una falacia y una mentira.

No subvencionamos nada más que a los nuestros. Mire usted, eso sí que es una gran mentira porque esta conselleria ha subvencionado a todas las asociaciones que han pedido

subvención, a todas, ni una ha quedado fuera. Y se les ha llamado a todas las asociaciones una a una por teléfono, por *e-mail* y dándoles la información precisa. Por tanto, eso sí que es otra gran mentira.

Presupuesto Zapatero. Mire usted, debería hacer que los presupuestos del Sr. Zapatero fueran más grandes hacía esta comunidad porque es la que menos recibe de todo el Estado y por derecho le corresponde porque tiene el porcentaje más grande de toda España en inmigración. Y aquí nos ocupamos de la educación, nos ocupamos de la sanidad, nos ocupamos de servicios sociales. Y por lo tanto, esto lo debería usted tener también en cuenta.

Retorno de baleares. Sí señora hay retorno de baleares y cuando nos lo pidan nosotros apoyaremos a estos baleares que quieran retornar. Lo que no vamos a hacer es volver a la fuerza, como ustedes comprenderán. Lo que sí es verdad es que no se entiende la fobia que tienen ustedes con los baleares del exterior. Deberían ustedes venir a algún viaje conmigo y verían...

(Remor de veus)

Sí señores, esa es mi responsabilidad, la de saber cómo están, claro que sí. Y ver los proyectos que hacen estos señores de cooperación, quitarles el protagonismo de poder hacer proyectos de cooperación a nuestros baleares es demasiado. Vayan ustedes y den la cara allí y díganse a ellos, a ver que les contestan.

No se ha discriminado a ningún ayuntamiento, en absoluto. Los ayuntamientos han tenido subvenciones los que lo han pedido y los consells igual. Aquí hay testigos en esta cámara que pueden dar fe de eso.

¿Por qué no deberían estar las casas regionales en esta conselleria? Es otra cosa que no acabo de entender. Esta consellera tiene la suficiente experiencia en el tema de casas y centros regionales para creer que la responsabilidad que desempeño con ello puede ser de gran ayuda para todos los ciudadanos de esta comunidad, incluido por supuesto como no, las casas y centros regionales. Por lo tanto, no entiendo esa postura de por qué no tienen que estar en esta conselleria las casas y centros regionales. ¿Qué más da que estén en Relaciones Institucionales o en la Conselleria de Inmigración y Cooperación? No lo entiendo tampoco, por qué el afán de que las casas regionales no tienen que estar en esa conselleria.

Macroproyecto.. Yo creo que es importante poder hacer macroproyectos porque se da la opción de que esos proyectos importantes se puedan hacer anualmente y por lo tanto, creo que es una buena política la de los macroproyectos. Una vez más recordar el gran servicio que prestan las ONG y la gran atención que se las tiene desde esta conselleria, como no puede ser de otra manera. Y decir que en proyectos de cooperación se destina el 69% del presupuesto, como ustedes ya saben.

Muchas gracias.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyors i senyors diputats. Sra. Consellera, li agraesc la seva intervenció inicial, però me sembla que ha confós la fase de compareixença amb la fase en què estam avui, supòs que ho ha fet amb tota la bona voluntat del món i ens ha llegit el discurs que tenia preparat i ens ha explicat el pressupost. Però vostè ha de comprendre que donar per suposat per part seva que a hores d'ara, quan estam a la fase final de debat dels pressuposts i duim 2 mesos discutint els pressuposts, els portaveus que sortim a discutir aquests pressuposts, si encara no el coneixem i ens ho ha d'explicar, és complicat. Prova d'això és que quan comença el debat de pressupost, la compareixença comença amb la intervenció del conseller que ho explica i els portaveus que responen, demanen. I avui és a l'inrevés, començam nosaltres, explicam el què pensam i vostè ens contesta. Però bé, és igual, ens ha refrescat la memòria donant tot un seguit de dades que no han coincidit amb les que havíem donat nosaltres en algunes coses i que, segons la meua opinió, ha confós part de la meua intervenció.

Bé, quan ha dit vostè que se destinen 6 milions a programes d'inserció d'immigració i que estan vinculats al programa estatal. Home! I tant vinculats, de l'Estat n'arriben 5,2, per tant, si el total són 6, quasi tot. Allò que nosaltres ens agradaria és que si de l'Estat n'arriben 5,2 que vostès en destinessin 10,4 i això seria el doble. Això és el que nosaltres consideram que seria l'adequat per fer aquesta tasca.

Després ens diu vostè que se destina el 69% a ONG. Jo m'he explicat malament supòs, és un defecte meu. Els macroprojectes també se fan amb ONG, ja ho sé, he diferenciat macroprojectes de la convocatòria d'ONG. I allò que jo he dit és que allò que baixat de forma substancial és la convocatòria d'ONG a la que el 2006 s'hi destinen 1.700 milions d'euros, a més se fa tard, el mes de juny, etcètera. I a l'inrevés, a les convocatòries de macroprojectes va incrementant any rera any, és una filosofia. Creu Roja o Mans Unides són ONG, evidentment, però no és el mateix.

Per tant, jo d'allò que me queixava..., expressava la meua opinió, consider que s'ha de basar el fonamental de l'ajuda en cooperació amb les organitzacions socials, amb la subvenció d'ONG que tenen arrel a la nostra comunitat i que tenen arrel en el país allà on se fa la ONG per crear xarxa d'una forma diferent a dir, aquí tens tants de quilos a Creu Roja o a qui sigui, això no vol dir que ho faci malament, és una altra filosofia i nosaltres triam aquesta. De totes formes *por la boca muere el pez* i quan vostè diu que se destina el 69% dels pressuposts a ONG i dins les ONG ho fica tot, macroprojectes, etcètera. On està la resta fins al 100%? A personal, efectivament, clar que sí. Personal que no és que hagi crescut o deixat de créixer, que estigui ara a l'agència o estigui a una altra banda, va a personal. Per tant, s'està mantenint el personal amb el 0,7% de cooperació, que ja no és el 0,7, sinó que és el 0,5. Per tant, si al 0,5 li llevam el percentatge que va del 69 al

100, calculem al final què és allò que realment dedicam a cooperació. D'això és del que estam parlant.

A més que me digui Sra. Consellera, que no se pot dedicar el 0,7 global del pressupost, perquè el que ve de fora és finalista i això d'on s'ho treu? El Govern d'aquesta comunitat autònoma des de l'any 99 fins a l'any 2002 va dedicar el 0,7%, un Govern del Partit Popular i tres governs del pacte de progrés, el 0,7 del total del pressupost. El del 2003 no, però el del 99 que era seu sí, Sr. Conseller, ho miri i a més en presumien molt d'això, una cosa que varen fer bé i que els felicit ara me dirà que no. L'any 99 varen dedicar el 0,7% del pressupost total i el 2001, 2002....., no el 2003 no, ho reconec, ho reconec críticament ho vàrem fer malament. Però s'ha fet el 0,7 l'any 99, 2000, 2001 i 2002. Per tant, se pot fer, és un problema de voluntat política i vostès han triat aquesta altra fórmula.

Res més.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Per part del PSM Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé jo poques coses més, ja he dit tot el que trobava que havia de dir. És cert, nosaltres no compartim la filosofia de què per a immigració i cooperació sigui necessària una conselleria, pensam que amb una Direcció General d'Immigració i una de Cooperació dins Benestar Social o dins Presidència ja estava bé. El Partit Popular ha optat per fer el mateix en immigració amb molt més personal i per a cooperació fins ara destinava una certa quantitat que justament el 2007, la quantitat real destinada a cooperació serà menor que la del 2006. Els doblers que se'n van a cooperació són menys que l'any 2006 perquè se menja l'increment, no només d'aquest personal que se consolida perquè estaven per contractes d'obres i serveis de la direcció general, sinó personal nou a l'agència. Per tant, clar crees una nova entitat personal, despesa corrent i tot això se'n podria anar a cooperació.

Poca cosa més, la consellera ens ha tornat explicar els pressuposts que ja ens va explicar aquí dalt i que ja havíem vist.

Només una imatge i té raó, ens hem de fixar amb les imatges. Jo crec que tothom sap Sra. Consellera que *una imagen vale más que mil palabras*. El que passa és que 66 fotos de 63 pàgines ens sembla una mica exagerat i les paraules són molt poquetes, està en les dues llengües, però les columnes són estretes.

Per tant, ens confirma que no era necessària una nova conselleria, que bastava amb una direcció general. Però aquesta és l'opció del Partit Popular.

I res més, les esmenes ja les havia defensat anteriorment, la consellera no ha dit res, supòs que el portaveu del Partit Popular, n'hi ha qualcun que pareix que té moltes ganes d'intervenir, en aquestes hores encara tenen xerrera. Jo els deixaré el meu temps perquè puguin xerrar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mascaró. Sra. Rado.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Gràcies, President, senyores i senyors diputats. Jo vull entendre Sra. Consellera que quan vostè parlava, m'he quedat una mica així, com també ho deia el portaveu d'Esquerra Unida i Els Verds, quan parlava de programes finalistes, es referia al programa d'integració dels immigrants i no a cooperació. Evidentment cooperació no són fons finalistes ni vénen de fora. Supòs que es referia a integració social dels immigrants que és aquí allà on hi ha inclosa la partida que ve de Madrid, 5.200.000 euros. Però vostè Sra. Consellera, ha volgut dir que això venia barrat i tancat de Madrid. Vostè sap que això no és cert, sap que hi ha una part d'aquests recursos de Madrid, crec que és un 10%, de lliure disposició per a vostè, les pot dedicar a allò que vulgui. Per altra banda han d'anar destinats a ajuntaments, o consells insulars, entitats locals en definitiva. Però vostè ha de fer les bases del concurs perquè se pugui accedir a aquestes subvencions. Vostè ha de determinar quines són les condicions en què aquests ajuntaments accediran a aquests fons.

Per tant, vostè pot determinar si hi ha determinades..., no, no me miri així perquè és així. Vostè pot determinar en quines condicions s'han d'accedir. Vostè no té la paraula Sra. Consellera. Per tant, esperi el seu torn per favor.

Ens deia que el Govern no només posa això, sinó que aquí hi posa educació, sanitat i no sé quantes coses més. I què se pensa que fan a les altres comunitats autònomes Sra. Consellera? I en canvi el Govern de la comunitat autònoma, els recursos propis que destina a integració d'immigrants no té res a veure amb allò que vostès destinen Sra. Consellera. Aquest és el tema. Esper que ara m'hagi entesa.

Com també m'hagi entesa també i sinó li ho tornaré dir, perquè tergiversa les meves paraules, és una mania, una tàctica que tenen moltes vegades els representants del Partit Popular de tergiversar el que diu l'oposició. Quan jo li he dit del retorn dels immigrants, jo en tot cas no li he dit que tornin a la força que és el que vostè ha dit. El Govern del Sr. Zapatero els donava una pastilla, o els fermava amb cinta aïllant i els tornava a ca seva. Aquest sí, el Partit Socialista no ho fa Sra. Consellera.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci per favor.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Ens parlava també, nosaltres li comentàvem, jo i altres portaveus, que faltaven determinats objectius que en un moment donat hi havien estat dins aquests pressuposts, com per exemple aquest mateix que li deia d'ajudar en recursos als

emigrants que vulguin retornar. També vostè ens deia que fomenta la cultura. Jo li vaig demanar a la presentació dels pressuposts que s'han eliminat d'aquests pressuposts els cursos de català. Els cursos de català formen part de la cultura. Per tant, convendria que s'ho fes mirar, no me digui que no perquè en els objectius que vostè ens ha entregat, me cregui que m'ho he mirat per damunt i per davall, jo sí faig la meva feina, no hi són. Vostè ens va dir a la comissió que això ho farien, però jo li dic que adscrits als pressuposts no hi són consellera.

I me permeti, ja que això està en vermell i no he tengut temps de referir-me a les esmenes. Li feim una esmena que no és de recursos econòmics, és de voluntat política, ja que vostè sempre diu que la seva és una conselleria transversal, jo esper que durant l'any 2007 hi hagi qualche iniciativa per la seva part a fi de fomentar l'escolarització equitativa d'immigrants entre centres concertats i centres públics, perquè això Sra. Consellera a vostè no li ha preocupat durant aquest any que du a la conselleria gens ni mica i això és un greu problema per a totes aquestes persones Sra. Consellera. Per tant, esper, ja que vostè diu que és tant transversal, esper que xerri amb el Sr. Fiol i que entre tots dos hi donin una solució. I no és una qüestió de recursos econòmics Sra. Consellera, és una qüestió de voluntat política.

Ja no m'estendre més perquè no tindrè temps. Només dir-li, crec que queda algun segon, referit a les esmenes, ja li ho han dit abans la qüestió dels macroprojectes, nosaltres en duim una referida a microprojectes. Sra. Consellera, s'ha demostrat que per a l'eliminació de la pobresa un dels mitjans més importants i que donen més resultats són els microcrèdits. Vostè en un moment donat sí que tenia qualche partida per destinar a això, enguany no hi ha una sola partida per dedicar específicament a microcrèdits. Me podrà dir que ho faran, però en els pressuposts això i altres coses no hi són.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Rado. Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'IMMIGRACIÓ I COOPERACIÓ (Encarnación Juana Pastor i Sánchez):

Gracias, Sr. Presidente, señores portavoces. Bueno, ¿por qué he querido leer lo que hacemos desde la conselleria? Porque realmente entrar en un debate descalificativo yo creo que no lleva a nada, lo que lleva a las cosas es trabajar y eso es lo que vamos a seguir haciendo.

Por lo tanto, decir que el 69%, ustedes lo saben, se dedica a cooperación y es en lo que se gasta el dinero de cooperación.

Por una cosa que apostamos extraordinariamente es por el co-desarrollo. Yo creo que no hay ninguna política responsable de inmigración y de cooperación en lo que no se unan estas dos tendencias, co-desarrollo, para la inmigración. Por esto apostamos y Sra. Rado, apostamos muy fuerte en el microcrédito, tan importante para los inmigrantes. 500.000 euros que vamos a sacar para una convocatoria de co-desarrollo.

Convenio de Madrid. Me vuelve a decir que todo el dinero lo pone el Sr. Zapatero. Ustedes deberían defender los intereses de esta comunidad, no los de Madrid, ni los del Sr. Zapatero. Sepa usted que el convenio del ministerio nos pide que pongamos una cantidad y eso es lo que ponemos, ni más ni menos que hacen todas las comunidades. Y también podría preguntar a la secretaría de Estado, con la cual tenemos una muy buena relación, cómo se ejecutan los convenios de inmigración en esta comunidad.

Recursos propios que corresponden al convenio, son justamente esos, lo que nos pide el convenio, lo que nos pide Madrid. Le puedo decir que ni un solo céntimo se va a devolver de esta comunidad que no sea gestionado por falta de recursos a los que este convenio nos obliga. Puede tener la seguridad.

Cursos de catalán. Yo no sé dónde dice que nosotros hemos quitado los cursos de catalán. Al revés, es lo que venimos apoyando una y otra vez, cada vez que nos reunimos con las asociaciones de inmigrantes y además se dan cursos de catalán a la carta, a los horarios que quieren las asociaciones. Apostamos por eso, creemos firmemente en la cultura de esta comunidad, la estamos desarrollando con los inmigrantes y lo que usted acaba de decir no es verdad.

Aules d'estiu por ejemplo son proyectos para apoyar la educación y esto lo ha hecho esta conselleria, de acuerdo con la Conselleria de Educación, así como otras muchas medidas que se han llevado a cabo entre Educación y la Conselleria de Inmigración y Cooperación.

Hemos hecho mediadores culturales, tanto en educación, como en sanidad. Hemos hecho múltiples cursos de formación para los inmigrantes, usted lo sabe.

Hemos desarrollado un trabajo importante para los inmigrantes. Usted también lo sabe porque usted se lo pregunta a ellos y se lo dicen, me consta porque yo sé lo que piensan los inmigrantes. Lo que tiene usted que hacer es aparecer mucho más por todos esos foros de inmigración. Yo no la he visto nunca, la empiezo a ver ahora, pero antes no la había visto nunca. Entonces no sé quién hace ciertas política de las que ustedes acusan a los demás.

Los baleares del exterior desde luego no deben de estar nada contentos cuando les escuchan. Les recuerdo que estos baleares del exterior son personas de esta comunidad, son ciudadanos de esta comunidad, que un día la tuvieron que dejar, igual que están haciendo ahora otros muchos de otros países, y se merecen todo el respecto del mundo. Están haciendo unos proyectos importantísimos en sus casas y tienen todo el derecho del mundo a desarrollarlos...

(Aplaudiments)

Y por supuesto que los vamos a apoyar.

Y lo que dice usted de retorno, claro que sí. Si quieren retornar los baleares del exterior les vamos a apoyar...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'IMMIGRACIÓ I COOPERACIÓ (Encarnación Juana Pastor i Sánchez):

No nos puede decir que nosotros no vamos apoyar esto, lo estamos haciendo y cada vez que llega aquí un balear y nos pide ayuda la tiene, por supuesto.

En fin, vamos a seguir trabajando que esa es nuestra labor y vamos a intentar no entrar en el trazo de la descalificación, ese no es nuestro estilo, lo dejamos para otros grupos.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Gràcies, Sra. Consellera. Torn en contra, pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Carme Feliu.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. És aquesta la conselleria, la Conselleria d'Immigració i Cooperació, competent en abordar la problemàtica de les persones immigrades, d'acord amb el Decret 14/2005 de la seva creació i donant així resposta a les necessitats reals de la societat balear. Ho dic perquè s'ha qüestionat quines són les competències d'aquesta conselleria, o s'ha qüestionat per què ha d'existir aquesta conselleria. S'ha dit que bastaria amb una direcció general. No, segons el Decret 14/2005, és la competent en tractar tot el fenomen de la immigració.

D'aquesta manera aquesta conselleria dóna una atenció especial al fenomen de la immigració, al mateix temps que també se la dota d'un pressupost adequat i suficient per tal d'assolir els objectius. Aquest Govern veu el fenomen de la immigració com un fenomen a llarg termini, no a curt termini i tampoc com un termini de període electoral, l'immigrant no renuncia a tornar al seu país d'origen, però moltes vegades per multitud de factors, acaba per instal·lar-se en el país d'acollida. Just per això, a més perquè aquesta és una comunitat amb un percentatge d'immigrants molt elevada, la més elevada de tot Espanya, maldament el Govern de'n Zapatero no ho tenguí en compte, just per això el Govern a través d'aquesta Conselleria d'Immigració i Cooperació ha impulsat mesures destinades a assegurar la integració, millorar la convivència i fomentar la cohesió social des d'una perspectiva pluridisciplinària. Clar, jo entenc que vostès no puguin assumir aquesta disciplina, perquè clar, a l'època del pacte era impossible comptar amb una Conselleria d'Educació, una àrea d'habitatge, de salut, de formació, d'ocupació, tan variada i amb tants de consellers. Aquest Govern ha donat exemple en aquesta ocasió i en múltiples ocasions d'actuar de forma realment horitzontal.

El Govern té previst donar ajudes a les ONG que fan feina amb els immigrants a l'exterior, ho ha dit la consellera, mitjançant la Fundació Balear a l'Exterior. Igualment també que les ajudes a les inversions d'ONG a la realització de casals per a immigrants, ja que el Govern té previst, a més està

pressupostat, tampoc ningú ho ha dit, l'obertura d'un casal d'entitats per als immigrants, tal com ja havia anunciat la Sra. Consellera. Això ningú ho ha dit.

Esquerra Unida i Els Verds proposa crear uns serveis per tenir una xarxa de mediadors familiars. El Govern, mitjançant un conveni entre les conselleries d'Immigració i Cooperació, Educació i Cultura i Salut i Consum, juntament amb les subvencions i convenis atorgats a les corporacions locals ja dóna resposta a aquesta xarxa de mediadors interculturals dins els àmbits escolar, sociosanitari i de dinamització sociocultural. També Esquerra Unida i Els Verds proposa la creació d'un servei propi per afavorir la integració social i cultural dels nouvinguts.

El Govern de les Illes Balears, mitjançant convenis amb diferents instituts, Fundació Càtedra Iberoamericana, Fundació Reial Mallorca, Universitat de les Illes Balears i subvencions atorgades a les corporacions locals i associacions d'immigrants i entitats que treballen dins l'àmbit de la immigració, ja ofereix aquest servei amb una inversió de més de 3 milions d'euros. Quant a l'ocupació, les actuacions d'aquest àmbit i cap al col·lectiu d'immigrants amb risc d'exclusió social, aquest govern fa activitats mitjançant els plans d'ocupació i formació de la Conselleria de Treball i, per tant, totes les esmenes referides a crear un nou servei per als immigrants no tenen cap sentit. Nosaltres treballam per la integració, no per fer guetos ni per separar ningú, els immigrants que vulguin tenir feina entraran dins els mateixos plans d'ocupació que qualsevol altra persona, sense discriminació de cap tipus.

L'aprovació del II Pla integral d'atenció a les persones immigrades a les Illes Balears inclou importants mesures per a aquest col·lectiu en àmbits de tanta transcendència com són l'educació, l'habitatge, la salut, la formació i l'ocupació, entre d'altres.

Per altra banda, el Govern, mitjançant la Conselleria d'Immigració i Cooperació, des de l'any 2005, convoca una línia específica per a les corporacions locals per dur a terme actuacions que afavoreixin la integració social de les persones immigrades, tal com estableix el II Pla integral i el Conveni marc amb una inversió durant l'any 2006 de més de 2 milions d'euros.

També el Govern i per primera vegada, mitjançant la Conselleria d'Immigració i Cooperació, i això tampoc no s'ha comentat, ha obert una línia de subvencions a entitats sense finalitat de lucre per dur a terme activitats i programes d'integració per als immigrants. Això és als pressuposts, tampoc no s'ha comentat. Es pretén amb això, impulsar mesures destinades a assegurar la integració, a millorar la convivència i a fomentar la cohesió social de les persones immigrades a les Illes Balears des d'una disciplina pluridisciplinària, tot considerant (...) territorial, les característiques de la població immigrada i les necessitats i prioritats de la nostra comunitat autònoma.

Quant a l'acció exterior, hi ha el programa de cooperació al desenvolupament dels països empobrits i de sensibilització d'aquesta problemàtica per part de la població de les nostres illes. Durant l'any 2007 es destinarà un 0,7% dels ingressos

propis de la comunitat autònoma a aquest programa, tal i com estableix la mateixa Llei de cooperació per al desenvolupament que varem aprovar en aquesta cambra. Justament, l'aprovació d'aquesta llei determina els objectius i les actuacions de l'any 2007 que se centraran a aprofundir en la línia de lligar la nostra política de cooperació al desenvolupament amb els països d'origen dels immigrants que vénen a les nostres illes, però sense descuidar altres indrets de la geografia mundial també amb necessitats. En aquest sentit, l'aprovació d'un pla director i dels plans anuals d'actuació constitueix una eina fonamental per ordenar i sistematitzar les prioritats d'acció exterior en matèria de cooperació per al desenvolupament.

Per altra banda, també es duran a terme accions per potenciar el paper de les cases i dels centres balears a l'exterior com a agents de cooperació. A la Fundació Balear a l'Exterior es duen a terme moltes de les actuacions que es proposen a diferents esmenes, com per exemple programes per donar suport a les persones immigrades que vulguin retornar o com els convenis amb la Universitat de les Illes Balears que es duen a terme des de l'any 2004, programes a distància per a les persones naturals o descendents de les Illes Balears.

Els cursos de català, ja ho ha dit la consellera, per a persones immigrades naturals de les Illes o dels seus descendents també es proposen a alguna esmena, però ja es duen a terme des de fa més de cinc anys, senyores i senyors diputats, des de fa més de cinc anys s'estan fent, i encara els demanen, vostès.

Nosaltres sí que trobam que l'Agència de Cooperació és necessària, i sí que és necessària, és necessària per a una bona gestió de totes les convocatòries de subvenció a entitats solidàries. Sense cap dubte, aquesta agència possibilitarà engegar noves actuacions, especialment en el camp de la cooperació multilateral i directa.

Per altra banda, vull dir que les actuacions referents a l'escolarització dels immigrants corresponents al programa d'escolarització de tots els alumnes en igualtat d'oportunitats i es duen a terme amb els pressuposts propis de la Conselleria d'Educació i Cultura.

Les inversions previstes als barris, amb procés de deteriorament, tal i com ho preveu el II Pla d'atenció a les persones immigrades, es contempen a la convocatòria de subvencions com a opció per dur a terme dins l'àmbit de les necessitats que sol·liciten les corporacions locals.

Quant als programes d'acollida i allotjament temporal per a famílies nouvingudes que poden trobar-se en situació de risc i d'exclusió social, tal com preveu també el II Pla d'atenció a les persones immigrades, rep el suport del Govern mitjançant convenis i subvencions als consells insulars.

I quant a la cooperació, vull dir que les competències desenvolupades per l'Agència de Cooperació Internacional de les Illes Balears i la Fundació Balears a l'Exterior corresponen perfectament a les necessitats reals de la societat balear.

Respecte de les esmenes que proposen assolir el 0,7 del pressupost en cooperació al desenvolupament, cal recordar que la

Llei de cooperació per al desenvolupament ja garanteix la destinació del 0,7% dels fons propis de la comunitat per a cooperació per al desenvolupament.

Un altre punt important són els projectes de cooperació als campaments del refugiats saharians, que ja tenen una dotació específica a la convocatòria de subvencions, i, a més, aquesta dotació s'ha previst d'acord amb les demandes formulades per les pròpies entitats implicades.

Per tant, senyores i senyors diputats, nosaltres creim, la veritat, que aquests són uns bons pressuposts, són uns pressuposts que permeten aconseguir els objectius marcats, uns pressuposts que ens omplen d'orgull perquè demostren que és aquesta una comunitat oberta, una comunitat integrada i, per damunt de tot, una comunitat solidària.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sr. President. Jo crec que el debat que hem substanciat avui sobre aquest tema m'ha reafirmat en les idees que he defensat a l'inici d'aquest debat, nosaltres no donarem suport als pressuposts d'immigració, perquè consideram que destinen pocs esforços al que són polítiques socials d'immigració, dels 6 milions d'euros que hi destina, 5,2 són els que vénen de Madrid, per tant això no és el que cal, hauria de ser el doble. No els donarem suport perquè pensam que es destina el 0,5% del total dels pressuposts de cooperació i no el 9,7%, i que d'aquest 0,5% a cooperació realment només es destina el 65% i la resta es destina a polítiques de personal, i a la vegada es va en retrocés al suport a les organitzacions no governamentals de cooperació.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rosselló. Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Sí, moltes gràcies i molt breument. Sra. Feliu, ja ho sabem que la Conselleria d'Immigració és competent en matèria d'immigració, i el decret de creació que té sis articles i quatre disposicions ocupa quatre pàgines de la memòria, sis articles d'un BOIB i quatre disposicions ocupen quatre pàgines, perquè va intercalat amb nou fotos, Sra. Feliu; igual que pràcticament tot el que vostè ens ha llegit ara surt a la memòria, són diferents maneres d'entendre l'atenció i el suport i la integració de les persones immigrades i són diferents maneres d'entendre la cooperació. Es pot fer cooperació amb el 0,7% complet o només dels pressuposts propis, i es pot fer cooperació destinant totes les partides del capítol IV i del capítol VII a cooperació, en lloc de crear més agències i més càrregues com el delegat del Govern que surten del 0,7. Per tant, el 2007, en matèria de

cooperació hi haurà realment menys doblers que el 2006, que ja és trist, ja és trist.

Res més. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mascaró. Sra. Rado.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Sí, gràcies, president. En primer lloc, si m'ho permet, voldria fer una rectificació de la meua intervenció anterior, quan m'he referit al Govern del Sr. Zapatero, evidentment volia dir el Govern del Sr. Aznar.

(Remor de veus)

Evident, era qui ho va fer. No hi ha dubte.

Sra. Feliu, vostè comentava que els cursos de català, jo crec que la consellera, a un moment donat ha confús, quan jo li parlava de les cases balears i ella parlava dels immigrants, jo li parlava de les cases balears, vostè hi ha fet referència, i a les cases balears, ho tenc aquí davant, hi havia un objectiu que era cursos de primer i segon nivell de català, igualment que fomentar la cultura de Balears a l'exterior, en aquest pressupost d'enguany hi ha fomentar la cultura, però els cursos de català que, com vostè sap molt bé formen part d'aquesta cultura, han desaparegut. Per tant, a mi m'agradaria que li fes arribar a la consellera.

Per una altra banda, també comentava el tema de si els immigrants tendran ajudes -ho comentava la consellera, però m'agradaria que vostè li fes avinent-, evidentment vostès diuen "sí, los vamos a apoyar", jo no ho dubt, però el que dic és que el que venim a discutir aquí són els pressuposts que tenim escrits i en els pressuposts que tenim escrits, aquests objectius no hi són, Sra. Feliu, no hi són.

Per una altra banda, m'agradaria, si és possible, ja que m'ho ha dedicat molt especialment la consellera, que vostè li fes arribar, vostè em coneix de fa molt de temps, sap que jo fa molt de temps que faig feina en polítiques socials, i jo a qui no he vist, a vostè l'he vista, però a la consellera no l'he vista i fa molt de temps que hi estic.

També, Sra. Feliu, dir-li que, pel que fa a les esmenes, tenim esperança que, encara que no ens hagin admès les nostres esmenes, vist que enguany vostès mateixos han proposat tres esmenes concretament que tots els grups de l'oposició havien dut durant aquesta legislatura i vostès havien rebutjat cada any, enguany han assolit aquesta demanda de l'oposició. Per tant, crec que no hem de perdre l'esperança que aquestes esmenes que, encara que avui no les hagin acceptades, algun dia veuran que tenen raó i les acceptaran com han acceptat aquestes referides al Fons de Cooperació.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Rado. Sra. Carme Feliu, torn de contrarèplica.

LA SRA. FELIU I ÀLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, voldria aprofitar aquest torn de contrarèplica per aclarir un punt. Tots els grups han comentat el tema del personal de cooperació, que això fa que disminueixi el pressupost, no, el personal de cooperació ja es pagava del capítol VI, l'únic que ha passat és que hi ha hagut un canvi comptable que del capítol VI ha passat al capítol I, però és que el personal de cooperació fa feina per a la cooperació, què és que aquestes persones que fan feina per a la cooperació no han de cobrar un duro? El que passa, senyores i senyors diputats, és que abans es pagava d'un capítol i ara ha passat a capítol I, per tant, no s'incrementa res ni se suma res al que ja hi havia, únicament hi ha hagut un canvi de capítol. Això per començar.

Jo crec, Sra. Consellera, que s'ha de fer més fotos encara, s'ha de fer més fotos, perquè vostè té justificació per fer-se aquestes fotos, vostè ha fet feina des que es va crear aquesta conselleria per a tot el col·lectiu de persones immigrants que han vingut a aquesta comunitat, per tal de garantir-los una millor qualitat de vida, per tal de facilitar-los la seva arribada i que es trobin aquí de la millor manera possible. Aquesta és la feina que vostè ha fet durant tots aquests anys, no com altres, que únicament se'n recorden de les persones immigrants, com ha dit vostè, en època preelectoral que sí que convé, però en vostè està més que justificat que es faci no aquestes que s'ha fet, totes les que vulgui perquè la seva feina, la veritat és que ho justifica.

(Aldarull a la sala)

I jo, únicament vull aclarir un tema, és una qüestió de concepte, els grups d'oposició no crearien aquesta conselleria d'immigració, la veritat és que el PSOE no és un exemple, la política d'immigració del Sr. Zapatero no és un exemple de bona política d'immigració i, si no, que ho demanin a Canàries a veure què opina. Per tant, ...

(Aldarull a la sala)

..., és un problema de concepte, vostès no crearien aquesta conselleria, nosaltres considerem que la població immigrant en aquesta comunitat és elevada i es mereix una atenció específica i clara per part d'aquest govern. I aquesta és la nostra intenció i per això s'ha creat la conselleria. A partir d'aquí, clar, vostès consideren que tot el que fa aquesta conselleria està mal fet. Jo vull donar l'enhorabona a aquest govern per aquesta aposta tan forta que ha fet, i la veritat és que una enhorabona molt gran a la consellera, perquè aquesta lluita que fa ella no és pagable.

Gràcies.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Feliu.

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé, acabat ja el debat, passariem a les votacions. Començarem pel debat 15, que ens havia quedat pendent, que és el debat de totalitat i globalitat, secció 19, Conselleria de Treball i Formació, i la secció 76.

Senyores i senyors diputats, passam a votació.

24 vots a favor, 31 en contra, cap abstenció.

Continuam i passam a votar el debat 18, de totalitat, secció 23, Conselleria de Presidència i Esports.

Senyores i senyors diputats, passam a votació.

24 vots a favor, 31 en contra, cap abstenció.

El comandament de votació del Sr. Fèlix no funciona, per tant, nosaltres continuarem amb les votacions pertinents, i jo li pregaria que ell ens expressi cada vegada la seva intenció de vot. Ho dic perquè més val que s'aixequi un que no que ens aixequem tots, no és així? De totes maneres, prec als tècnics ... o si es vol canviar, Sr. Fèlix ... Ja veuen vostès que quan hi ha col·laboració tot funciona millor. Això fa goig.

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé, votarem el debat 19, de globalitat, resta d'esmenes del debat 18, secció 23, Conselleria de Presidència i Esports, i secció 73, Institut Balear de la Dona.

Senyores i senyors diputats, passam a votació.

25 vots a favor, 31 en contra, cap abstenció.

Passam a votar el debat 20, de totalitat i globalitat, secció 24, Conselleria d'Immigració i Cooperació, i l'empresa de dret públic 94, Agència de Cooperació Internacional de les Illes Balears.

Senyores i senyors diputats, passam a votació.

25 vots a favor, 31 en contra, cap abstenció.

Si cap grup no demana votació separada, es farà votació conjunta dels vots particulars a l'esmena 10254 del Grup Parlamentari Popular, que han estat defensats per cadascun dels grups parlamentaris següents: Esquerra Unida i Els Verds, PSM-Entesa Nacionalista i Socialista.

Senyores i senyors diputats, passam a votació.

25 vots a favor, 31 en contra, cap abstenció.

Finalment es procedeix a la votació de totes i cadascuna de les seccions del Projecte de Llei de pressupost generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2007, així com els pressuposts de les entitats de dret públic, de les societats anònimes públiques i també els dels ens públics, Servei Balear de la Salut ib-salut, i els de l'empresa públic ib-salut amb les modificacions que en resulten de l'aprovació d'esmenes durant la tramitació d'aquest projecte de Llei. Si no

hi ha cap suggeriment en un altre sentit, també faríem les votacions, agrupant-les en diversos blocs.

Primer bloc, passaríem a votar les seccions següents: Secció 02-Parlament de les Illes Balears i Secció 05-Consell Econòmic i Social.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Sr. President. Disculpi, però demanaríem votació separada, perquè des del PSM no podem donar suport al pressupost del Parlament havent-hi inclòs com han fet aquesta agència de protecció de la corrupció. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats. Així, votarem ara la Secció 02-Parlament de les Illes Balears. Passam a votació.

31 vots a favor, 25 en contra, cap abstenció.

Secció 05-Consell Econòmic i Social.

Senyores i senyors diputats, passam a votació.

52 vots a favor, 1 en contra, 3 abstencions.

Ara passam a votar la Secció 03-Sindicatura de Comptes i Secció 04-Consell Consultiu de les Illes Balears. Els sembla bé que ho fem conjuntament? Idò passam a votació.

Unanimitat, 56 vots a favor.

Finalment, passam a votar la resta de les seccions, les entitats de dret públic, les societats anònimes públiques i els ens públics, Servei Balear de Salut ib-salut, i les empreses de dret públic de l'ib-salut. Vostès tenen aquí la relació de les seccions i les entitats, que arriba fins a l'empresa del Servei de Salut de les Illes Balears i les entitats que en depenen. Si no em demanen que els ho llegeixi, podem passar a votació. Podem passar a votació?

Idò, senyores i senyors diputats, passam a votació.

31 vots a favor, 25 en contra, cap abstenció.

Finalment, en aplicació de l'article 24.6 de l'Estatut d'Autonomia i de l'article 134.4 del Reglament d'aquesta cambra, procedirem a la votació computada, de forma separada, dels parlamentaris elegits per cada illa. A pesar que el Reglament digui que tots els diputats estan al seu escó, faig l'observació que el Sr. Fernández, aquí, per assentiment de la Cambra, pot votar a l'escó on és en aquests moments.

Per tant, senyors diputats i senyores diputades de l'illa de Mallorca que votin a favor. Passam a votació.

18 vots.

Senyors diputats i senyores diputades de l'illa de Menorca que votin a favor. Passam a votació.

6 vots.

Senyors diputats i senyores diputades de l'illa d'Eivissa que votin a favor. Passam a votació.

6 vots.

Senyor diputat de l'illa de Formentera, si vota a favor. Passam a votació.

1 vot.

Total vots afirmatius: 31.

Senyors diputats i senyores diputades de les illes d'Eivissa, de Menorca i de Mallorca que votin en contra o s'abstinguin. Passam a votació.

25 vots en contra, cap abstenció.

Per tant, en conseqüència, aquesta presidència entén que es compleix la majoria necessària i, per tant, proclama aprovada la Llei de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2007. Es faculden els Serveis Jurídics de la Cambra per fer les correccions i les modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

Senyores i senyors diputats, moltíssimes gràcies. S'aixeca la sessió i, com vostès saben, serà un plaer compartir amb vostès taula a les nou i mitja. Moltes gràcies.

Correcció d'errates del Diari de Sessions del Ple núm. 123, fascicle 2.

- Pàg. 6304.

Allà on diu:

"(...) I les atribucions del màxim control d'aquestes denúncies enlloc de donar-les al cap de secció, la va donar al cap de negociat. Moltíssimes gràcies."

Hi ha de dir:

"(...) I les atribucions del màxim control d'aquestes denúncies enlloc de donar-les al cap de secció, les va donar al cap de negociat, que en aquest cas és el seu company sentimental. Moltíssimes gràcies."

- Pàg. 6305.

Entre la intervenció del Sr. Crespi i Plaza i la intervenció de la Sra. Vinent i Barceló s'ha d'inserir el fragment següent:

"EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Crespi.

Sr. Font, perquè em demana la paraula?

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Sí, gràcies, Sr. President. Jo voldria, perquè en tot cas no vull ferir, ...

EL SR. PRESIDENT:

Digui'm, per favor, per què?

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Per demanar disculpes.

EL SR. PRESIDENT:

Per demanar disculpes li don la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

No vull ferir ningú, m'he equivocat amb el nom que he dit a la meva darrera frase, retir el que he dit a la darrera frase i dic que en lloc de donar-se al cap de secció es va donar al cap de negociat. Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord.

(Aldarull a la sala)

Sra. Assumpta Vinent té la paraula."

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS